

ДУКАТ
А У К Ц І О Н Н И Й Д І М

А У К Ц І О Н
УКРАЇНСЬКА
КНИГА

*старовинні та рідкісні видання,
карти, графіка*

VI

24 березня 2018 р. Початок торгів о 14:00

Передаукціонна виставка: 20.03 — 23.03.2018

Реєстрація учасників аукціону — під час роботи виставки

м. Київ, вул. Рейтарська, 8Б

Галерея «ДУКАТ»

Телефон для довідок: (044) 279 09 03

e-mail: dykat@ukr.net

www.dukat-art.com

Оргкомітет аукціону:

Білоус А.
Глоба І.
Глоба Н.
Грозовська О.
Комський Л.

Координатори проекту:

Кулівник М.
Лісова К.
Рак О.

Упорядники каталогу:

Глоба І.
Глоба Н.
Довбуш А.
Ємець Г.
Файзулліна Г.
Яцковська А.

Дизайн і верстка:

Берест О.

Фотозйомка:

Стеценко С.

Аукціонна добірка складається з чотирьох блоків:

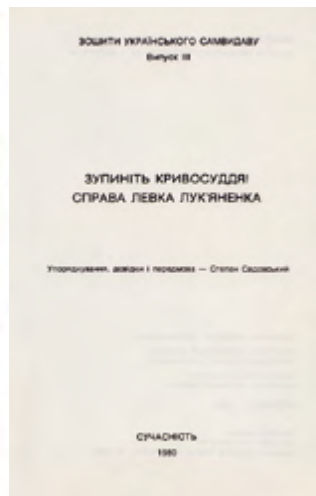
- українська книга (лоти 1–95);
- світова книга (лоти 96–101);
- карти та плани, документи, фотографії (лоти 102–109);
- графіка (лоти 110–122).

Аукціонні лоти кожного блоку розміщено у зворотній хронологічній послідовності.

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ УЧАСНИКІВ ТОРГІВ

(витяг з правил аукціонної торгівлі)

1. Аукціонні лоти (предмети, що виставлено на торги) демонструються на передаукціонній виставці, терміни якої вказано на початку аукціонного каталогу.
2. Естимейт (передаукціонна оцінка), який зазначено в каталозі, є орієнтиром для учасників торгів. Стартова ціна лота може виявитися нижчою за естимейт.
3. Особи, які хочуть взяти участь у торгах, повинні зареєструватися як учасники аукціону (на перед-аукціонній виставці або безпосередньо в день проведення торгів) та отримати номери учасників аукціону. Особи, які не пройшли реєстрацію, до участі у торгах не допускаються.
4. Під час реєстрації учасник подає: заяву на участь в аукціоні; документ, що засвідчує фізичну особу або представника юридичної особи (та його повноваження).
5. Якщо зареєстрований учасник аукціону не може бути присутнім на торгах особисто, він має можливість зробити попередні пропозиції щодо придбання лотів на аукціоні (письмові заявки) або взяти участь у торгах по телефону. У випадку внесення попередніх пропозицій, організатори аукціону зобов'язуються придбати вказані в аукціонних заявках лоти за найнижчою можливою ціною, але при цьому беручи до уваги стартові ціни та пропозиції, зроблені іншими учасниками торгів. У разі, якщо ціни, запропоновані різними зареєстрованими учасниками аукціону в письмових заявках, будуть однаковими, право придбання лота має той учасник, чия пропозиція надійшла раніше.
6. Організатори аукціону залишають за собою право зняти з торгів будь-який лот, заявлений до продажу та зазначений в аукціонному каталозі, без пояснення причин. Зняття з торгів може відбутися як до початку аукціонних торгів, так і безпосередньо під час них.
7. Якщо ведучим аукціону не запропоновано інше, крок збільшення вартості лота під час торгів дорівнює приблизно 10 %.
8. Ціни в каталозі вказано в умовних одиницях (долари США). Всі розрахунки проводяться згідно з чинним законодавством України в національній валюті (гривня) за середньокомерційним курсом в день розрахунку.
9. Розрахунки за придбані на аукціоні лоти здійснюються протягом 7 (семи) днів від дати проведення аукціону, не враховуючи вихідні та святкові дні. У разі несвоєчасної сплати, результат аукціону по лоту анулюється. Організатори аукціону залишають за собою право відмовити в реєстрації на наступних аукціонах особі, яка не викупила придбані лоти.
10. Придбані на аукціоні речі поверненню не підлягають.
11. Суперечки між учасниками та організаторами аукціону вирішуються шляхом переговорів, в іншому випадку — шляхом передачі справи на розгляд постійно діючого третейського суду при Асоціації «Третейське судочинство України».
12. Винагорода організаторам аукціону складає 10 %.

1. **ЗУПИНІТЬ КРИВОСУДДЯ!
СПРАВА ЛЕВКА ЛУК'ЯНЕНКА /
УПОРЯД., ДОВІДКИ І ПЕРЕДМОВА
С. САДОВСЬКОГО.**

[Мюнхен]: Сучасність, 1980. — 264 с.: фронтиспис, фото. / Зошити українського самвидаву, вип. III. — 21,2 × 13,5 × 1,5 см.

В оригінальній обкладинці. Передмова Степана Садовського. Автор однієї зі вступних статей — Іван Світличний. Художнє оформлення обкладинки Ірини Івахів.

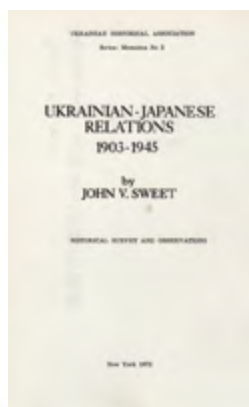
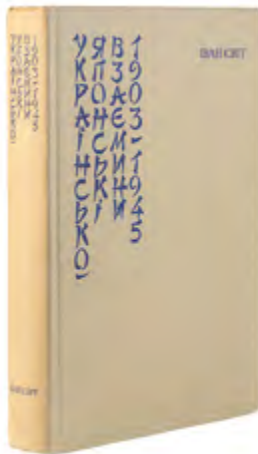
Видання має історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **100 — 150**
Стартова ціна — 70

У книзі змальовано образ Левка Лук'яненка — дисидента, одного з зачинателів українського руху опору. За основу взято його статті, листи та звернення до органів влади СРСР і міжнародних представників. Збірка складається з чотирьох частин: «Документи Л. Лук'яненка (1961–1977)», «Листи до Л. Лук'яненка», «Другий арешт і суд над Л. Лук'яненком», «В обороні Л. Лук'яненка». У першому розділі зокрема подано листи Л. Лук'яненка до В. Стуса. Видання містить 8 фотокарток: портрети Л. Лук'яненка, знімки його родини, а також спільне фото дисидента з правозахисником І. Кандибою. Книгу було заборонено в Радянському Союзі.

ЛУК'ЯНЕНКО Левко Григорович (нар. 1928)

Український дисидент, письменник, політик і громадський діяч. Співзасновник Української Гельсінської групи. Народний депутат України, Герой України. Автор «Акту проголошення незалежності України» (1991). Лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка (2016).

2. **СВІТ І.
УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКІ
ВЗАЄМИНИ 1903–1945.
ІСТОРИЧНИЙ ОГЛЯД
І СПОСТЕРЕЖЕННЯ.**

Нью-Йорк: Видавництво Українського історичного товариства, 1972. — XII, 372 с.; [12] арк. іл. / Серія «Мемуаристика», ч. 3. — 23,9 × 15,6 × 2,9 см.

У коленкорівій палітурі з тисненням. Незначні потертості та забруднення. Художнє оформлення Оксани Мошинської, напис Юрія Мошинського. Передмова Любомира Винара.

Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора. Ілюстроване видання.

Естимейт **100 — 150**
Стартова ціна — 70

Перше видання монографії Івана Світа «Українсько-японські взаємини 1903–1945. Історичний огляд і спостереження». Дослідження заповнює прогалину в знаннях про українсько-японські взаємини в українській історичній літературі та мемуаристиці. Праця висвітлює політичне, культурне, церковне й економічне життя українців на Далекому Сході, зокрема в Маньчжурії та Китаї.

Українське історичне товариство (УІТ) — наукове товариство, засноване в 1965 р. у США з ініціативи Л. Винара. До здобуття Україною незалежності члени товариства приділяли основну увагу вивченню джерельних матеріалів у західних архівах і бібліотеках, а також опрацюванню замовчуваних наукових проблем.

СВІТ Іван Васильович (1897–1989)

Український публіцист, громадський діяч, дослідник історії українських громад на Далекому Сході, дійсний член Української вільної академії наук, Українського історичного товариства. Автор праць з історії українсько-японських стосунків першої половини ХХ ст., української еміграції в Північній Америці, на Далекому Сході та в Сибіру, іноземної інтервенції 1918–1922 рр.

3. **КНИГА О РУССКОМ ЕВРЕЙСТВЕ 1917–1967 /**
ПОД РЕД. Я. ФРУМКИНА, Г. АРОНСОНА И А. ГОЛЬДЕНВЕЙЗЕРА.

Нью-Йорк: Союз русских евреев, 1968. — IX, 467, [1] с. — 22,9 × 15 × 2,1 см.

В оригінальній обкладинці. Незначні потертості та забруднення. Позначки кульковою ручкою. Художнє оформлення обкладинки — Е. Schloss.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **400 — 500**
 Стартова ціна — 200

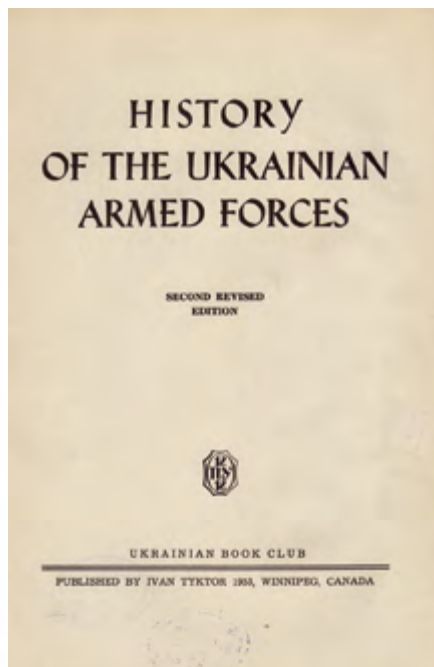
«Книга про російське єврейство» описує п'ятдесят років життя єврейського народу на території СРСР (1917–1967), охоплюючи епоху революції та громадянської війни, роки диктатури Сталіна, страшні часи німецької окупації і, нарешті, післявоєнні роки до і після смерті Сталіна. Колективна праця містить 24 статті, що розподіляються по групах: чотири статті присвячено єврейській громадськості в Росії у 1917–1918 рр., єврейству України та прибалтійських країн у період їхньої тимчасової незалежності; три статті змальовують долю російського єврейства в часи німецької окупації; тринадцять статей висвітлюють різні аспекти життя єврейства в СРСР в умовах комуністичного ладу; п'ять статей присвячено російським євреям в еміграції і ставленню радянської влади до Ізраїлю та сіонізму. Одна з найцінніших праць з історії єврейства в Радянському Союзі.

АРОНСОН Григорій Якович (1887–1968)

Історик, публіцист і громадський діяч. Автор численних історичних, публіцистичних і мемуарних публікацій, спів-автор і редактор двох «Книг про російське єврейство».

ГОЛЬДЕНВЕЙЗЕР Олексій Олександрович (1890–1979)

Російський юрист, письменник, видавець, громадський діяч російської еміграції.

4. ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА / РЕД. М. ЛЕВИЦЬКОГО.

Вінніпег: Клуб приятелів української книжки; вид. Іван Тиктор; друк. «Тризуб», 1953. — Вид. II. — [8] с., 832 с., іл., [1] арк. іл., VI с., [14] с. — 25,6 × 19 × 5,5 см.

В оригінальній видавничій обкладинці з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом. Ляссе. Незначні потертості, забруднення, сліди реставрації. Позначки в тексті олівцем та кульковою ручкою. Частину корінця втрачено. **Художнє оформлення обкладинки Мирона Левицького.** Печатки на титулі, авантитулі та сторінках книжкового блоку: «Особиста бібліотека Мартиняк М. С.»

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 250

З передмови видавництва:

«У цьому одностомному виданні, читач має скондензовану цілість розвитку українського воєнного ремесла та боротьби нашого волелюбного народу за повне право на самостійне життя, від княжої доби до сьогодення, доби великих світових воєн, доби, в якій приходить сумерк імперіалістичних держав.

„Історія Українського Війська“ обіймає чотири частини. Частини: I, II і III, це перше львівське видання 1936-го року, яке залишилося без редакційних і коректорських змін. Друге видання „ІУВ“ містить у собі крім I, II, і III, частини, доповнення до першого видання й частину IV, це є матеріали до історії 1920–1953 рр.».

ТИКТОР Іван Микитович (1896–1982)

Громадський і політичний діяч, старшина УСС та УГА, відомий український видавець і редактор. До 1939 р. власник найбільшого на той час львівського видавничого концерну «Українська Преса», який спричинив масове поширення преси й книг на західноукраїнських землях, зокрема в Галичині. Окрім періодики, концерн видавав календарі, монументальні праці («Велика історія України», «Історія української культури», «Історія українського війська»), белетристику (щомісячно у формі бібліотек при місцевих газетах) та ін.

ЛЕВИЦЬКИЙ Мирон Миколайович (псевдоніми: LEV, Лев; 1913–1993)

Український письменник, живописець, графік. Член об'єднання українських письменників «Слово». Оформив обкладинки всіх томів «Літопису УПА», що вийшли за його життя.

5. **УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО / UKRAINIAN ART / UKRAINISCHE KUNST: АЛЬМАНАХ. Ч. I-II / РЕД. С. ГОРДИНСЬКОГО, М. ДМИТРЕНКО, Е. КОЗАКА, С. ЛУЦИКА.**

Ч. I: Мюнхен: Українська спілка образотворчих мистців; друк. R. Oldenbourg, 1947. — 40 с., іл., [2] арк., іл. — 32 × 23,3 × 0,3 см;

Ч. II: Мюнхен: Українська спілка образотворчих мистців; друк. R. Oldenbourg, 1947. — 56 с., іл., [4] арк., іл. — 32 × 23,3 × 0,4 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості паперу. Художнє оформлення обкладинки Михайла Дмитренка. Позначки в тексті олівцем.

Видання має художню, наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 200

Головним завданням альманаху було не просто представляти твори українських митців в еміграції, але й: «З одного боку — зберігати і продовжувати творити ті форми українського національного мистецтва, що сьогодні можуть бути розвинені в Україні, з другого — репрезентувати українську культуру перед чужинцями».

ДМИТРЕНКО Михайло Сергійович (криптонім: М. Д.; 1908–1997)

Український художник-монументаліст, майстер сакрального мистецтва, графік, мистецтвознавець. Співзасновник Львівської організації Спілки радянських художників України (1939), Спілки українських образотворчих мистців у Львові (1941). Співзасновник і перший очільник Української спілки образотворчих мистців Канади (1956).

ГОРДИНСЬКИЙ Святослав Ярославович (криптонім: С. Г.; 1906–1993)

Український художник, графік, мистецтвознавець, поет, перекладач, журналіст. Співзасновник Асоціації незалежних українських митців, Об'єднання мистців українців в Америці.

КОЗАК Едвард Теодорович (псевдоніми: Еко, Мамай, Майк Чічка; 1902–1992)

Український художник, іконописець, письменник, редактор, видавець, карикатурист. Член Асоціації незалежних українських митців. Ілюстратор усіх видань Івана Тиктора у Львові (1933–1939).

ЛУЦИК Степан (псевдонім: Сівак; 1906–1963)

Український художник, учень Олекси Новаківського. Співзасновник мистецько-ідеологічної групи «РУБ» у Львові (1932).

Українська спілка образотворчих мистців — мистецьке об'єднання в Мюнхені (1947–1951), яке згуртувало художників різних напрямків, що жили переважно в таборах переміщених осіб у Німеччині й Австрії. Згодом було засновано Українську спілку образотворчих мистців Канади (Торонто, 1956).

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 150

Унікальна праця В. Січинського «Чужинці про Україну» вперше вийшла друком у 1938 р. і загалом витримала п'ять видань. Книгу оздоблено численними гравюрами, рисунками, портретами, мапами. Видання являє собою огляд відгуків чужоземців про Україну та українців від найдавніших часів до середини XIX ст.: тут містяться інформація про Запорізьку Січ періодів гетьманів Б. Хмельницького та І. Мазепи, цікаві дані про побут та етнографію українського народу, а також найдавніші відомості про Україну.

СІЧИНСЬКИЙ Володимир Юхимович (1894–1962)

Український архітектор, графік, мистецтвознавець і бібліограф. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка (з 1930). Один із засновників Архітектурного інституту в Києві, Асоціації незалежних українських митців у Львові. Автор проєктів українських церков у США (Нью-Йорк), Канаді (Вінніпег, Прінс-Альберт), Бразилії (Порто-Уніон).

6. СІЧИНСЬКИЙ В. ЧУЖИНЦІ ПРО УКРАЇНУ: ВИБІР З ОПИСІВ ПОДОРОЖЕЙ ПО УКРАЇНІ ТА ІНШИХ ПИСАНЬ ЧУЖИНЦІВ ПРО УКРАЇНУ ЗА ДЕСЯТЬ СТОЛІТЬ.

Авгсбург: Вид. Петра Павловича; printer Dr. Kirsch, 1946. — Вид. 5. — 118 с.: іл. — 21,4 × 15 × 1,1 см.

В індивідуальній складеній палітурі. Збережено оригінальну видавничу обкладинку. Потертості та забруднення. Сліди реставрації. **Містить копії гравюр, фрагменти мап Гійома де Боплана, Ренануса Беатуса, Зигмунда Герберштайна (7 таблиць).**

7. ГОГОЛЬ Н. В. МИРГОРОД. ПОВЕСТИ СЛУЖАЩИЕ ПРОДОЛЖЕНИЕМ ВЕЧЕРОВ НА ХУТОРЕ БЛИЗ ДИКАНЬКИ.

Грефенгайнихен: Изд. Р. Геррозе, 1943. — 256 с. — 17,8 × 11,5 × 1,1 см.

В оригінальній художній видавничій обкладинці. Незначні забруднення, потертості, надриви обкладинки та корінця. Книжковий блок частково розпадається.

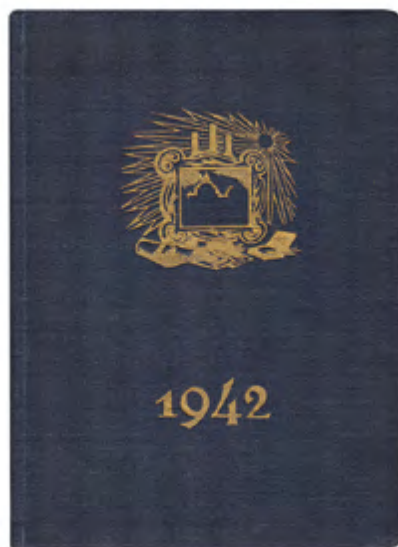
Книга має історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **300 — 400**
Стартова ціна — 150

Книгу видано в 1943 році у фашистській Німеччині для радянських військовополонених та остарбайтерів. «Миргород» — друга збірка повістей М. Гоголя, продовження «Вечорів на хуторі біля Диканьки». Оповідання ґрунтуються на українському фольклорі й сюжетно пов'язані між собою. Вважають, що прототипами деяких персонажів стали родичі Гоголя, а також люди, з якими він познайомився під час проживання в Україні.

ГОГОЛЬ Микола Васильович (1809–1852)

Прозаїк, драматург, поет, критик і публіцист українського походження. Один із найвизначніших представників української літературної школи, засновник соціально-критичного напрямку реалізму в літературі.

**Книга має історико-культурну, художню цінність.
Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **400 — 450**
Стартова ціна — 200

Каталог-альманах III виставки Спілки праці українських образотворчих мистців присвячено 25-річчю заснування Української академії мистецтва (на той час Київського державного художнього інституту). У вступному слові до двомовного видання задекларовано завдання виставки: «Дати перегляд української образотворчості, мистецької і організаційної, праці Спілки для розбудови нашого мистецтва під сьогочасну пору». Каталог містить портрети, біографії та репродукції творів учасників виставки.

ГОРДИНСЬКИЙ Святослав Ярославович (1906–1993)

Український художник, графік, мистецтвознавець, поет, перекладач, журналіст. Співзасновник Асоціації незалежних українських митців, Об'єднання мистців українців в Америці.

Спілка праці українських образотворчих мистців (СПУОМ) — львівська мистецька організація (1941–1944), що об'єднувала близько 100 учасників. Голови: М. Осінчук, І. Іванець.

9. КОРБУТ С. СИМОН ПЕТЛЮРА.

Львів: Українське видавництво, 1941. — 51 с., [1] с.: портр. — 14,2 × 10,2 × 0,4 см.

В індивідуальній обкладинці. Потертості та незначні забруднення. Позначки кульковою ручкою та олівцем.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **200 — 300**
Стартова ціна — 100

У книзі аналізується значення постаті Симона Петлюри для української історії. Дослідження містить цінний фактологічний матеріал, що змальовує бойовий шлях військового отамана.

ПЕТЛЮРА Симон Васильович (1879–1926)

Український державний, військовий та політичний діяч, публіцист, літературний і театральний критик. Організатор українських збройних сил. Член Генерального секретаріату Української Центральної Ради на посаді Генерального секретаря з військових справ (1917). Головний отаман військ УНР (з 1918). Голова Директорії УНР (1919–1920).

10. ЩЕРБАКІВСЬКИЙ В. ФОРМАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ. НАРИС ПРАІСТОРІЇ УКРАЇНИ.

Прага: Вид. Юрія Тищенка; друк. Еміль Віхнер, 1941. — 144 с., [2] арк. / Серія «Наукова бібліотека „ЮТ”», ч. 9–10. — 16,2 × 11,2 × 1,6 см. — 3 000 прим.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі, орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзац, каптал. Збережено оригінальну видавничу обкладинку в оформленні Роберта Лісовського. Логотип видавництва Юрія Тищенка. Потертості та незначні забруднення. Позначки олівцем.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 200

У книзі викладено авторську концепцію походження українського народу. На думку В. Щербаківського, історія народу-нації — це історія тієї території, яку цей народ займає. Однією з важливих умов дослідження історії вчений називає комплексне вивчення етнології, археології та антропології.

ЩЕРБАКІВСЬКИЙ Вадим Михайлович (1876–1957)

Український історик, археолог, етнограф, мистецтвознавець, педагог. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, доцент, а згодом професор Українського вільного університету в Празі (1922–1945), перший ректор Українського вільного університету в Мюнхені (1945–1947).

ЛІСОВСЬКИЙ Роберт Антонович (1893–1982)

Український художник-графік, послідовник М. Бойчука та Г. Нарбута. Працював у галузях станкової та книжкової графіки, декоративно-ужиткового мистецтва, сценографії, дизайну.

ТИЩЕНКО Юрій (Георгій) Пилипович

(криптоніми та псевдоніми: С. Ю., Ю. А., Ю. С., Ю. Т-ко, Ю. Азовський,
Юрій Азовський, Юр. Салтичинський та ін.; 1880–1953)

Видавець, книгар, публіцист, письменник, журналіст, перекладач, суспільний діяч. Заснував власне видавниче товариство, з друкарень якого побачили світ «Поезії Тараса Шевченка», «Географія України», 12-томне зібрання творів Лесі Українки та ін.

11. ГЛОВІНСЬКИЙ Є.
ФІНАНСИ У.С.С.Р. / РЕД. Р. СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО.

Варшава: *Ukraiński Instytut Naukowy*, 1938. — [1], 330 с., [2] арк. / *Праці Українського наукового інституту*, т. XLI, серія економічна, кн. 9. — 24,2 × 17,1 × 2,5 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мрамуровий» папір) палітурі, орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Незначні потертості та забруднення. Погашені печатки іноземної бібліотеки.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 300

«Фінанси УРСР» — фундаментальна праця, яка підсумовує наукову роботу Э. Гłowинського в Українському науковому інституті у Варшаві, де він обіймав посаду секретаря економічного семінару (1930–1939). Вчений досліджував стан грошової системи та розрахункового балансу України, аналізував інфляцію, податкову реформу, кредити, розвиток нової економічної політики УРСР тощо. У книзі подано загальну характеристику грошової політики Центральної Ради та її урядів, фінансів доби НЕПу, бюджетного права УРСР, зібрано та проаналізовано матеріали про витрачання прибутків державного бюджету України на потреби інших регіонів СРСР. Представлена монографія стала однією з найважливіших емігрантських праць з економіки України.

ГЛОВІНСЬКИЙ Євген Олексійович (1894–1964)

Український вчений-економіст, військовий і громадський діяч. Заступник голови Співки інженерів і техніків українців-емігрантів у Польщі, член редакційної колегії «Енциклопедії українознавства», дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Головні праці: «Фінанси УРСР», «Фінанси Української РСР у системі фінансів СРСР».

12. **САДОВСЬКИЙ В.**
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА СОВІТІВ НА УКРАЇНІ / РЕД. Р. СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО.

Варшава: Друк. Наукового товариства ім. Шевченка у Львові, 1937. — 173, [3] с. / Праці Українського наукового інституту, т. XXXIX, серія правнича, кн. 5. — 24,6 × 17,4 × 1,6 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мрамуровий» папір) палітурі, орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаці, каптал. Потертості та незначні забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Прижиттєве видання автора.

Естимейт **500 — 600**
 Стартова ціна — 300

У праці В. Садовського детально проаналізовано національну політику Радянського Союзу, зокрема — щодо України. Книга складається з чотирьох розділів. У першому простежено зв'язок ідеології комунізму з попередніми російськими ідеологічними концепціями, здійснено огляд теоретичних засад національної політики більшовизму. У другому проаналізовано взаємини між російською владою і радянською Україною у 1919–1922 рр., подано відомості про утворення СРСР. Третій розділ присвячено особливостям національної політики в руслі нової конституції СРСР 1936 р. У четвертому розглянуто положення цієї конституції щодо неросійських національностей, зокрема українців.

Український науковий інститут у Варшаві було засновано заходами екзильного уряду УНР у 1930 р. при польському Міністерстві віровизнань і публічної освіти Польщі як автономну українську наукову установу. Серед завдань інституту були вивчення господарського життя, культури та історії українського народу, підготовка українських педагогічних кадрів для вищих шкіл, публікація документів і наукових праць у різних галузях українознавства.

САДОВСЬКИЙ Валентин Васильович (1886–1947)

Український громадський і політичний діяч, географ, економіст, журналіст, педагог. Член Української соціал-демократичної робітничої партії, член Української Центральної Ради, генеральний секретар судових справ і народний міністр праці УНР, професор Української господарської академії в Подебрадах, очолював кафедру економічних наук Українського наукового інституту у Варшаві, член Наукового товариства ім. Шевченка.

СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Роман Степанович (1893–1969)

Український мовознавець і політичний діяч, дипломат. Доктор філології, професор Варшавського університету, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Надзвичайний посол УНР в Берліні (1921–1923).

13. ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА / ЗА РЕД. І. КРИП'ЯКЕВИЧА, Б. ГНАТЕВИЧА.

Львів: Вид. Івана Тиктора; друк. Медицький — Тиктор, 1936. — VIII, 568, [4] с.: іл. — 24,8 × 17,6 × 3 см.

В оригінальній коленкоровій палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом. Форзаци, каптал, ляссе. Незначні потертості та забруднення. Містить 383 ілюстрації в тексті та 4 малюнки. [Художнє оформлення Миколи Бутовича].

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Прижиттєве видання авторів. Ілюстроване видання.

Естимейт 1 100 — 1 300
Стартова ціна — 600

Перше видання «Історії українського війська» вийшло в 1936 р. у Львові накладом 12 000 примірників за редакцією І. Крип'якевича та Б. Гнатевича у співпраці з З. Стефановим, О. Думіним та С. Шрамченком. Фундаментальна колективна праця являє собою огляд розвитку українського війська від найдавніших часів. Книга складається з трьох частин: «Військо княжих часів», «Запорозьке військо», «Збройні сили сучасної доби». Остання частина охоплює часи Українських січових стрільців, Центральної Ради та Гетьманщини, містить характеристику Української Галицької армії та об'єднаних українських армій.

КРИП'ЯКЕВИЧ Іван Петрович

(псевдоніми та криптоніми: Іван Горшівський, Іван Петренко,
Іван Холмський, І. К., Крч, І. Кр-ч, Viator; 1886–1967)

Історик, автор численних наукових досліджень, присвячених українській козацькій державності та Б. Хмельницькому, а також ряду підручників з історії України. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, професор Львівського університету, директор Інституту суспільних наук Академії наук України.

ГНАТЕВИЧ Богдан Петрович (1894–1968)

Український військовий і політичний діяч, комендант Української військової організації, член ОУН, історик, редактор.

БУТОВИЧ Микола Григорович (псевдонім: Бутумбас; 1895–1961)

Український живописець, графік, ілюстратор і карикатурист; письменник-мемуарист, автор епіграм. Під час Перших визвольних змагань 1917–1921 рр. служив ад'ютантом штабу 1-ї козацької дивізії Армії УНР.

ТИКТОР Іван Микитович (1896–1982)

Громадський і політичний діяч, старшина УСС та УГА, відомий український видавець і редактор. До 1939 р. власник найбільшого на той час львівського видавничого концерну «Українська Преса», який спричинив масове поширення преси й книг на західноукраїнських землях, зокрема в Галичині.

14. **СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Р.
УКРАЇНЬСЬКА МОВА В СОВЕТСЬКІЙ УКРАЇНІ (МАТЕРІЯЛИ Й ЗАВВАГИ).**

Варшава: Друк. Наукового товариства ім. Шевченка, 1936. — 270 с., табл., [2] с. / Праці Українського наукового інституту, т. XXXIV, серія фільольогічна, кн. 6. — 25 × 18 × 1,8 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Збережено оригінальну обкладинку. Незначні забруднення.

**Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес.
Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **500 — 550**
Стартова ціна — 250

У книзі висвітлюється стан української мови в Радянській Україні. Автор ґрунтується на мовознавчих дослідженнях, опублікованих безпосередньо на українських теренах. Наведено приклади утисків свободи думки та слова у фахових працях, змальовано стан української мови порівняно з іншими (білоруською, татарською тощо).

СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Роман Степанович (1893–1969)

Український мовознавець і політичний діяч, дипломат. Доктор філології, професор Варшавського університету, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Надзвичайний посол УНР в Берліні (1921–1923). Автор численних праць з українського та слов'янського мовознавства.

15. **ГАЛУЩИНСЬКИЙ М.
З УКРАЇНСЬКИМИ СІЧОВИМИ
СТРІЛЬЦЯМИ: СПОМИНИ
З РР. 1914–1915.**

Львів: Вид. спілка «Діло», 1934. —
216 с. — 20,6 × 14,7 × 1,5 см.

В індивідуальній складеній палітурі. Незначні потертості палітури, пожовтіння паперу, сліди реставрації. Верхню частину книжкового блоку тоновано фарбою.

**Видання має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес.**

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 200

Мемуари М. Галущинського є неоціненим джерелом до вивчення історії Українських січових стрільців. У них висвітлюється участь легіону у Першій світовій війні. Автор прискіпливо та незаангажовано змальовує лукаве ставлення австрійської Начальної Команди до воєнних добровольців. Це видання допомагає поглянути на легіон УСС зсередини, відчувати атмосферу, що панувала у цьому військовому формуванні, з'ясувати маловідомі сторінки історії січового стрілецтва. За радянських часів книгу було заборонено.

ГАЛУЩИНСЬКИЙ Михайло Миколайович

(псевдоніми та криптоніми: Височанський, Височанський Микола,
Подорожник, Г-ий, Гл. М., Гли. М., М., М. Г. та ін.; 1878–1931)

Український педагог, військовик, публіцист, культурно-освітній і громадсько-політичний діяч. Командант легіону УСС, віце-маршал сенату Польської Республіки. Член Наукового товариства ім. Шевченка. Голова товариства «Просвіта» (1923–1931).

16. **КОРИСНІ КОПАЛИНИ УКРАЇНИ:
ЗБІРНИК.**

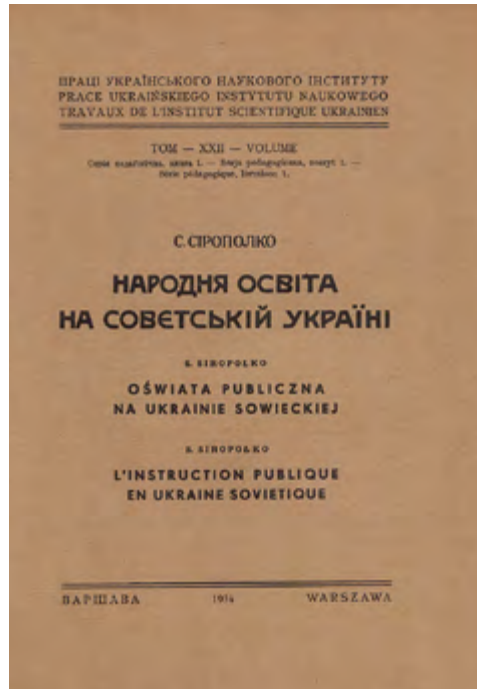
Київ: Всеукраїнська академія наук,
1934. — 204 с., [4] арк. мал., [1]
арк.: іл. / Інститут геології. —
26,5 × 17,6 × 1 см. — 800 прим.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення. На звороті титульного аркуша напис кульковою ручкою «АН 1129». Назви книги та статей продубльовано англійською мовою.

**Видання має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес.**

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 200

Збірка містить статті науковців, які досліджували питання розміщення та видобутку корисних копалин в Україні.

17. **СІРОПОЛКО С.**
НАРОДНЯ ОСВІТА НА СОВЕТСЬКІЙ УКРАЇНІ / РЕД. Р. СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО.

Варшава: Zakłady graficzne E. i D-ra K. Koziańskich; [друк. Наукового товариства ім. Шевченка], 1934. — 240 с., табл. / Праці Українського наукового інституту, т. XXII, серія педагогічна, кн. 1. — 25 × 18 × 1,8 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Збережено оригінальну обкладинку. Незначні забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 250

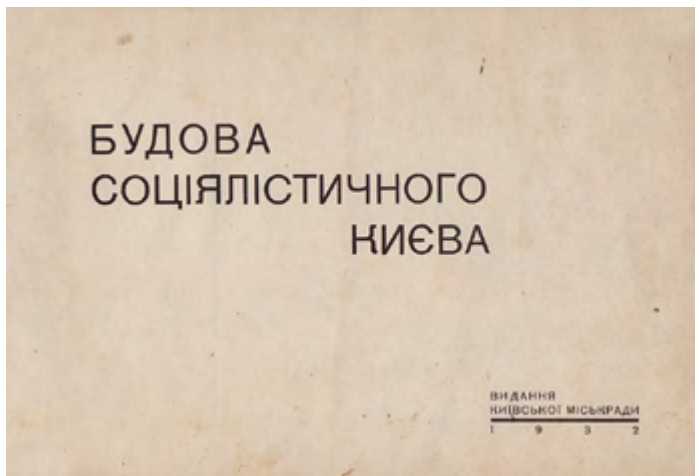
Унікальне дослідження культурно-освітньої діяльності, що провадилася на українських теренах. С. Сірополко, фундатор системи освіти українського народу, ґрунтуючись виключно на друкованих матеріалах Радянської України, підсумовує результати впливу більшовицької влади на народну освіту.

СІРОПОЛКО Степан Онисимович (1872–1959)

Український громадський діяч, педагог, редактор, бібліолог, основоположник українського книгознавства, один із творців нового українського шкільництва. Професор Українського високого педагогічного інституту ім. М. Драгоманова в Празі, Українського технічно-господарського інституту в Подєбрадах. Довголітній голова Союзу українських журналістів і письменників на чужині (Відень). Член Українського історично-філологічного товариства у Празі, почесний член товариства «Просвіта» у Львові.

СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Роман Степанович (1893–1969)

Український мовознавець і політичний діяч, дипломат. Доктор філології, професор Варшавського університету, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Надзвичайний посол УНР в Берліні (1921–1923).

**18. БУДОВА СОЦІАЛІСТИЧНОГО КИЄВА.
1917–1932 / ГОЛ. РЕД. О. РОЗЕНБЛІТ.**

Київ: Вид. Київської міськради, 1932. — [2] арк., 168 с.: іл. — 21,5 × 30,4 × 1,4 см.

В оригінальній обкладинці. Незначні потертості та забруднення. Позначки кульковою ручкою.

**Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес.
Ілюстроване видання.**

Естимейт **1 000 — 1 300**
Стартова ціна — 700

Альбом присвячено архітектурі Києва 1920-х рр. У передмові до видання В. Биструков, тодішній голова міськради, зазначив головну мету: показати досягнення героїчної боротьби київських робітників за індустріалізацію Києва. Це своєрідний звіт про успіхи радянського будівництва. В альбомі зібрано проекти та фотографії авангардних промислових будівель Києва, багато з яких на сьогодні не зберегли свого первозданного вигляду. Наразі видання є неоціненним джерелом відомостей про забудову Києва у 1920-х — на початку 1930-х років.

БИСТРУКОВ Василь Григорович (1886 –?)

Український радянський державний діяч, голова Київської міської ради в 1932–1934 роках.

19. **ДОРОШЕНКО Д.
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ 1917–1923 РР. В 2 Т. Т. I–II.**

Т. I: Доба Центральної Ради. — Ужгород: Накладом О. Цюпки; друк. «Свобода», 1932. — 437, XXI с.: іл., [1] арк. фронтиспис (портр.). — 25 × 17,5 × 2 см.

Т. II: Українська Гетьманська Держава 1918 року. — Ужгород: Накладом О. Цюпки; друк. «Свобода», 1930. — 424, LXXXVI с., [2]с.: іл., [1] арк. фронтиспис (портр.). — 25 × 17,5 × 2,3 см.

Збережено оригінальні видавничі обкладинки. Потертості та пожовтіння паперу. Бібліофільські примірники з необрізаними блоками.

*Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.
Бібліографічна рідкість. Ілюстроване видання. Прижиттєве видання автора.*

Естимейт **1 200 — 1 500**
Стартова ціна — 700

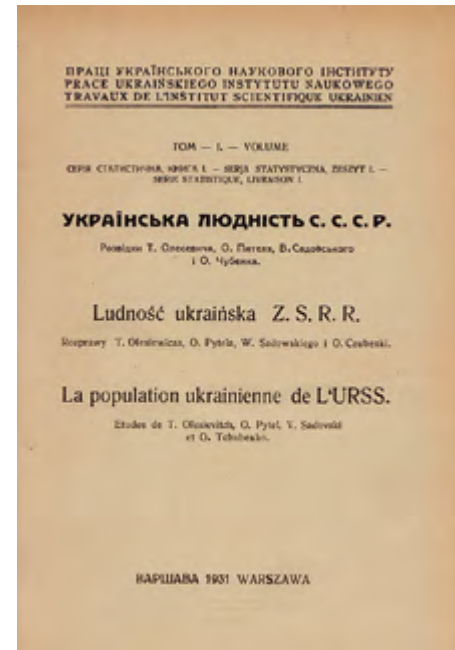
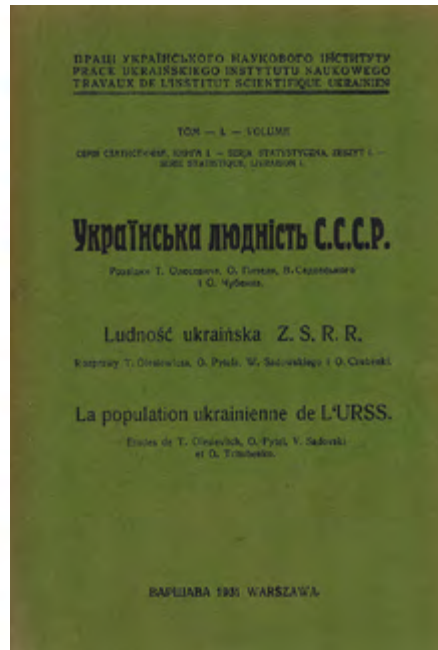
Фундаментальну працю відомого історика, публіциста, політичного діяча Дмитра Дорошенка присвячено історії національно-визвольних змагань українського народу. Це ґрунтовне документальне дослідження подій в Україні у 1917–1918 роках.

У першому томі висвітлено події від початку революції у 1917 році до перевороту 1918 року, внаслідок якого від влади було усунуто Центральну Раду й проголошено Українську державу на чолі з гетьманом Павлом Скоропадським. Текст доповнено фотографіями. На початку книги опубліковано портрет М. Грушевського.

У другому томі описано події періоду Української Держави (Гетьманату), починаючи з державного перевороту 29–30 квітня 1918 року до зречення Павла Скоропадського у грудні 1918 року. Текст доповнено фотографіями та архівними документами. На початку книги опубліковано портрет П. Скоропадського.

ДОРОШЕНКО Дмитро Іванович (1882–1951)

Український політичний діяч, дипломат, історик, публіцист, літературознавець, бібліограф. Засновник товариства «Просвіта» на Катеринославщині. Член Київського товариства старожитностей і мистецтв. Крайовий комісар Галичини й Буковини (з 1917). Член Української партії соціалістів-федералістів, член Української Центральної Ради, Чернігівський губернський комісар. Міністр закордонних справ Української Держави (1918). З 1919 р. перебував в еміграції, де був організатором і співробітником різних українських наукових установ. Співзасновник Музею визвольної боротьби України в Празі.

20. **УКРАЇНЬСКА ЛЮДНІСТЬ С.С.С.Р.
РОЗВІДКИ Т. ОЛЕСЕВИЧА, О. ПИТЕЛЯ, В. САДОВСЬКОГО І О. ЧУБЕНКА /
РЕД. Р. СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО.**

Варшава: 3 друк. Щ. Беднарського в аренді «Графічного Промислу», 1931. — 160, [2] арк. /
Праці Українського наукового інституту, т. I, серія статистична, кн. 1. — 24,3 × 17,1 × 1,4 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мрамуровий» папір) палітурі, орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаці, каптал. Потертості та незначні забруднення. За редакцією Р. Смаль-Стоцького.

**Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить
колекційний інтерес. Прижиттєве видання авторів.**

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 250

Збірку «Українська людність С.С.С.Р.» присвячено демографічній політиці в Україні. Головне завдання книги — подати основні критично перевірені дані про населення УРСР, про розселення українців на теренах Радянського Союзу та поза його межами.

Український науковий інститут у Варшаві було засновано заходами екзильного уряду УНР у 1930 р. при польському Міністерстві віровизнань і публічної освіти Польщі як автономну українську наукову установу. Серед завдань інституту були вивчення господарського життя, культури та історії українського народу, підготовка українських педагогічних кадрів для вищих шкіл, публікація документів і наукових праць у різних галузях українознавства.

САДОВСЬКИЙ Валентин Васильович (1886–1947)

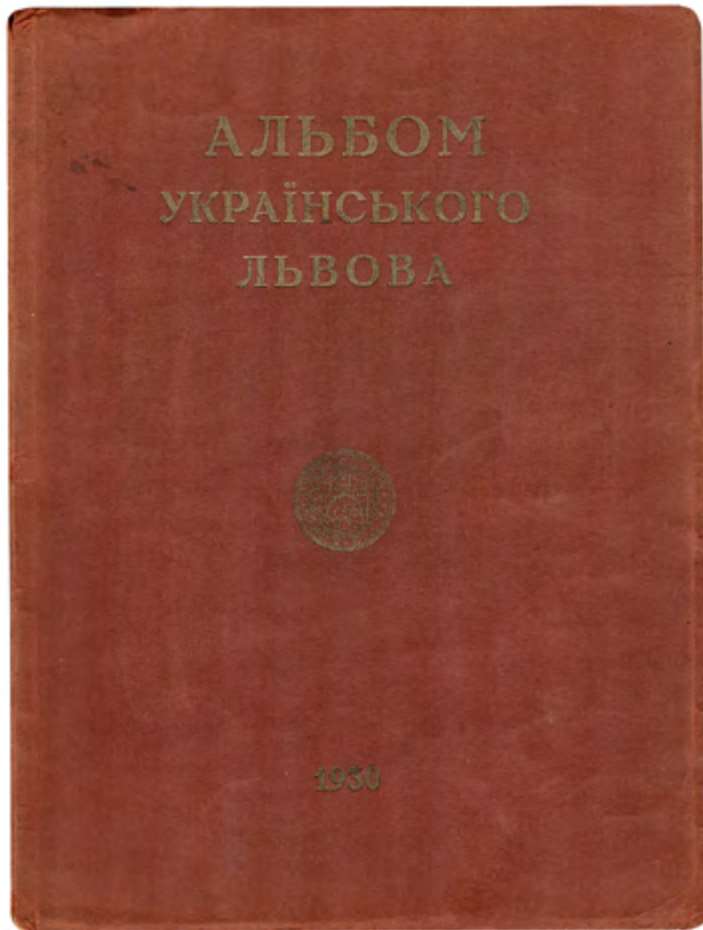
Український громадський і політичний діяч, географ, економіст, журналіст, педагог. Член Української соціал-демократичної робітничої партії, член Української Центральної Ради, генеральний секретар судових справ і народний міністр праці УНР, професор Української господарської академії в Подєбрадах, очолював кафедру економічних наук Українського наукового інституту у Варшаві, член Наукового товариства ім. Шевченка.

СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Роман Степанович (1893–1969)

Український мовознавець і політичний діяч, дипломат. Доктор філології, професор Варшавського університету, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Надзвичайний посол УНР в Берліні (1921–1923).

ОЛЕСІЮК (Олесеви́ч) Тиміш (1895–1978)

Громадсько-політичний діяч, дипломат. Член Центральної Ради від українського населення Холмщини та Підляшся (1917–1918). Член екзильного уряду УНР як представник Холмщини. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка.

**21. АЛЬБОМ УКРАЇНСЬКОГО ЛЬВОВА.
ВИДИ ЛЬВОВА І ЗНІМКИ УКРАЇНСЬКИХ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІХ, ГОСПОДАРСЬКИХ
І ІНШИХ УСТАНОВ ТА ПІДПРИЄМСТВ.**

Львів: Накл. вид. кооперативи «Національне об'єднання»; друк. ОО. Василян у Жовкві, 1930. — 44 арк. іл., 45–62 с.: іл. — 31,5 × 24 × 0,5 см.

Збережено видавничу обкладинку. Потертості та пожовтіння паперу. Фрагментарна реставрація аркушів, блок частково пошкоджено.

*Видання має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес.*

Бібліографічна рідкість. Ілюстроване видання.

Естимейт **700 — 1 000**
Стартова ціна — 400

Рідкісний «Альбом українського Львова» є цінним джерелом знань з історії, економіки, культури та суспільного життя славетного міста часів польської окупації Західної України в 1918-1939 роках. Видання містить 136 ілюстрацій з короткими історичними довідками до кожної.

Альбом було видано напередодні сумнозвісної «пацифікації» 1930 року, під час якої фактично відбувалося припинення на національному ґрунті, залякування, побиття, обкрадання українського населення з метою зменшення їх політичної та національної активності та підтримки ОУН. Тоді відбулися чисельні погроми «Просвіти», було встановлено жорсткий контроль за діяльністю освітнього товариства «Рідна школа». З 1930-х рр. почався наступ на середню освіту, насамперед, гімназії, де активно вводилося викладання польською мовою. Здійснювався суворий нагляд за працею вчителів. Польська влада проводила активні асиміляційні процеси, розпочавши так звану політику осадництва. До Західної України направляли родини польських військових, переважно ветеранів польсько-української війни 1918–1919 рр. Там їм надавали (забираючи в попередніх власників) землі для створення колоній з усіма соціальними вигодами.

22. **НОВИЦЬКИЙ О. ТАРАС ШЕВЧЕНКО.**

Київ: Рух; Київ-Друк, 1930. — 32 с., [2] с., XXV арк.: іл., портр., [2] с. / Серія «Українське малярство». — 25,5 × 18,5 × 0,6 см.

В оригінальній обкладинці. Потертості та незначні забруднення. **Обкладинка роботи художника Василя Кричевського.**

Книга має наукову та історико-культурну цінність. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **300 — 350**
Стартова ціна — 150

Монографію присвячено художній творчості Тараса Шевченка. Геній українського народу постає в книзі неперевершеним портретистом, який першим з українців опанував техніку офорта й створив у ній ряд видатних композицій.

ШЕВЧЕНКО Тарас Григорович (1814–1861)

Видатний український поет, драматург, прозаїк, живописець, графік, громадський і політичний діяч. Член Кирило-Мефодіївського братства. Академік Імператорської академії мистецтв (1860). З художнього доробку генія зберіглося 835 творів живопису і графіки, що дійшли до нас в оригіналах і частково у гравюрах та копіях.

НОВИЦЬКИЙ Олексій Петрович (1862–1934)

Історик мистецтва, бібліограф, почесний член Київського товариства старожитностей і мистецтв (1917), академік АН УРСР (з 1922). Дослідник художньої спадщини Т. Шевченка, автор праці «Тарас Шевченко як маляр», що побачила світ у 1914 році.

КРИЧЕВСЬКИЙ Василь Григорович (1872/1873–1952)

Видатний український художник, архітектор, графік. Творець українського стилю в архітектурі, один із засновників Української академії мистецтва. Автор проекту державного герба УНР (1918), що нині відроджено як Державний Герб України (Тризуб).

23. **ПУТІВНИК ПО КИЄВУ: (СУЧАСНИЙ ТА ДАВНІЙ КИЇВ) / М. ПЛІСЕЦЬКИЙ, Є. ПІВНЕВА, В. СТЕБЛОВСЬКИЙ ТА ІН.**

Київ: Укртурс, 1930. — 150, [1] с.: іл. — 20,5 × 15 × 1 см.

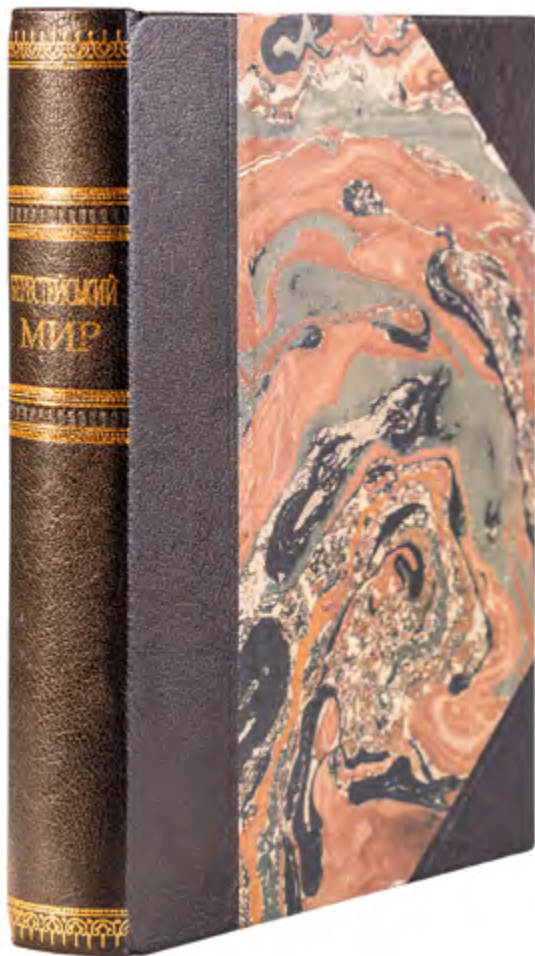
В оригінальній обкладинці. Потертості та незначні забруднення. Сліди реставрації.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 200

У представленому путівнику зібрано матеріали, що змальовують Київ від часів Княжої доби. Подано огляд старовинних пам'яток архітектури, археологічних та етнографічних досліджень; проаналізовано період революційної боротьби, наслідки соціального перевороту й участь у ньому Києва тощо. Видання містить фотографії видів Києва та план міста.

Укртурс — всеукраїнське товариство пролетарського туризму і екскурсій (1930–1936), що продовжувало справи Українського мішаного пайового екскурсійного товариства (1928–1929).

**24. БЕРЕСТЕЙСЬКИЙ МИР: СПОМИНИ ТА МАТЕРІЯЛИ.
З НАГОДИ 10-ТИХ РОКОВИН. 9/II. 1918 — 9/II. 1928 Р. /
УПОР. І. КЕДРИН.**

Львів — Київ: Кооперативна накладня «Червона Калина», 1928. — 319, [1] с.: іл. — 20,3 × 12,5 × 3,1 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаці, каптал, ляссе. Потертості та забруднення. Містить 12 ілюстрацій.

**Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність
і становить колекційний інтерес. Ілюстроване видання.**

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 400

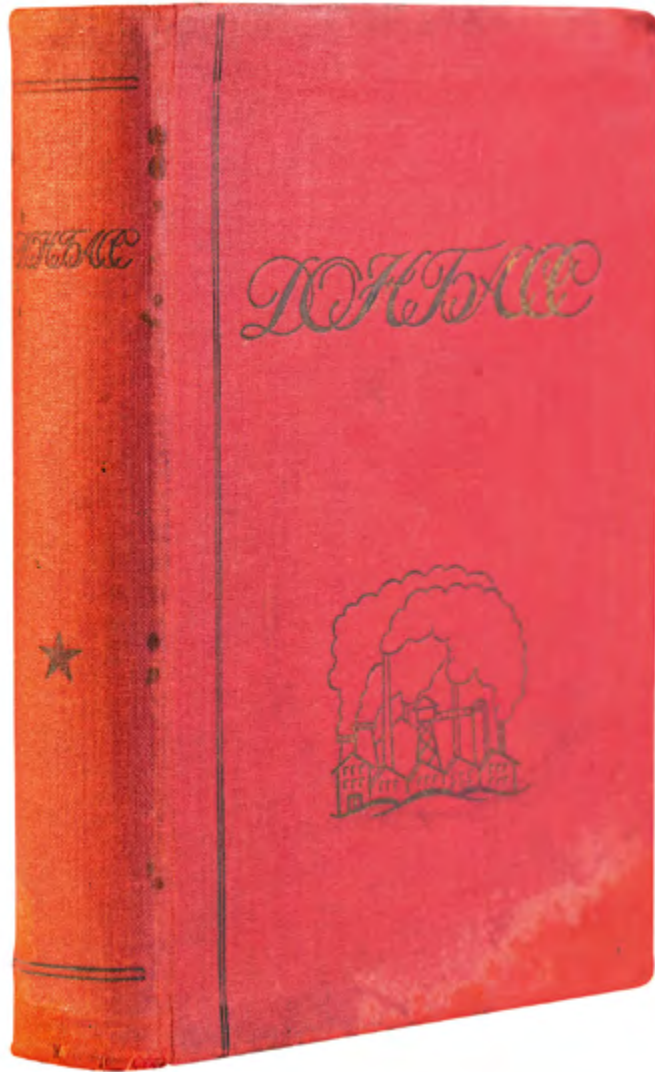
Видання було присвячено десятій річниці укладення Берестейського миру (1918). До збірки увійшли статті І. Кедрина «Берестейський мир», М. Голубця «Бересте Литовське», М. Залізняка «Моя участь у мирових переговорах в Берестю Литовському», О. Севрюка «Берестейський мир», В. Винниченка «Мир з Центральними Державами», О. Черніна «Бересте Литовське», М. Гофмана «Берестейський мир», Е. Людендорфа «Мирові переговори у Берестю Литовському», К. Росса «Звіт». Наприкінці книги наведено тексти документів «Мирний договір» і «Тайний договір про Галичину та Буковину».

«**Червона Калина**» — видавничий кооператив, заснований в 1921 р. у Львові колишніми вояками УСС та УГА з метою збирати й видавати матеріали, документи, спогади часів українських визвольних змагань та періоду української державності.

КЕДРИН Іван

(Кедрин-Рудницький; справжнє прізвище: Рудницький; 1896–1995)

Український історик, політичний діяч і журналіст. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, почесний доктор Українського вільного університету в Мюнхені.

25. **ДОНБАСС: ЮЖНЫЙ ГОРНО-ПРОМЫШЛЕННЫЙ РАЙОН / ПОД РЕД. Э. БАТЕНИНА.**

Москва: Транспечать НКПС, 1928. — XIII, [1], 462 с.: 7 карт, 12 картограмм, 3 плана, 1 схема, 2 табл. / *Справочники-путеводители Транспечати НКПС.* — 16,9 × 11,5 × 2 см.

У цільнотканинній (коленкор) видавничій палітурі. Незначні потертості та забруднення. Позначки олівцем. Обкладинка й кінцівки Казимира Дуніна-Борковського. Печатки «Киоск Транспечати», «Техническая библиотека Александровск Зав. Брянск». На титульному аркуші підпис «Ефиму На память о дружбе нашей и в знак ее укрепления [нерозбірливо] 17.IV.64 г.».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **600 — 800**
Стартова ціна — 300

Один з перших путівників, де описано географічні та економічні особливості Донбасу як південного гірничо-промислового району. Метою видання є вивчення донбаського краю, його економічних центрів, природно-історичних районів, культурно-побутових особливостей. У книзі висвітлюються питання географії краю, населення, економіки, корисних копалин, промисловості, торгівлі, транспорту, зв'язку тощо. Видання містить 7 карт, 12 картограм, 3 плани, 1 схему і 2 таблиці на окремих вклейках.

БАТЕНІН Еразм Семенович (1883–1937)

Російський штабс-ротмістр царської армії, письменник, дійсний член Товариства любителів природознавства, антропології та етнографії. Під час революції був помічником головному військової охорони Петрограда при Олександрі Керенському.

26. НАУКОВО-ПУБЛІЦИСТИЧНІ І ПОЛЕМІЧНІ ПИСАННЯ КОСТОМАРОВА: ЗІБРАНІ ЗАХОДОМ АКАДЕМІЧНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІОГРАФІЇ / ІСТОРИЧНА СЕКЦІЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК; ЗА РЕД. М. ГРУШЕВСЬКОГО.

[Київ]: Державне видавництво України, 1928. — XXI, [V], 315, [1] с. / Записок 6. Українського наукового товариства в Києві, т. XXVII. — 27,7 × 13,2 × 2,1 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, тканина) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаци, каптал, ляссе. Незначні потертості та забруднення. Позначки олівцем. На титульному аркуші нерозбірливий підпис.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

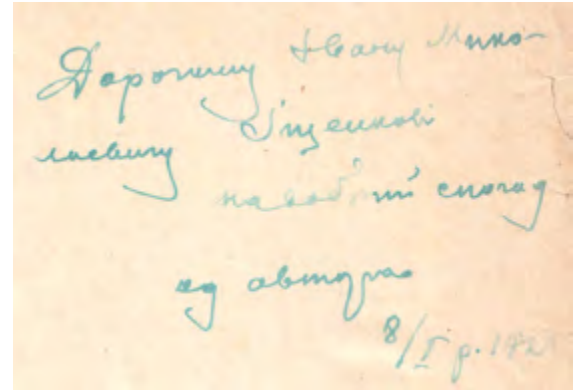
Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 300

Добірка науково-публіцистичних і полемічних праць видатного історика, етнографа, поета, мислителя, громадського діяча Миколи Костомарова. Зібрані Академічною комісією української історіографії статті вченого тоді були маловідомими, адже свого часу публікувалися лише у газетах і журналах. **Книга побачила світ під загальною редакцією М. Грушевського.**

Державне видавництво України (ДВУ) було створено 1919 року в Києві як Всеукрвидав при ВУЦВК. Згодом розміщувалося в Харкові. Установа випускала художню, навчальну, суспільно-політичну літературу, а також альманахи й журнали, зокрема «Плуг», «Гарт», «Червоний шлях», «Життя й революція», «Критика».

КОСТОМАРОВ Микола Іванович (1817–1885)

Видатний український історик, етнограф, прозаїк, поет-романтик, мислитель, громадський діяч, етнопсихолог. Член-редактор Петербурзької археологічної комісії (1860–1885), член Історичного товариства імені Нестора-Літописця, член Московського археологічного товариства, член-кореспондент Імператорської Санкт-Петербурзької академії наук (1876). Співзасновник і активний учасник Україно-слов'янського товариства (Кирило-Мефодіївського братства).

**27. ЧЕРКАСЬКИЙ І.
ГРОМАДСЬКИЙ (КОПНИЙ) СУД НА УКРАЇНІ-РУСІ XVI-XVIII ВВ. /
ПЕРЕДМ. Н. ВАСИЛЕНКА; УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК.**

Київ: 3 друк. Української академії наук, 1928. — X, 714 с. / Праці комісії для виучування історії західно-руського та вкраїнського права, збірник Соціально-економічного відділу, № 13. — 27,3 × 17,5 × 3,5 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мрамуровий» папір) палітурі, орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Збережено видавничу обкладинку. Форзаци, каптал, ляссе. Незначні потертості та забруднення. На титульному аркуші дарчий напис І. Черкаського: «Дорогому Івану Миколайовичу Іщенкові на добрий спогад від автора 8/І р. 1929», а також позначка кульковою ручкою.

**Книга має наукову, історико-культурну цінність та становить
колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **1 200 — 1 500**
Стартова ціна — 600

У книзі співробітника Комісії для виучування історії західно-руського і українського права І. Черкаського розглянуто устрій та діяльність громадського (копного) суду на українських і білоруських землях у XVI–XVIII ст. Докладно охарактеризовано функції суду, а також норми звичаєвого права, що діяли на той час. Праця складається з шести частин, в яких представлено погляд на західно-руське право як самостійний об'єкт, що становить науковий інтерес для правника, історика й соціолога.

Комісія для виучування історії західно-руського і українського права ВУАН — науковий центр з дослідження історії права на території України, що існував у 1919–1930 рр. в рамках Соціально-економічного відділу Всеукраїнської академії наук. Беззмінним головою Комісії був академік Микола Василенко. Головним завданням Комісії була систематична публікація юридичних документів литовсько-польської і козацької доби, джерел з історії західно-руського та українського права.

ЧЕРКАСЬКИЙ Іринарх Ювеналович (1869–1941)

Історик державних установ Гетьманщини та українського звичаєвого права. Голова редколегії першого «Російсько-українського словника правничої мови» (1926). Жертва сталінського терору.

ВАСИЛЕНКО Микола Прокопович (1866–1935)

Український вчений-історик, громадський та політичний діяч. Член Товариства українських поступовців, Київського товариства старожитностей і мистецтв, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Член Української Центральної Ради (1917). Виконувач обов'язків отамана Ради міністрів, міністр освіти, голова Державного Сенату (1918). Брав участь заснуванні українських університетів у Києві та Кам'янці-Подільському. Академік Української академії наук, у 1921–1922 рр. її голова.

Провенанс: дарчий напис І. Черкаського на титульному аркуші: «Дорогому Івану Миколайовичу Іщенкові на добрий спогад від автора 8/І р. 1929».

Іщенко Іван Миколайович (1891–1975) — військовий хірург, доктор медичних наук, професор, генерал-майор медичної служби, заслужений діяч науки УРСР, член-кореспондент Академії наук УРСР.

28. **КАЛЕНДАР-АЛЬМАНАХ «ДНІПРО»
НА ПЕРЕСТУПНИЙ РІК 1928.**

Львів: Накладом Українського товариства допомоги емігрантам з великої України, 1927. — [15] с., 128 с., [15] с. / Серія «Цілий дохід на добродійні цілі». — 23 × 15,2 × 1,5 см.

В індивідуальній палітурі. Потертості та незначні забруднення. Художнє оформлення Миколи Бутовича. Позначка кульковою ручкою «16/і бичак від зазулі».

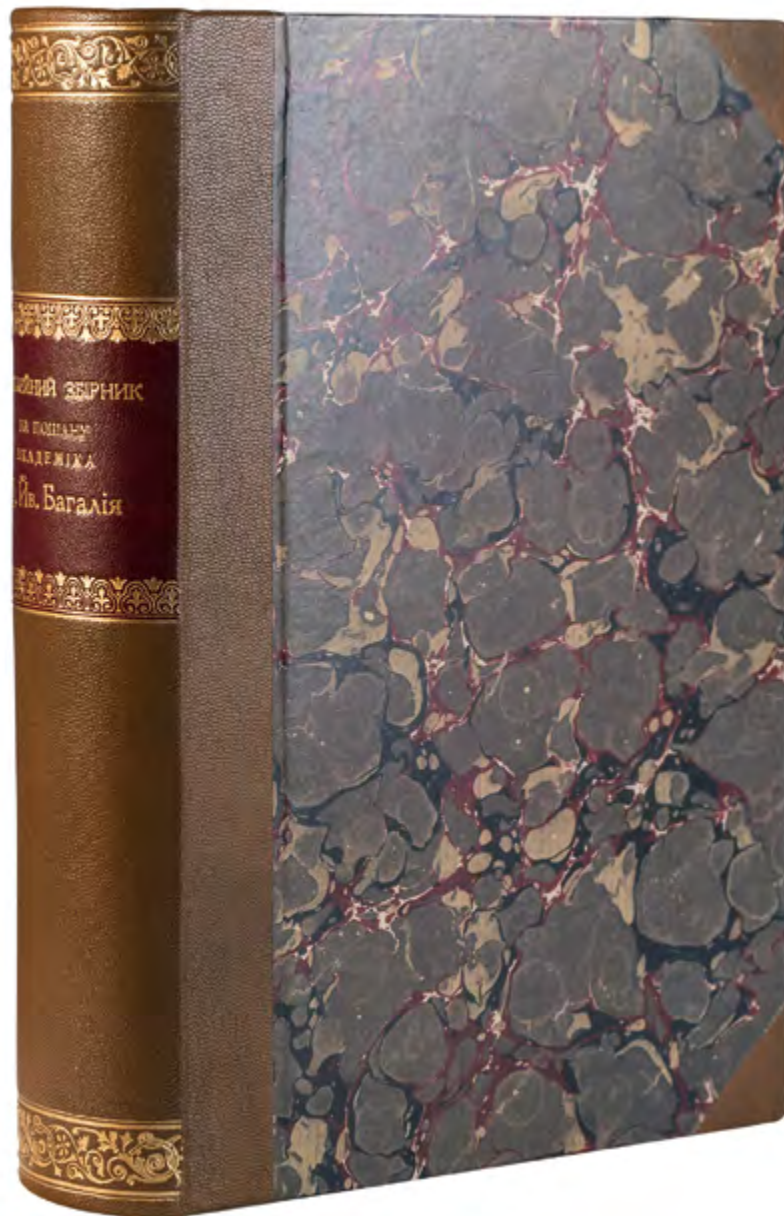
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **300 — 400**
Стартова ціна — 250

«Дніпро» — щорічний календар-альманах, який виходив у 1923–1939-х рр. у Львові як видання Українського товариства допомоги емігрантам з України. Видання публікувало спогади про становлення політичного українства на Наддніпрянщині та добу визвольних змагань.

Календар-альманах на 1928 р. присвячено десятій річниці української революції 1917 року. Він містить український історичний календар, політологічні й історичні студії В. Садовського, Д. Донцова, О. Бочковського, В. Завадського, оповідання та вірші Є. Маланюка, В. Диканського та ін., спогади про революцію В. Короліва, І. Липи.

Українське товариство допомоги емігрантам з великої України — допомогова й культурна установа, заснована у Львові в 1921 р. Товариство надавало масштабну допомогу емігрантам з Наддніпрянщини — матеріальну, правничу, медичну, культурно-освітню тощо; засновувало майстерні та кооперативи, організовувало концерти й конференції, допомагало студентам. Існувало до 1939 року.

29. ЮБІЛЕЙНИЙ ЗБІРНИК НА ПОШАНУ АКАДЕМІКА ДМИТРА ІВАНОВИЧА БАГАЛІЯ З НАГОДИ СІМДЕСЯТОЇ РІЧНИЦІ ЖИТТЯ ТА П'ЯТДЕСЯТИХ РОКОВИН НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ / ЗА РЕД. В. ЛИПСЬКОГО, С. ЄФРЕМОВА, А. КРИМСЬКОГО, М. ЛЕВЧЕНКА.

Київ: 3 друк. Української академії наук, 1927. — [1] арк., XII с.: фронтиспис, 194 с., 1188 с.: іл., карта, [2] арк. / Українська академія наук, збірник Історично-філологічного відділу, № 51, т. I. — 26,3 × 17 × 5,5 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі, орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Збережено оригінальну обкладинку. Форзаці, каптал. Незначні потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Прижиттєве видання авторів.

Естимейт **700 — 900**
Стартова ціна — 400

Фундаментальне видання наукових статей на пошану академіка Д. Багалія з нагоди сімдесятої річниці життя та п'ятдесятих роковин наукової діяльності. Привітати таким чином академіка-ювіляра мали бажання не лише дійсні члени та співробітники Академії наук, але й вчені з інших установ. Матеріалів надійшло так багато, що збірку довелося розбити на три частини. До першої частини увійшли статті найближчих товаришів Д. Багалія (В. Липського, А. Кримського, С. Єфремова, М. Василенка, А. Лободи, О. Новицького, В. Перетца, В. Базилевича, М. Кащенко та ін.), деякі історичні й археологічні матеріали, а також автобіографічний нарис ювіляра, де він, поміж іншим, декларує свої громадські погляди.

БАГАЛІЙ Дмитро Іванович (1857–1932)

Український історик, філософ та громадський діяч. Лауреат Уваровської премії. Ректор Імператорського Харківського університету (1905–1910), один із фундаторів і академік Української академії наук.

ЛИПСЬКИЙ Володимир Іполитович (1863–1937)

Український вчений-ботанік. Член Всеукраїнської академії наук (у 1922–1928 рр. її президент), член-кореспондент Академії наук СРСР. Директор Одеського ботанічного саду.

ЄФРЕМОВ Сергій Олександрович (1876–1939)

Український громадсько-політичний і державний діяч, літературний критик, історик літератури, публіцист, один із творців української журналістики. Академік Української академії наук, віце-президент Всеукраїнської академії наук, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка.

КРИМСЬКИЙ Агатангел Юхимович (літературний псевдонім: А. Хванько; 1871–1942)

Видатний український історик, сходознавець, славіст, письменник, перекладач, поліглот (знав понад 60 мов), один із фундаторів Академії наук України (1918). Жертва сталінського терору.

ЛОБОДА Андрій Митрофанович (1871–1931)

Фольклорист, літературознавець, етнограф, педагог, історик театру. Член Київського товариства старожитностей і мистецтв, академік Всеукраїнської академії наук, член-кореспондент Російської Академії наук, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка.

НОВИЦЬКИЙ Олексій Петрович (1862–1934)

Історик мистецтва, бібліограф, почесний член Київського товариства старожитностей і мистецтв (1917), академік АН УРСР (з 1922). Дослідник художньої спадщини Т. Шевченка, автор праці «Тарас Шевченко як маляр», що побачила світ у 1914 році.

РУДНИЦЬКИЙ Степан (Стефан) Львович (1877–1937)

Український географ і картограф, академік Всеукраїнської Академії наук. Основоположник української фізичної, політичної та військової географії.

ЯВОРНИЦЬКИЙ (ЕВАРНИЦЬКИЙ) Дмитро Іванович (1855–1940)

Український історик, археолог, етнограф, фольклорист, лексикограф, письменник, один з найзначніших дослідників історії українського козацтва, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка (1914), Всеукраїнської академії наук (1929).

ПАВЛУШКОВ Микола Петрович (1904–1937)

Студент Київського інституту народної освіти ім. М. П. Драгоманова, небіж Сергія Єфремова, ключовий фігурант процесу Спілки визволення України.

БАЗИЛЕВИЧ Василь Митрофанович (1892–1942)

Український історик, архівіст, краєзнавець, музеєзнавець. Член і секретар Історичного товариства імені Нестора Літописця (1917–1930).

30. **12 УКРАЇНЦІВ ПЕРЕД ЛЬВІВСЬКИМ СУДОМ (ПРОЦЕС ПАСЛАВСЬКОГО І ТОВАРИШІВ).**

Львів, 1927. — 156 с., [2] арк.: іл. / Бібліотека «Нового часу», ч. 11. — 23 × 15,5 × 0,5 см.

В оригінальній обкладинці. Потертості та незначні забруднення. Реставрація корінця. Остання сторінка і задня обкладинка мають надриви. На титулі написи «[с.] 297», «А. Ульвонський». Позначки олівцем.

Книга має наукову, історико-культурну цінність.

Естимейт **450 — 600**
Стартова ціна — 250

У книзі висвітлюються події часів поневолення західноукраїнських земель Польщею у 20–30-х рр. XX ст. Мова йде про експропріаційні акти Української військової організації (УВО). Зокрема згадано судовий процес проти учасників нападу під Калушем, який відбувся в червні 1926 р. у Львові. Наголошується, що мотиви акції були не особистими, а національними, докладно описано хід судового процесу над виконавцями та ставлення до ситуації представників польського режиму. Видання мало на меті ознайомити українську громадськість зі справжніми мотивами дій засуджених українців, показати їх як національних героїв.

ПАСЛАВСЬКИЙ Іван (1895–?)

Член Української військової організації. Під час судового процесу проти учасників нападу під Калушем виголосив масштабну промову, в якій різко звинуватив Польщу у варварському поневолюванні українців.

31. **КУБАНЬ: ЗБІРНИК СТАТТІВ ПРО КУБАНЬ І КУБАНЦІВ.**

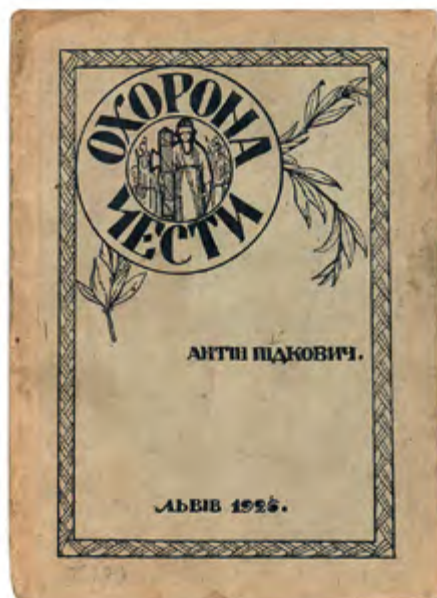
Прага: Вид. громади кубанців в Чехословацькій республіці; Legiografie, 1926. — 295 с., табл., [13] арк., іл., карта, [2] с. — 25,1 × 17,8 × 2,8 см.

В індивідуальній палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом на корінці. Збережено оригінальну видавничу обкладинку.

Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **550 — 650**
Стартова ціна — 300

Довідник про Кубань і кубанців, в якому висвітлюються питання українства на Кубані в різні періоди та української діаспори в еміграції. Це перша друкована збірка Громади кубанців в Чехословацькій республіці, до якої входили українці, росіяни та горці (що зумовило наявність статей українською та російською мовами).

32. ПІДКОВИЧ А. ОХОРОНА ЧЕСТИ.

Львів: Накладом автора з друк. вид. спілки «Діло», 1926. — 110 с., [1] арк. — 16,5 × 12 × 0,4 см.

В оригінальній обкладинці. Потертості та незначні забруднення.

Видання має наукову та історико-культурну цінність.

Естимейт **200 — 300**
Стартова ціна — 100

Дослідження присвячено правилам судової етики. Автор оповідає про честь та її види, про права зневаженого, обов'язки зневажника, сатисфакцію та суди честі. Книга містить декілька зразків оформлення судових справ.

33. ХВИЛЬОВИЙ М. ДУМКИ ПРОТИ ТЕЧІЇ: ПАМФЛЕТИ.

Харків: Державне видавництво України, 1926. — 123 с., [2] арк. — 17,4 × 13,1 × 0,6 см.

В оригінальній обкладинці. Корінець пошкоджено. Потертості, надриви та незначні забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 200

Перше та єдине прижиттєве видання циклу памфлетів М. Хвильового. Представлені твори відбивають всю багатоманітність думок та ідейних шукань періоду літературної дискусії в Україні 1925–1928 років. Мова в них іде не тільки про літературу, але й про культуру та ідеологію, про самотність і незалежність української нації. Памфлети Хвильового викликали гостру реакцію критики, а сам автор опинився під пильною увагою органів безпеки.

ХВИЛЬОВИЙ Микола (справжнє ім'я: *Фітільов Микола Григорович*; 1893–1933)

Український прозаїк, поет, публіцист, один з основоположників післяреволюційної української прози. Літературну діяльність розпочав як поет. Збірки поезій «Молодість» і «Досвітні симфонії» привернули увагу читачів яскравою самотністю творчого обдарування, свіжістю образів, імпресіоністичною манерою письма.

34. **РІЧИЦЬКИЙ АНД.
ТАРАС ШЕВЧЕНКО В СВІТЛІ ЕПОХИ: ПУБЛІЦИСТИЧНА РОЗВІДКА.**

[Харків]: Державне видавництво України, 1925. — Вид. 2. — 228 с. — 18,1 × 14 × 2,3 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі, орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаци, каптал. Незначні потертості та забруднення. Позначки кульковою ручкою та олівцем. Печатка «Бібліотека Володимира Івановича Сіренка».

**Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **350 — 450**
Стартова ціна — 250

Друге видання монографії А. Річицького «Тарас Шевченко в світлі епохи» (перше побачило світ у 1923 р.). Це публіцистичне дослідження історичного розвитку української суспільної думки. Увагу зосереджено на творчості Тараса Шевченка в контексті епохи, зокрема, визначається основа світогляду поета.

Державне видавництво України (ДВУ) було створено 1919 року в Києві як Всеукрвидав при ВУЦВК. Згодом розміщувалося в Харкові. Установа випускала художню, навчальну, суспільно-політичну літературу, а також альма-нахи та журнали, зокрема «Плуг», «Гарт», «Червоний шлях», «Життя й революція», «Критика».

РІЧИЦЬКИЙ Андрій

(справжнє ім'я: Пісоцький Анатолій Андрійович; 1893–1934)

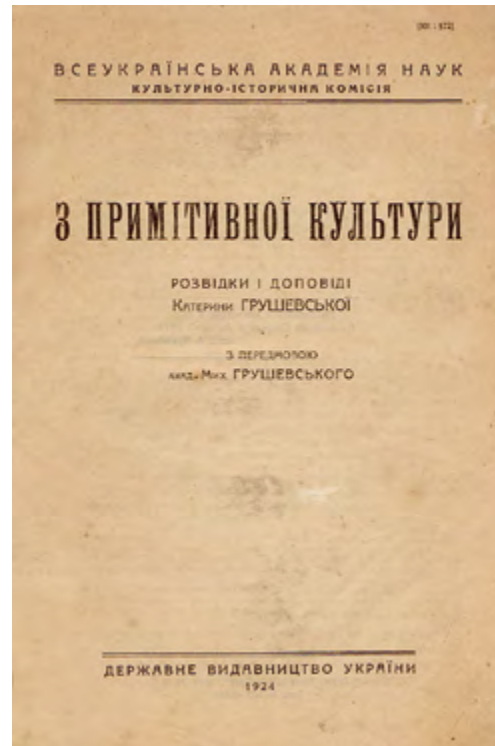
Український політичний діяч, літературознавець і журналіст. Член Української Центральної Ради, 2-й Міністр внутрішніх справ Директорії УНР. Один із організаторів Української комуністичної партії. Жертва сталінського терору.

ШЕВЧЕНКО Тарас Григорович (1814–1861)

Видатний український поет, драматург, прозаїк, живописець, графік, громадський і політичний діяч. Член Кирило-Мефодіївського братства. Академік Імператорської академії мистецтв (1860).

Провенанс: печатка «Бібліотека Володимира Івановича Сіренка».

Сіренко Володимир Іванович (1931–2015) — український поет і прозаїк. Член НСПУ.

35. [ГРУШЕВСЬКА К.]
З ПРИМИТИВНОЇ КУЛЬТУРИ. РОЗВІДКИ І ДОПОВІДІ КАТЕРИНИ ГРУШЕВСЬКОЇ /
ПЕРЕДМ. М. ГРУШЕВСЬКОГО; ВСЕУКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК,
КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНА КОМІСІЯ.

[Київ]: Державне видавництво України, 1924. — 224 с., [1] арк. — 22,2 × 15,2 × 1,2 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі, орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаци, каптал. Потертості та незначні забруднення. Зміст продубльовано німецькою мовою. Передмова М. Грушевського.

*Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес.*

Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 300

Праця «**З примітивної культури**» (1924) стала свідченням наукової зрілості К. Грушевської. Книгу присвячено проблемам первісної культури, які авторка досліджувала ще під час відвідування Семінару примітивної культури Українського соціологічного інституту. К. Грушевська вказує на одну з центральних проблем культури людства — специфіку первісного мислення. За висловом рецензентів, її дослідження стало «найспеціальнішою етнологічною працею», що вражає як новизною матеріалу, так і оригінальністю наукового методу.

Культурно-історична комісія ВУАН (комісія для дослідження примітивної культури та її пережитків в українському побуті та фольклорі) — науково-дослідна установа у складі Історичної секції Всеукраїнської академії наук. Комісію було засновано М. Грушевським у 1924 р. Науковим співробітником була К. Грушевська.

Державне видавництво України (ДВУ) було створено 1919 року в Києві як Всеукрвидав при ВУЦВК. Згодом розміщувалося в Харкові.

ГРУШЕВСЬКА Катерина Михайлівна (криптонім: К. Г.; 1900–1943)

Український культуролог, етносоціолог, фольклорист, етнограф, перекладач. Член київського товариства «Прогрес» (1918), секретар Українського соціологічного інституту у Відні (1919–1924), дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка (1927), вчений секретар Культурно-історичної комісії ВУАН та Комісії історичної пісенності Науково-дослідної кафедри історії України ВУАН (1924–1930), керівник Кабінету примітивної культури та народної творчості при ВУАН (1925–1930), редактор часопису «Первісне громадянство і його пережитки на Україні» (1926–1930). Донька М. Грушевського.

36. **ДОРОШЕНКО Д.
МОЇ СПОМИНИ ПРО НЕДАВНЄ-МИНУЛЕ (1914–1918). У 4 Ч.**

Ч. 1: Галицька Руїна 1914–1917 років.

Ч. 2: З початків відродження української державності. (Доба Центральної Ради).

Ч. 3: Доба Гетьманщини (1918).

Ч. 4: Під Директорією. На чужині (1919–1920).

Львів: Вид. «Червона Калина»; друк. Ставропігійського інституту, під управою О. Яськова (ч. 1–2); друк. Наукового товариства ім. Шевченка (ч. 3); друк. ОО. Василян у Жовкві (ч. 4), 1923. — 132 с.; 96 с.; 122 с.; 100 с., [2] арк. — 22,8 × 14,8 × 2,2 см.

В індивідуальній складеній (коленкор, «мармуровий» папір) палітурі, шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаци, каптал. Сліди реставрації, потертості та забруднення. Екслібрис Іллі Борщака на форзаці та його ж підпис на титульному аркуші.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **800 — 1 000**
Стартова ціна — 500

«Мої спомини про недавнє-минуле (1914–1918)» — мемуари історика, публіциста і політичного діяча Дмитра Дорошенка, що вийшли друком у 1923 році. Активний учасник подій того часу, об'єктивний і вдумливий спостерігач Дмитро Дорошенко писав спогади, спираючись не лише на власну пам'ять, але й на доступні йому документальні матеріали. Першу частину мемуарів присвячено подіям Першої світової війни, друга частина змальовує події доби Центральної Ради, третя — доби Гетьманщини, четверта докладно висвітлює події часів Директорії та перебування автора за межами України. Спогади Д. Дорошенка є напрочуд інформативним джерелом у дослідженні суспільно-політичного життя України 1914–1918 рр. У вступному слові до першої частини викладено історію створення та публікації мемуарів.

«Червона Калина» — видавничий кооператив, заснований в 1921 р. у Львові колишніми вояками УСС та УГА з метою збирати й видавати матеріали, документи, спогади часів українських визвольних змагань та періоду української державності.

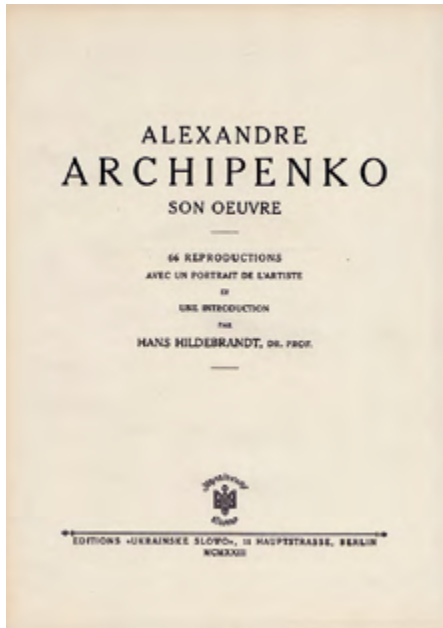
Друкарня Ставропігійського інституту діяла у Львові з 1591 по 1939 р. Спершу вона належала Львівському Успенському Ставропігійському братству, пізніше Ставропігійському інституту. Свого часу була однією з найбільших друкарень на території України.

ДОРОШЕНКО Дмитро Іванович (1882–1951)

Український політичний діяч, дипломат, історик, публіцист, літературознавець, бібліограф. Засновник товариства «Просвіта» на Катеринославщині. Член Київського товариства старожитностей і мистецтв. Крайовий комісар Галичини й Буковини (з 1917). Член Української партії соціалістів-федералістів, член Української Центральної Ради, Чернігівський губернський комісар. Міністр закордонних справ Української Держави (1918). З 1919 р. перебував в еміграції, де був організатором і співробітником різних українських наукових установ. Співзасновник Музею визвольної боротьби України в Празі.

Провананс: екслібрис Іллі Борщака на форзаці.

Борщак Ілля Львович (справжнє прізвище: Баршак, підписувався Ілько Борщак; 1892–1959) — український історик, публіцист і літературознавець. На шляху вивчення архівних матеріалів з історії мазепинців зробив епохальні відкриття. Зокрема, знайшов і опрацював папери Григора Орлика, щоденник його батька гетьмана Пилипа Орлика «Вивід прав України», конституцію 1710 року, нотатки Вольтера. Його спадщина складає близько 400 наукових і публіцистичних праць українською та французькою мовами.

37. **ALEXANDRE ARCHIPENKO.**

SON OEUVRE. 66 REPRODUCTIONS AVEC UN PORTRAIT DE L'ARTISTE ET UNE INTRODUCTION PAR HANS HILDEBRANDT, DR. PROF. = [ОЛЕКСАНДР АРХИПЕНКО. ЙОГО ТВОРИ. З 66 РЕПРОДУКЦІЯМИ ТА ПОРТРЕТОМ ХУДОЖНИКА / ВСТ. СТ. Г. ГІЛЬДЕБРАНДТА.]

Berlin: Editions «Ukrainske slowo»; Elsnerdruck, 1923. — [4] с., фронт., 16 с.: іл., [25] арк. іл., [2] с. — 31,4 × 23,5 × 0,8 см.

В оригінальній палітурі (папір, коленкор). Шрифтове тиснення золотом і чорною фарбою, на звороті блінтове тиснення (знак видавничої марки). Незначні потертості та забруднення. Текст французькою мовою.

Видання має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 600

Унікальне ілюстроване видання, присвячене творчості видатного українського художника і скульптора Олександра Архипенка, яке вийшло за життя митця. Альбом з передмовою німецького професора Ганса Гільдебрандта було видано англійською, французькою та українською мовами в Берліні, а також іспанською в Буенос-Айресі.

АРХИПЕНКО Олександр Порфирівич (1887–1964)

Видатний український та американський скульптор і художник, один з основоположників кубізму в скульптурі. Заснував власну Школу мистецтв у Берліні. Почесний член Об'єднання митців-українців в Америці, дійсний член Американської академії мистецтв і літератури. За життя Архипенка відбулося 130 його персональних виставок.

38. **НАЗРУК О.**
РІК НА ВЕЛИКІЙ УКРАЇНІ: КОНСПЕКТ СПОМИНІВ З УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

Відень: Вид. «Українського прапору»; з друк. Г. Енгля і Сина у Відні II, 1920. — 344 с. / Українські мемуари. — 14,8 × 11,8 × 2,2 см.

В індивідуальній палітурі. Збережено оригінальну титульну сторінку. Форзаци, каптал. Потертості та забруднення. Печатка «St Vladimir Ukrainian Institute Toronto, Ontario». На титульному аркуші (а також на с. 100, 200, 300) підпис «Йосиф Семенців».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **300 — 400**
 Стартова ціна — 200

Перше видання книги «Рік на великій Україні: конспект споминів з української революції» було здійснено в 1920 р. у Відні, куди О. Назарук переїхав з урядом ЗУНР. Автор докладно змалював події від 5 листопада 1918 року до 16 листопада 1919 року. Серед фігурантів спогадів — В. Винниченко, С. Петлюра та інші відомі історичні постаті. Видання містить 3 документи: Ухвалу про злуку ЗУНР та УНР, Наказ війську УГА, Протокол Засідання Військової Комісії зложеної з представників добровольчеського і галицького командування.

«Український Прапор» — друкований орган диктатури ЗУНР, видання уряду преси і пропаганди. Виходив у Відні (1919–1923), згодом в Берліні (до 1932). Редактори: П. Лисяк, І. Німчук, І. Проць.

НАЗРУК Осип Тадейович

(псевдоніми та криптоніми: Андрій Банашкевич, Андрій Чекановський, Святослав, Чужинець;
 А., А. Б., А. Ч., Б. А., Др. Н. О., Др. О. Н., Ч. А. та ін.; 1883–1940)

Журналіст, публіцист, письменник, громадський і політичний діяч. Керівник Пресової Квартури УСС (1915–1918). Автор декількох тисяч статей в українських і зарубіжних періодичних виданнях, зокрема «Слідами Українських Січових Стрільців», «Над Золотою Липою».

39. НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО ГАЛИЧИНИ Й БУКОВИНИ. НАРОДНОЕ ИСКУССТВО ГАЛИЦИИ И БУКОВИНЫ И ЗЕМСКІЙ СОЮЗЪ ВЪ 1916–1917 Г. Г. ВОЙНЫ.

Київ: Изд. Комитета Юго-Западного фронта Всероссийского Земского союза; тип. Художественно-ремесленной школы-мастерской печатного дѣла, 1919. — 66 с.: іл., [2] с., [8] арк. іл., табл. — 33,2 × 26,1 × 0,5 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення, сліди реставрації. Художнє оформлення Івана Мозалевського, Євгенії Прибильської, автори фото — Антін Середа, Леонід Пяновський. Печатки книжкового магазину.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 350

Двомовна праця, в якій досліджується проблема існування народного мистецтва Галичини й Буковини в часи Першої світової війни. Ті страшні події, попри все, не знищили тяжіння українців до прекрасного. Книга містить рідкісні знімки місцевих жителів, національного одягу, традиційної храмової архітектури тощо.

СЕРЕДА АНТОН (АНТІН) ФОМИЧ (1890–1961)

Український художник-графік, майстер декоративно-прикладного мистецтва, мистецтвознавець, педагог. Очолював відділ художньо-металевого виробництва Кавказького кустарного комітету Міністерства землеробства в Тифлісі (1915). Член Археологічної комісії Всеукраїнської академії наук (з 1921), професор Київського державного художнього інституту.

ПРИБИЛЬСЬКА Євгенія Іванівна (1878–1948)

Українська художниця, учениця П. Левченка. Досліджувала старовинне українське мистецтво, виконувала зарисовки візерунків з тканин, вишивок, килимів XVIII ст., що зберігалися у ризницях Софійського собору та Києво-Печерської лаври, міському музеї, приватних зібраннях. Організатор і художній керівник ремісничих майстерень. Діяльність Є. Прибильської відіграла значну роль у долі багатьох народних майстрів, творами яких нині захоплюються в Україні та поза її межами.

40. [ЛОЗИНСЬКИЙ М., КАРМАНСЬКИЙ П.]
**КРИВАВА КНИГА. ЧАСТИНА I: МАТЕРІЯЛИ
ДО ПОЛЬСЬКОЇ ІНВАЗІЇ НА УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ
ГАЛИЧИНИ 1918/1919 РОКУ.**

Відень: Видання Уряду Західно-Української Народної Республіки, 1919. — 100 с. — 21,9 × 14,5 × 0,8 см.

В ледеринівій палітурі. Незначні потертості та забруднення. Позначки олівцем і кульковою ручкою. Печатки: «Бібліотека т-ва У. С. Торонта», «St Vladimir Ukrainian Institute».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Емігрантське видання. Прижиттєве видання авторів.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 300

«Кривава книга», випущена урядом ЗУНР у Відні, містить описи насильств над населенням Східної Галичини. У підготовці двох частин видання брали участь історик і правник М. Лозинський та поет П. Карманський. Перша частина — «Матеріали до польської інвазії на українські землі Східної Галичини 1918/1919 року» (1919). В ній подано свідчення про вбивства, скоєні без суду і слідства у 85 населених пунктах. Окремий розділ оповідає про знущання над інтернованими та полоненими, кількість яких становила близько 100 тис. У 1921 р. побачила світ не менш вражаюча друга частина «Кривавої книги» — «Українська Галичина під окупацією Польщі в рр. 1919–1920».

Уряд Західноукраїнської Народної Республіки було створено українською народною радою ЗУНР 9 листопада 1918 р. у Львові. Після втрати державної території, від листопада 1919 р. керівництво ЗУНР перебувало в еміграції. Було сформовано закордонний (екзильний) уряд ЗУНР у Відні. Припинив існування 15 березня 1923 р.

ЛОЗИНСЬКИЙ Михайло Михайлович

(псевдоніми та криптоніми: Закордонний, М. Л., М. М., Л-кий, М.; 1880–1937)

Український публіцист, політичний діяч, дипломат, правознавець, біограф, літературознавець, перекладач, театральний критик. Брав активну участь у діяльності Союзу визволення України. Член Української Національної Ради ЗУНР. Заступник державного секретаря (міністра) закордонних справ Західної області УНР. За обвинуваченням у належності до Української військової організації, Лозинського було заарештовано та засуджено до 10 років виправно-трудових таборів, а згодом розстріляно.

КАРМАНСЬКИЙ Петро Сильвестрович (псевдоніми: Петро Гіркий, Лесь Могильницький; 1878–1956)

Український поет, перекладач, представник раннього українського модернізму. Належав до літературного об'єднання «Молода муза». Виконував дипломатичну місію Української Народної Республіки у Ватикані. Збирав кошти для підтримки Західноукраїнської Народної Республіки. Був членом Спілки радянських письменників України.

41. **ШИРОЦЬКИЙ К.
СТАРОВИННЕ МИСТЕЦТВО НА УКРАЇНІ.**

Київ: Вид. тов. «Криниця»; друк. Дніпровського союзу споживчих товариств, 1918. — 24 с.: іл. — 24 × 16,5 × 0,2 см.

В оригінальній обкладинці. Незначні потертості та забруднення. Відбиток з книги: О. Дорошкевич і Л. Білецький «Хрестоматія по історії української літератури» (т. 1, вип. 1).

Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Ілюстроване видання.

Естимейт **250 — 300**
Стартова ціна — 150

Книгу присвячено старовинному українському мистецтву, а саме релігійному — від язичницьких до християнських часів. В ній проаналізовано такі українські пам'ятки архітектури як Десятинна церква, Кирилівська церква, Софійський собор, церква св. Василя в Овручі та ін. Докладно досліджуються ікони, фресковий розпис цих храмів, а також вплив на українське сакральне мистецтво інших культур (візантійської та варварських).

ШИРОЦЬКИЙ (Шероцький) Костянтин Віталійович (псевдонім: К. Ладигенко; 1886–1919)

Український мистецтвознавець, фольклорист, політичний та громадський діяч.

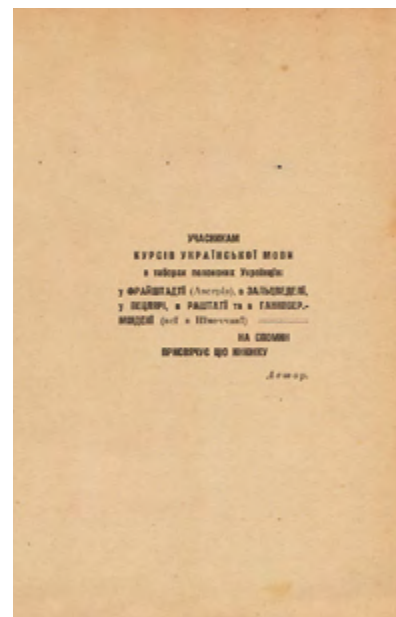
П Р А К Т И Ч Н А

ГРАМАТИКА
української мови.

РАШТАТ—1918.

Микола
1918.

Ізидор.

42. **СІМОВИЧ В.**
ПРАКТИЧНА ГРАМАТИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.

Раштат: Вид. тов. «Український рух»; друк. Союзу визволення України, 1918. — 368 с., іл. — 22,7 × 15 × 1,5 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення. Зрізано бокове поле частини блоку (с. 113–120). Деякі аркуші не розрізано. Печатки на титулі та с. 5: «Library of Michael Podworniak». **Художнє оформлення обкладинки Микити Вихора.** Кліше на с. 87 виконав Михайло Паращук.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 250

Рукопис праці було завершено в 1917 р., але через труднощі в табірній друкарні книга побачила світ тільки через рік. Її автор був першим визначним українським фонологом празького напрямку, що ставився до мови як до вияву духовності нації.

З передмови автора: «Щоб читачеві, який учився в російській школі російської граматики, ще ясніші стали різниці з російською мовою, щоб він іще ліпше впевнився, що українська мова самостійна, що має свої окремі закони, зовсім не такі, як у російській мові, граматику уложено так, що легко покласти в думці побіч себе явища в обох мовах і поробити з того відповідні висновки».

СІМОВИЧ Василь Іванович

(псевдоніми та криптоніми: Верниволя В., Сімартич, Васаген, В. С., Вв., В-я., В., Сім-ич; 1880–1944)

Український мовознавець, філолог і культурний діяч, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Співробітник Союзу визволення України, організатор культурної праці в таборах для українських військовополонених. Професор і ректор Українського високого педагогічного інституту ім. М. Драгоманова у Празі, Львівського державного університету ім. І. Франка.

ВИХОР Микита (справжнє ім'я: Юрій Балицький)

Художник родом з Херсонщини, який загинув від рук білогвардійців, коли на пропозицію воювати за Московщину відповів: «Я боронитиму Україну в своєму національному війську». Активний діяч стрілецького табору у Фрайштадті, де разом з М. Голубцем розписував трибанну церкву.

ПАРАЩУК Михайло Іванович (1878–1963)

Український і болгарський архітектор, скульптор і громадський діяч. Активний член Союзу визволення України, діяч Болгарсько-українського товариства. Секретар і голова дипломатичної місії УНР у Таллінні, радник представництва УНР у Литві.

Провенанс: печатка на титулі «Library of Michael Podworniak».

Подворняк Михайло Миронович (1908–1994) — член церкви євангельських християн, співець церковного хору та проповідник. Головний редактор журналу «Євангельський християнин» у Польщі. Після капітуляції Німеччини проводив євангельські богослужіння та проповідував у таборах переміщених осіб, де утримувалися українці.

**43. ГРУШЕВСЬКИЙ М.
ВСЕСВІТНЯ ІСТОРІЯ В КОРОТКІМ ОГЛЯДІ. У 3 Ч.**

Київ: Друк. акц. тов. «Петро Барський в Києві», 1917. — Вид. 2. — 168 с. (ч. 1), 176 с. (ч. 2), 144 с. (ч. 3): іл. — 22,5 × 15,5 × 2,8 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці, каптал. Незначні забруднення, пожовтіння паперу.

Книга має наукову, історико-культурну цінність.

Прижиттєве видання автора. Ілюстроване видання.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 350

«Сей огляд історії своїм укладом значно відрізняється від шкільних підручників. Я свідомо відступав від їх укладу. Провідні гадки, котрими я водив ся при тім, я виложив недавно в викладі своїм на українських інструкторських курсах Л. Н. Вістника або особною брошюрою. М. Г.»

ГРУШЕВСЬКИЙ Михайло Сергійович (1866–1934)

Видатний український історик, громадський і політичний діяч. Один із лідерів українського національного руху, голова Української Центральної Ради. Професор Львівського університету (1894–1914), дійсний член Чеської академії наук і мистецтв (1914), член-кореспондент Всеукраїнської академії наук (1923) та Академії наук СРСР (1929), багаторічний голова Наукового товариства ім. Шевченка. Засновник української наукової історіографії, автор понад 2 000 наукових праць.

44. **ЄФРЕМОВ С.
ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО
ПИСЬМЕНСТВА.**

Київ: Вид. «Вік»; друк. акц. тов. «Петро Барський в Києві», 1917. — Вид. 3. — II с., 460 с., XVI с. — 22 × 18 × 2,4 см.

В індивідуальній палітурі. На корінці наліпка зі шрифтовим тисненням золотом. Незначні потертості та забруднення, сліди реставрації. Позначки олівцем у тексті. Печатки «Українській Центральний Галицько-Буковинський Комітет Допомоги жертвам війни при Централ. Україн. Раді м. Київ».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **350 — 400**
Стартова ціна — 250

Історико-літературні погляди С. Єфремова найбільш повно представлено в його фундаментальній праці «Історія українського письменства». Вчений чітко й виразно формулює власну концепцію історії літератури, від якої не відхиляється все своє наукове життя, ґрунтуючи на ній як «Історію українського письменства», так і більш пізні твори.

ЄФРЕМОВ Сергій Олександрович (1876–1939)

Український громадсько-політичний і державний діяч, літературний критик, історик літератури, публіцист, один із творців української журналістики. Академік Української академії наук, віце-президент Всеукраїнської академії наук, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка. Співзасновник видавництва «Вік». Брав участь у розробці концепцій української державності, національної культури й освіти. Репресований за звинуваченням в організації Спілки визволення України. Посмертно реабілітований 1989 року.

45. **ЛУКОМСКИЙ Г.
ЛУЦКІЙ ЗАМОКЪ.**

Петроградъ: Въ тип. петроградского градоначальства, 1917. — 15, [1] с. — 24,5 × 17,4 × 0,1 см. — 300 экз.

В оригінальній обкладинці. Потертості та забруднення. Надірвані аркуші. Позначки олівцем.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора. Лімітований наклад.

Естимейт **900 — 1 000**
Стартова ціна — 450

Працю присвячено Луцькому замку (або замку Любарта) — визначній національній пам'ятці архітектури та історії. Це верхній замок міста, один з найбільших, найдавніших і найкраще збережених в Україні. У книзі йдеться про функції, особливості будови, архітектурні елементи замку. Видання містить знімки різних частин споруди. Також автор побіжно згадує історію створення малого замку Луцька.

ЛУКОМСЬКИЙ Георгій Крискентійович (1884–1952)

Видатний український історик, мистецтвознавець, архітектор, художник, графік, автор книг, присвячених російському та українському мистецтву.

46. **РЕВ'ЮК О.
ПОЛЬЩА ЙДЕ! ТА Й НЕ ОДНА,
А ДВІ!**

Нью Йорк: Накладом Федерації українців, 1917. — 54 с. — 19,3 × 13,5 × 0,2 см.

В оригінальній обкладинці. Корінець і обкладинку пошкоджено, сторінки випадають. Потертості та забруднення. Позначки олівцем.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **250 — 300**
Стартова ціна — 150

Політичний нарис, в якому О. Рев'юк розмірковує про причини та наслідки для України утворення самостійної Польщі.

РЕВ'ЮК Омелян (Еміль; 1887–1972)

Американсько-український громадський діяч, журналіст. Співзасновник Федерації українців у Злучених державах Америки (1915), голова Об'єднання українських організацій в Америці (з 1927).

47. **ГАЛИЧИНА, БУКОВИНА, УГОРСКАЯ
РУСЬ / СОСТ. СОТРУДНИКАМИ
ЖУРНАЛА «УКРАИНСКАЯ ЖИЗНЬ»;
СЪ РИСУНКАМИ ВЪ ТЕКСТѢ
И КАРТОЙ ГАЛИЧИНЫ, БУКОВИНЫ
И УГОРСКОЙ РУСИ, ИСПОЛНЕННОЙ
ВЪ КРАСКАХЪ.**

Москва: Задруга, 1915. — [1] л., 230 с., [2] л.: ил. — 23,6 × 16,5 × 1,5 см.

В індивідуальній палітурі. Потертості та забруднення. Сторінки з передмовою вшиті після с. 14. На титульному аркуші нерозбірливий підпис.

Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Ілюстроване видання.

Естимейт **500 — 700**
Стартова ціна — 400

Збірку укладено співробітниками московського журналу «Украинская жизнь», який висвітлював події на українських теренах і порушував важливі національні питання, зокрема історичного відродження та культури України. Анонімні автори географічного, історичного та етнографічного нарисів збірки представили докладний аналіз найважливіших аспектів передвоєнного стану в тодішніх Галичині, Буковині та Угорській Русі. Велика частка матеріалів має неабияке наукове значення і сьогодні. У книзі об'єктивно охарактеризовано економічне, політичне, громадське та культурне життя, а також національні та міжконфесійні стосунки на зазначених територіях. Видання містить об'ємний етнографічний матеріал, статистичні дані й унікальні ілюстрації.

«Украинская жизнь» — літературно-науковий і загально-політичний місячник російською мовою, що виходив у Москві в 1912–1917 рр. під фірмою видавця й адміністратора Я. Шереметинського. Метою видання було ознайомлення російського читача з українськими культурними надбаннями та демонстрація піднесення української національної свідомості.

48. **АВДѢНКО И.**
«ОДЕССКІЙ ЧИЧЕРОНЕ»: ПУТЕ-
ВОДИТЕЛЬ ПО ОДЕССѢ И ЕЯ
ОКРЕСТНОСТЯМЪ НА 1914 Г.
ТАВРИЧЕСКІЕ, КАВКАЗСКІЕ И
ПРИДНѢСТРОВСКІЕ КУРОРТЫ:
ИЗД. ГОД 8-Й.

Одесса, 1914. — XII, 72 с.: ил. —
 21,1 × 13 × 0,6 см.

В оригінальній обкладинці. Потертості та забруднення. Позначки олівцем. План на окремому аркуші відсутній.

Естимейт **250 — 300**
 Стартова ціна — 150

Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Ілюстроване видання.

«Путеводитель по Одессе и ее окрестностям на 1914 г.» І. Авдеєнка допомагає орієнтуватись у місті, розповідає про пам'ятки й курорти, знайомить з інфраструктурою та культурним життям тогочасної Одеси.

49. **КІЕВЪ — КІЕВ. 42 ВИДОВЪ:**
[АЛЬБОМ].

Стокгольм: Изд. Аксель Элиассонъ,
 [1913]. — [15] л., ил., [17] л. калька. —
 22 × 28 × 0,5 см.

В картонній обкладинці зі шрифтовим білтим тисненням. Незначні потертості, забруднення та надриви обкладинки. У верхній частині обкладинки дарчий напис чорнилом: «Многоуважаемому Александру Никаноровичу Ло... кому. На добрую память отъ [Орловцев] Делегатовъ съезда [Пожарныхъ] деятелей въ Кіевѣ 22-26 Августа 1913 года [підпис] [підпис] [підпис]». На задній боковинці нерозбірлива печатка. 42 ілюстрації. Декілька ілюстрацій приклеєні до кальки та зворотів обкладинки.

Видання має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес.

Естимейт **500 — 700**
 Стартова ціна — 300

Альбом є цінним джерелом знань з історії Києва. Він ілюструє життя дореволюційного міста та репрезентує найвизначніші архітектурні пам'ятки столиці, частина з яких до наших часів не збереглася.

50. **УКРАИНСКОЕ НАРОДНОЕ ТВОРЧЕСТВО. СЕРИЯ VI. ГОНЧАРНЫЕ ИЗДѢЛІЯ. (ГЛАВНѢЙШІЯ ФОРМЫ). ВЫП. 1-ЫЙ: ТИПЫ УКРАИНСКОЙ ГОНЧАРНОЙ ПОСУДЫ / [СОСТ. ЗАРЕЦКИЙ И. А.]**

Полтава: Изд. кустарного склада Полтавскаго губернскаго земства, 1913. — 24 с., [4] с.: табл., ил.; — 23 × 30,3 × 0,2 см.

В оригінальній обкладинці. Потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Багато ілюстроване видання.

Естимейт **250 — 300**
Стартова ціна — 100

Популярну серію альбомів «Украинское народное творчество» присвячено народній творчості та різним напрямкам художніх промислів Полтавщини — ткацтву, килимарству, жіночому рукоділлю, ковальській і слюсарній справам, кошиковому плетінню тощо. Представлений випуск демонструє особливості полтавського гончарного промислу. Альбом містить 20 таблиць із зображеннями кращих зразків гончарних виробів тогочасної Полтавської губернії.

ЗАРЕЦЬКИЙ Іван Антонович (1857–1936)

Український археолог, етнограф, земський і громадський діяч, дійсний член Полтавської вченої архівної комісії, почесний громадянин Полтави.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 200

Підсумкова монографія автора, в якій подано загальну характеристику середньодніпровських старожитностей від кам'яного віку до великокняжої доби. Автор доводить, що на територіях Середнього Подніпров'я від доісторичних часів проживав народ, наступниками якого в майбутньому стали слов'яни південно-східної гілки. У передмові 63-річний археолог скаржиться, що стан здоров'я не дозволяє йому видати працю більш розкішно — зокрема з численними ілюстраціями, власноруч створеними В. Хвойкою протягом двох десятиліть археологічних робіт.

ХВОЙКА Вікентій В'ячеславович (1850–1914)

Український археолог чеського походження. Кустос археологічного відділу Київського міського музею (нині Національний художній музей України). Відіграв значну роль у заснуванні Київського музею старожитностей та мистецтв (нині Національний музей історії України). Дійсний член 11 наукових товариств. Першовідкривач Трипільської культури на Київщині.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 450

Праця київського цензора Сергія Щоголева «Украинское движение, какъ современный этапъ южнорусскаго сепаратизма» є критикою українського руху. Робота в київському управлінні у справах друку, де автор займався цензуруванням іноземної літератури, сприяла появі такого дослідження, адже за службовим обов'язком С. Щоголев мав доступ до заборонених австрійських, німецьких і місцевих видань. З позицій малорусизму та російського самодержавства він зводить український рух до триєдиного сепаратизму — культурного, економічного та політичного, інспірованого ззовні, та здійснюваного «зрадниками»-українофілами. Водночас цензор аналізує український рух як цілісне загальноукраїнське явище. Книгу присвячено пам'яті Іова Борецького та Василя Кочубея.

ЩОГОЛЕВ Сергій Никифорович (1862–1919)

Письменник, публіцист, лікар і державний чиновник Російської імперії, дійсний статський радник (1913). Член Київського клубу російських націоналістів. Дослідник феномену «українського сепаратизму». Член Київського тимчасового комітету у справах друку (1909–1917), в якому відповідав за цензуру українських книг.

51. **ХВОЙКА В. В.**
ДРЕВНІЕ ОБИТАТЕЛИ СРЕДНЕГО ПРИДНІПРОВ'Я И ИХЪ КУЛЬТУРА ВЪ ДОИСТОРИЧЕСКІЯ ВРЕМЕНА (ПО РАСКОПКАМЪ). СЪ ПРИЛОЖЕНІЕМЪ ОПИСАНІЯ РАСКОПОКЪ ВЪ УС. М. М. ПЕТРОВСКАГО ВЪ Г. КІЕВѢ И С. БѢЛГОРОДКѢ КІЕВСКАГО У.

Київ: Тип. «Т-во Е. А. Синькевичъ», 1913. — [2] с., 102 с., [2] с. — 22 × 14,5 × 0,7 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості, забруднення та надриви обкладинки. Позначки в тексті графітним олівцем, кульковою ручкою та чорнилом. На титулі напис «№ 3532» та власницький підпис.

52. **ЩЕГОЛЕВЪ С. Н.**
УКРАИНСКОЕ ДВИЖЕНИЕ, КАКЪ СОВРЕМЕННЫЙ ЭТАПЪ ЮЖНОРУССКАГО СЕПАРАТИЗМА.

Київ: Тип. т-ва И. Н. Кушнеревъ, 1912. — [1], VII, [1], 588 с. — 21,2 × 14,1 × 3 см.

У шкіряній палітурі з золотим тисненням в традиціях кінця XIX ст. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Збережено видавничу обкладинку. Печатки «Ростовская публичная библиотека 1886 г.».

53. БАРАЦЬ Г. М.
**КРИТИКО-СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗЪ ДОГОВОРОВЪ РУСИ СЪ ВИЗАНТІЕЙ:
 ВОЗСТАНОВЛЕНИЕ ТЕКСТА, ПЕРЕВОДЪ, КОММЕНТАРІЙ И СРАВНЕНИЕ СЪ ДРУГИМИ
 ПРАВОВЫМИ ПАМЯТНИКАМИ, ВЪ ЧАСТНОСТИ — СЪ РУССКОЮ ПРАВДОЮ.**

Київ: Тип. 1-й Киевской артели печатного дела, 1910. — [I] л., XII, 265, [1] с. — 23,3 × 16 × 2 см.

В індивідуальній палітурі. Збережено оригінальну обкладинку. Потертості та забруднення. Відновлення нижніх кутиків перших двох аркушів. Плями на папері від залиття. Позначка олівцем «Київ, 1910». Екслібрис Д. Берга.

**Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.
 Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **500 — 600**
 Стартова ціна — 250

Історико-юридичне дослідження, що порушує питання дипломатії та зовнішньої політики Київської Русі. Автор викладає історію походу Олега на Царгород і текст договору з Візантією 907 р. Він здійснює спробу реставрації первинного тексту, а також пропонує тлумачення договорів Олега 912 р., Ігоря 945 р. та Святослава 971 р., задля чого використовує прийоми філологічної (переважно кон'єктуральної, дивінаторної) критики сукупно з юридично-порівняльним вивченням цих матеріалів.

БАРАЦЬ Герман Маркович (1835–1922)

Юрист, історик, письменник. Автор праць з історії права і судочинства в Київській Русі, досліджень про становище євреїв у Київській Русі та вплив єврейської культури на давньоруські літературу і право.

54. **ВОЙНАРОВСЬКИЙ Т.
ВПЛИВ ПОЛЬЩІ НА ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВІЙ УКРАЇНИ-РУСИ:
ІСТОРИЧНО-ЕКОНОМІЧНА РОЗВІДКА.**

Львів: Накладом автора; з друк. Наукового товариства ім. Шевченка під зарядом К. Беднарського, 1910. — [1], 59 с. — 24 × 16 × 0,8 см.

В індивідуальній палітурі. Збережено оригінальну обкладинку. Незначні потертості та забруднення. Позначки олівцем і кульковою ручкою. Печатка «Безплатний додаток „Нового слова”».

**Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **300 — 400**
Стартова ціна — 200

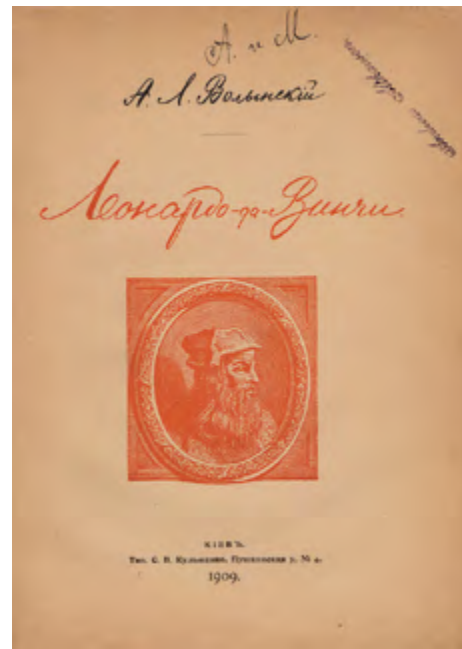
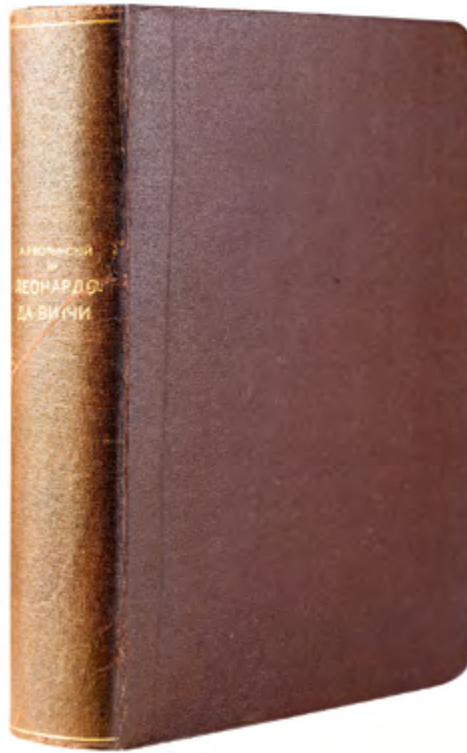
«Вплив Польщі на економічний розвій України-руси» — історико-економічна розвідка, в якій автор проводить дослідження економічного розвитку України від часів Київської Русі. Значну роль Т. Войнаровський відводить українському селянству, яке, на його думку, становить найбільшу цінність для українського сьогодення та розвитку вітчизняної економічної системи.

ВОЙНАРОВСЬКИЙ-СТОЛОБУТ Тит Євген (1856–1938)

Український громадський і економічний діяч, священник УГКЦ. Нащадок козацького роду Войнаровських (з часів гетьмана Івана Мазепи). Посол до віденського парламенту від Української національно-демократичної партії (1907–1911).

БЕДНАРСЬКИЙ Кароль (1848–1911)

Директор друкарні Наукового товариства ім. Шевченка, яка за його керівництва стала найбільшим центром видання української літератури в Галичині.

55. **ВОЛЫНСКИЙ А. Л.
ЛЕОНАРДО-ДА-ВИНЧИ.**

Кієвъ: Тип. С. В. Кульженко, 1909. — Изд. 2. — [1] л., XIV с., [1] л., 500 с.: ил. в тексте на отд. вкладках. — 25 × 18, 5 × 4,5 см.

В індивідуальній палітурі, шрифтове тиснення на корінці. Потертості оправи, пожовтіння паперу. На титульному аркуші чорнильний штамп «Andreas Althausen» та напис «А. и М.».

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Ілюстроване видання. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **800 — 1 000**
Стартова ціна — 500

Монографія «Леонардо да Вінчі» є вершиною творчості А. Волинського. У книзі висвітлюється життєвий і творчий шлях всесвітньовідомого італійського живописця, скульптора, інженера та винахідника доби Відродження. Творчістю Л. да Вінчі Волинський зацікавився під час подорожі Італією в 1896 р. Першими читачами дослідження стали передплатники журналу «Северный вестник», де воно публікувалося частинами впродовж 1897–1898 рр.

Книга викликала гучний резонанс і отримала високу оцінку істориків мистецтва. Майже одразу її було перекладено італійською мовою, а незабаром автор отримав звання почесного громадянина Мілана.

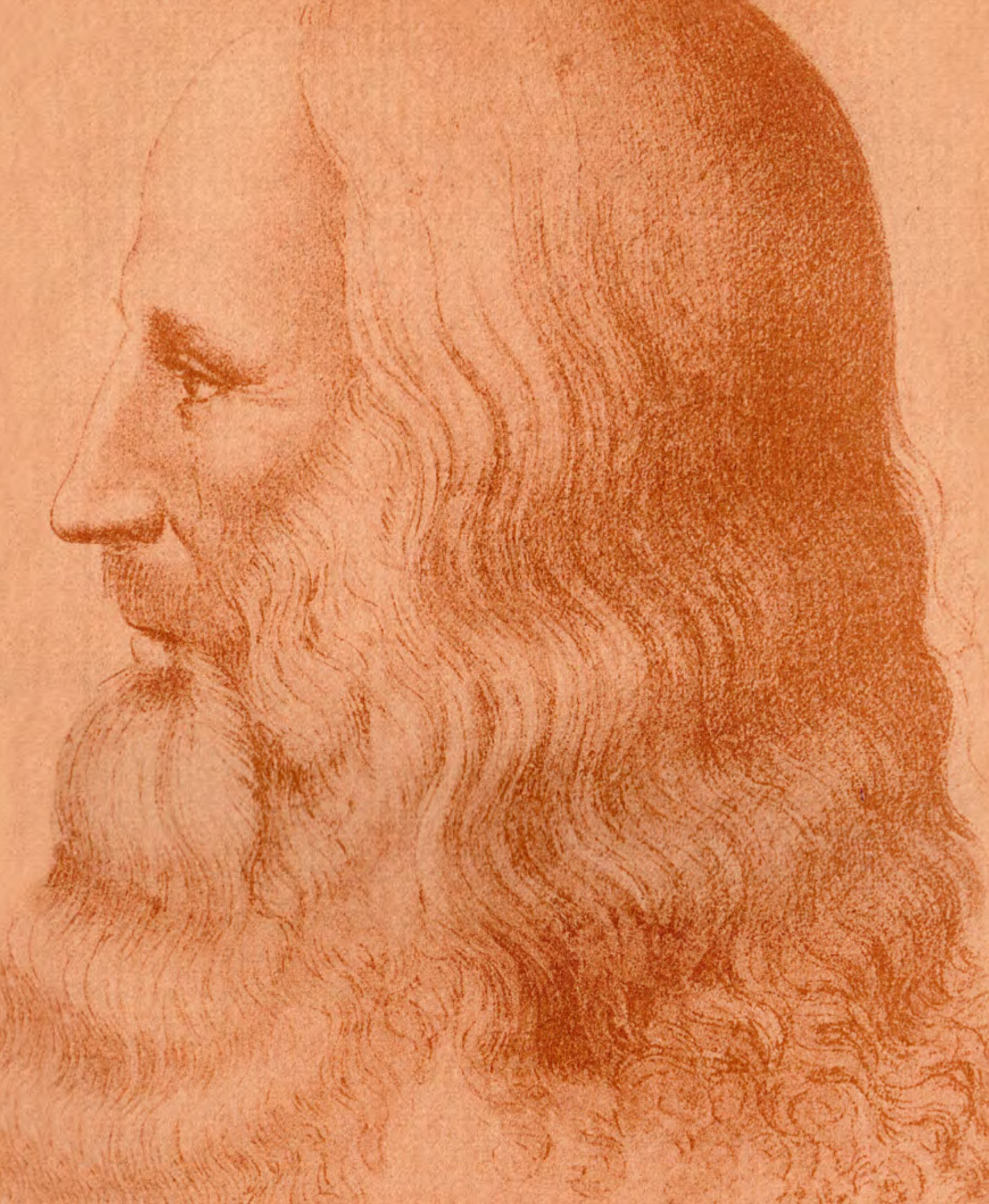
З передмови автора: «...За исключением Англии, мне удалось побывать почти всюду, где сохраняются его работы, подлинные и спорные, следы его художественных влияний и та обстановка, среди которой протекала его жизнь и развивалось его творчество. Чтобы понять такого человека, как Леонардо да Винчи, нужно видеть собственными глазами Италию... Надо знать Тоскану, Флоренцию с ее окрестностями, Винчи, Анкиано, надо знать Ломбардию, надо изъездить на лошадах дикую Романью и Умбрию, чтобы ощутить атмосферу, которой дышал этот итальянский гений».

ВОЛИНСЬКИЙ Аким Львович (справжнє ім'я: Хаїм Лейбович Флексер; 1861–1926)

Літературний і театральний критик, історик і теоретик мистецтва, філософ, письменник. Народився в Житомирі, здобув ступінь кандидата права у Петербурзькому університеті, але згодом присвятив себе літературі, обравши псевдонім на згадку про своє волинське походження.

КУЛЬЖЕНКО Стефан Васильович (1837–1906)

Відомий український друкар, книговидавець, один із найуспішніших підприємців свого часу в Україні та Російській імперії. Батько видавця В. Кульженка. Одним із перших опанував випуск книг з кольоровими ілюстраціями. Завдяки передовій технічній базі, друкар випускав альбоми з краєвидами Києва та інших міст, ілюстровані журнали і газети, ділові бланки, блокноти, листівки тощо.

56. **ОЧЕРКЪ ИСТОРИИ ГОРОДА ЧЕРНИГОВА
907—1907:
ЮБИЛЕЙНОЕ ИЗДАНИЕ ЧЕРНИГОВСКОЙ
ГОРОДСКОЙ УПРАВЫ.**

Черниговъ: Тип. губернскаго земства, 1908. — 72 с., [I] карта. — 25 × 17 × 0,3 см.

В оригінальній обкладинці. Втрачено кутики обкладинки та крінець. Потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **1 000 — 1 200**
Стартова ціна — 800

Одне з найповніших досліджень історії Чернігова, присвячене тисячолітньому ювілею одного з найдавніших міст України, першу документальну згадку про яке знаходимо у «Повісті временних літ» під 907 роком. Історію Чернігова поділено в книзі на такі періоди: княжо-вічовий, Литовський, Московський, Польський, Гетьманський, перехід до загальноімперського правління, період до реформи Катерини II, введення Катерининських закладів та післяреформений етап. В контексті міського життя відображено загальноукраїнські суспільно-політичні процеси того часу. В якості додатку видання містить план Чернігова станом на 1908 рік «съ обозначеніємъ бывшей „Черниговской крѣпости“ и вала».

57. **ГРУШЕВСКИЙ М.
ОСВОБОЖДЕНИЕ РОССИИ
И УКРАИНСКИЙ ВОПРОС:
СТАТЬИ И ЗАМѢТКИ.**

С.-Петербургъ: Тип. т-ва «Общественная Польза», 1907. — VIII, 292, [2] с. — 18,5 × 12,6 × 1,5 см.

В індивідуальній складеній (коленкор, «мармуровий» папір) палітурі. Потертості та забруднення. Позначки олівцем і кульковою ручкою. На титульному аркуші нерозбірливий підпис. На останніх сторінках книги примітки чорнильною ручкою з датою 20 березня 1990 р.

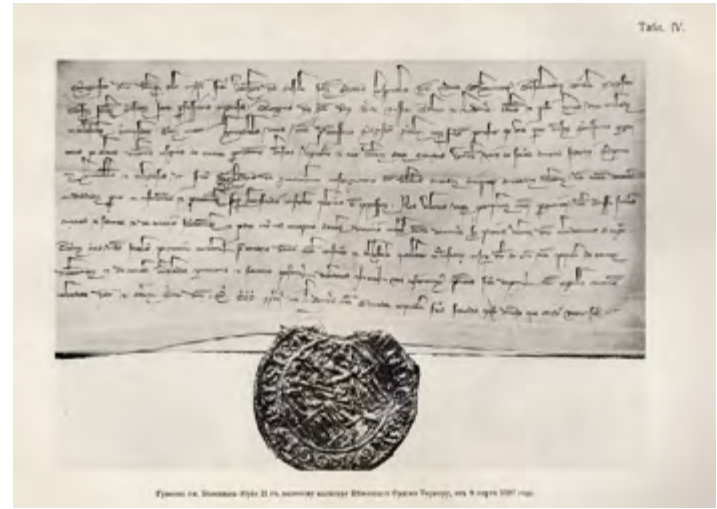
Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **600 — 700**
Стартова ціна — 300

Збірка публіцистичних статей і дописів українського історика М. Грушевського на актуальні суспільно-політичні теми епохи Першої російської революції 1905–1907 рр. Майже всі статті, що увійшли до видання, друкувалися в періодичній пресі у 1905–1906 рр. Збірка є систематичним викладом поглядів вченого на українське питання.

ГРУШЕВСЬКИЙ Михайло Сергійович (1866–1934)

Видатний український історик, громадський і політичний діяч. Один із лідерів українського національного руху, голова Української Центральної Ради. Професор Львівського університету (1894–1914), дійсний член Чеської академії наук і мистецтв (1914), член-кореспондент Всеукраїнської академії наук (1923) та Академії наук СРСР (1929), багаторічний голова Наукового товариства ім. Шевченка. Засновник української наукової історіографії, автор понад 2 000 наукових праць.

58. БОЛЕСЛАВЪ-ЮРІЙ ІІ, КНЯЗЬ ВСЕЙ МАЛОЙ РУСИ: СБОРНИКЪ МАТЕРІАЛОВЪ И ИЗСЛѢДОВАНІЙ, СООБЩЕННЫХЪ О. ГОНСИОРОВСКИМЪ, А. А. КУНИКОМЪ, А. С. ЛАППО-ДАНИЛЕВСКИМЪ, И. А. ЛИННИЧЕНКО, С. Л. ПТАШИЦКИМЪ И И. РЕЖАБКОВЪ.

Санктпетербургъ: Изд. Императорской академии наук, тип. Императорской академии наук, 1907. — [I] л., OV, IV, 336 с., I–X табл. — 24 × 16,1 × 2 см.

В оригінальний обкладинці. Корінець відсутній. Потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Ілюстроване видання.

Естимейт **700 — 1 000**
Стартова ціна — 500

У книзі зібрано статті українських, російських, польських істориків про найзагадковіший і найтрагічніший період історії Галицько-Волинської держави — часи правління її останнього незалежного князя Юрія ІІ.

ЮРІЙ ІІ (Юрій ІІ Болеслав Тройденович; [1298]–1340)

Король Русі, галицько-волинський князь (1325–1340) з династії П'ястів. Син мазовецького князя Тройдена І та його дружини Марії, доньки короля Юрія І.

ЛАППО-ДАНИЛЕВСЬКИЙ Олександр Сергійович (1863–1919)

Російський історик, археограф і соціолог. Один з основоположників методології російської історичної науки, засновник російської наукової школи джерелознавства. Ординарний академік Санкт-Петербурзької академії наук. Почесний доктор права Кембриджського університету (1916).

ЛИННИЧЕНКО Іван Андрійович (1857–1926)

Український історик, славіст, археограф, педагог, кримознавець. Професор Імператорського Новоросійського університету (нині Одеський національний університет ім. І. Мечникова). Член Київського товариства старожитностей і мистецтв. Член-кореспондент Санкт-Петербурзької академії наук, Краківської академії наук.

ПТАШИЦЬКИЙ Станіслав Львович (1853–1933)

Польський історик, видавець, архіваріус. Приват-доцент Імператорського Санкт-Петербурзького університету, професор Імператорської римсько-католицької духовної академії. Начальник архіву Литовської метрики при Сенаті. Автор видання «Описание книг и актов Литовской метрики» (1887).

КУНИК Арист Аристович (1814–1899)

Російський історик. Доктор російської історії в Імператорському Київському університеті св. Володимира (з 1886).

59. [ОЛЕСНИЦКИЙ Е.]
**НОВИЙ ВИБОРЧИЙ ЗАКОН ПРО
 ВИБОРИ ДО ДЕРЖАВНОЇ РАДИ /
 ПОПУЛЯРНО ПОЯСНИВ
 Д-Р Е. ОЛЕСНИЦКИЙ.**

Львів: Накладом «Народної ради»;
 з друк. Народової, 1907. — 53 с. —
 17,1 × 12,4 × 2 см.

В індивідуальній обкладинці. Потертості та незначні забруднення. Надірвана обкладинка. Позначки олівцем. Підпис «Михайло Постригач».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **300 — 350**
 Стартова ціна — 150

Метою популярної розвідки з правознавства було роз'яснити кожному громадянину про вибори до державної ради Австрійської Імперії. Автор подає інформативну довідку про правила перебігу виборів (хто має право голосувати, хто може обиратися), про місце і час виборів тощо. Видання має важливе значення для історії українського правництва.

ОЛЕСНИЦЬКИЙ Євген Григорович (1860–1917)

Український правник, політик, громадський діяч, публіцист, письменник, організатор кооперативного руху. Член Наукового товариства ім. Шевченка. Голова товариства «Сільський господар».

60. **ЛУЦЫКЪ І. Я.
 (РОМАНЪ СУРМАЧЪ).
 ИСТОРИЯ РУСИ ВЪ П'ЕСНЯХЪ.**

Львовъ: Накладом автора и спѣлки;
 Ставропигійская типографія подѣ
 упр. М. Рефця, 1906. — 96 с., [4] л. —
 18,5 × 13,4 × 0,8 см.

В оригінальній коленкоровій палітурі, орнаментально-шрифтове тиснення. Незначні потертості та забруднення. Позначки кульковою ручкою. Екслібрис Анатолія Недільського. На титульному аркуші підпис: «Коваль Ів. Василь».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **300 — 350**
 Стартова ціна — 200

«Історія Руси в п'єснях» вийшла у Львові накладом автора, отця Ієроніма Луцика. У віршованій формі він зупиняється на ключових віхах української історії: дохристиянських часах, татаро-монгольській навалі, добі польсько-литовського гніту, зародженні козацтва, добі Хмельниччини, періоді «під австрійським покровом».

Друкарня Ставропигійського інституту діяла у Львові з 1591 по 1939 р. Спершу вона належала Львівському Успенському Ставропигійському братству, пізніше Ставропигійському інституту. Свого часу була однією з найбільших друкарень на території України.

ЛУЦИК Ієронім Якович (псевдонім: Роман Сурмач; 1861–1935)

Український поет, письменник, історик, драматург, православний священик, церковний та суспільний діяч Галичини.

61. **ВОЛЫНСКАЯ ГУБЕРНІЯ:
ГЕОГРАФИЧЕСКО-
ИСТОРИЧЕСКІЙ ОЧЕРКЪ /
СОСТ. С. КАРЕТНИКОВЪ;
ИЗД. 1.**

Ковель: Типо-лит. М. Айзенберга,
1905. — 90 с., [1] л. —
20,7 × 15,5 × 0,6 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі. Форзаци, каптал. Корінець пошкоджено. Потертості та забруднення. Позначки олівцем і кульковою ручкою «VIII/17». Печатки: «Библиотека Киевскаго реального училища», «Библиотека Трудовой школы № 6». Карта Волинської області та план міста Житомира відсутні.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **550 — 700**
Стартова ціна — 400

Автор висвітлює історичне минуле та сучасне йому становище Волинської губернії. Книга містить географічний опис губернії, виклад історії її розвитку, характеристику складу населення, опис флори та фауни тощо. В роботі над книгою автор спирався на праці М. Карамзіна, С. Соловйова, М. Петрова, І. Малишевського.

62. **БОБРИНСКОЙ А.
ХЕРСОНЕСЪ ТАВРИЧЕСКІЙ:
ИСТОРИЧЕСКІЙ ОЧЕРКЪ.**

С.Петербургъ: Тип. И. Н. Скороходова,
1905. — XVIII, 196 с. —
25,5 × 17,5 × 1,2 см.

В індивідуальній складеній (коленкор, «мармуровий» папір) палітурі. Збережено видавничу обкладинку. Інвентарні позначки нині неіснуючих бібліотек.

Книга має наукову, історико-культурну цінність. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 300

Головною метою видання було ознайомлення відвідувачів херсонеських руїн з їх історією. Автор розповідає про міфи та легенди Херсонесу, археологічні знахідки, торгівлю, ремесла, становище полісу в часи правління різних імператорів тощо.

Граф БОБРИНСЬКИЙ Олексій Олексійович (1852–1927)

Відомий археолог, політичний і державний діяч, праправнук імператриці Катерини II та її фаворита Григорія Орлова. **Херсонес Таврійський** (від дав.-гр. «півострів»; за середньовіччя Херсон, у слов'янських джерелах Корсунь) було засновано в 422–421 рр. до н. е. як грецьку колонію на північному узбережжі Чорного моря грецькими вихідцями з Гераклеї Понтійської. У 2013 р. Херсонес Таврійський, разом з його хорою (сільськогосподарською зоною) на Гераклійському півострові, було включено до списку об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО.

63. [ФЛЕТЧЕР ДЖ.]

О ГОСУДАРСТВѢ РУССКОМЪ, ИЛИ ОБРАЗЪ ПРАВЛЕНІЯ РУССКАГО ЦАРЯ (ОБЫКНОВЕННО НАЗЫВАЕМАГО ЦАРЕМЪ МОСКОВСКИМЪ). СЪ ОПИСАНІЕМЪ НРАВОВЪ И ОБЫЧАЕВЪ ЖИТЕЛЕЙ ЭТОЙ СТРАНЫ / СОЧ. ФЛЕТЧЕРА.

С.-Петербургъ: Изд. А. С. Суворина, 1905. — [1], XXII, 138 с. — 29,3 × 20,1 × 1,9 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі. Збережено оригінальну обкладинку. Потертості та забруднення. Позначка на обкладинці «А. О.». Позначки кульковою ручкою. Історія першого перекладу А. Титова, передмова К. Оболенського. Печатки «Библиотека учебных пособий» та ін.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **1 000 — 1 300**
Стартова ціна — 600

Праця англійського дипломата Дж. Флетчера є важливим джерелом для дослідників побуту Московського царства XVI століття. Вперше її було видано в Лондоні у 1591 р. Проте англійські купці, які торгували у ті роки в Росії, боялися, що розповсюдження цієї книги налаштує проти них російську владу, і переконали англійського міністра Роберта Сесіла заборонити її. Майже весь наклад було знищено, і видання стало бібліографічною рідкістю. Першу спробу опублікувати працю Дж. Флетчера російською мовою здійснив професор О. Бодянський в 1848 р., але його ініціатива також мала сумні наслідки: книгу було конфісковано, а видавця переведено до Казанського університету. Лише в 1905 р. стало можливим безперешкодно видати цю книгу, яка відтворює видання 1591 року.

ФЛЕТЧЕР Джайлс (Джилъс; 1548–1611)

Англійський письменник і дипломат, посол Англії в Московському царстві (1588–1589), автор одного з найдокладніших досліджень про Росію XVI ст.

64. **КУЗЬМИНЪ А.
ЗАПОРОЖСКАЯ СЕЧЬ:
ИСТОРИЧЕСКИЙ И БЫТОВОЙ ОЧЕРКЪ.**

Москва: Изд. кн. маг. А. Д. Карчагина, 1902. — 96 с. — 21,9 × 14,5 × 1,2 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі, орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Позначки олівцем.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **800 — 1 000**
Стартова ціна — 400

Узагальнююча праця, присвячена історії та побуту Запорозької Січі. Дослідження порушує питання походження козацтва, Січі та її мешканців, містить описи морських походів козаків, висвітлює подробиці Люблінської унії, звільнення України, правління Богдана Хмельницького, падіння Запорізької Січі, історію задунайських запорожців тощо. Автор спирався на статті та монографії Г. де Боплана, М. Гоголя, М. Костомарова, М. Максимова, М. Маркевича, Д. Мордовцева, Т. Шевченка, П. Щербальського, Д. Яворницького та ін.

65. **ЖИТЕЦЬКИЙ П.
ЭНЕИДА КОТЛЯРЕВСКАГО И ДРЕВНѢЙШІЙ СПИСОКЪ ЕЯ ВЪ СВЯЗИ СЪ ОБЗОРОМЪ
МАЛОРУССКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ XVIII ВѢКА.**

Київ: Изд. «Кіевской Старины»; тип. Императорскаго университета св. Владиміра Н. Т. Корчак-Новицкаго, 1900. — VI, 174, 130 с. — 25 × 17 × 1,5 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі. Форзаци, каптал. Корінець пошкоджено. Потертості та забруднення. Позначки олівцем і кульковою ручкою. Дарчий напис: «Моему вчителю П. Гончару в день його іменин 11.III.1955». Печатка «Schülerbibliothek. K. K. Staatsgymnasium Kotzman».

**Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес.**

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 300

У монографії П. Житецького «„Енеїда“ Котляревського та найдавніший список її у зв'язку з оглядом малоруської літератури XVIII ст.» (1900) проаналізовано поступовий занепад двох різновидів староукраїнської літературної мови, з'ясовано причини зародження й розвитку нових жанрів української літератури на народно-мовній основі (інтермедії, вертепні драми, вірші «мандрівних дяків» та І. Некрашевича), доведено органічний зв'язок «Енеїди» з українською літературою XVIII ст. Видання містить текст поеми І. Котляревського «по списку 1799 г. з варіантами по першопечатнимъ изданиямъ — Парпури 1798 г. и Котляревскаго 1809 г.».

«Енеїда» — поема-бурлеск, в якій започатковано становлення нової української літератури. Перші три частини твору було видано в Санкт-Петербурзі без відома автора під назвою «Енеида. На малоросійській языкъ перелицованная И. Котляревскимъ» (Санкт-Петербург, 1798). Повністю «Енеїду» було опубліковано вже після смерті Котляревського (1842).

ЖИТЕЦЬКИЙ Павло Гнатович (1837–1911)

Визначний український філолог, мовознавець, лексикограф, педагог і громадський діяч. Активний учасник суспільно-політичного руху другої половини XIX ст. Доктор російської словесності (1908). Дійсний член Історичного товариства імені Нестора-Літописця (з 1879), член-кореспондент Імператорської Санкт-Петербурзької академії наук (з 1898), член Наукового товариства ім. Шевченка (з 1903), член Українського наукового товариства в Києві (1906).

КОТЛЯРЕВСЬКИЙ Іван Петрович (1769–1838)

Український письменник, поет, драматург, громадський діяч. Зробив найвагоміший внесок до процесу становлення сучасної української літературної мови. Його поема «Енеїда», п'єси «Наталка Полтавка» та «Москаль-чарівник», написані на основі живого усного мовлення народу, започаткували новий етап розвитку української літературної мови.

66. **ЗАХАРЬИНЪ (ЯКУНИНЪ) И. Н.**
ЖИЗНЬ, СЛУЖБА И ПРИКЛЮЧЕНІЯ МИРОВОГО СУДЬИ:
ИЗЪ ЗАПИСОКЪ И ВОСПОМИНАНІЙ.

С.-Петербургъ: Складъ изд. въ Обществѣ «Издатель»; тип. П. Ф. Воицкой, 1900. — [2] л., IV, 446, VI с. — 18,1 × 12,1 × 2,2 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі з блінтовим тисненням. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаци, каптал, ляссе. Незначні потертості та забруднення. Позначки олівцем і кульковою ручкою. Напис на титульному аркуші: «1349. В редакцію „Кіевской Старины“ — для отзыва [нерозбірливо]». Напис: «Уважаемому товарищу и другу Вениамину в день 50я от Анатолия К. Без слов, но от души. Ракитное, Телешовская 6 тел 5-28-00 22 июля 1994 год г. Киев». Печатки «Всеукраїнська Академія Наук. Бібліотека Соціально-економічного Відділу».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **700 — 1 000**
 Стартова ціна — 350

Автобіографічну працю І. Захар'їна присвячено його службі на посаді мирового судді в Подільській губернії (1879–1880). У книзі змальовано загальну картину чиновницького побуту провінційного міста в останні роки царювання імператора Олександра II. У передмові автор наголошує, що видання є не вченим трактатом про недоліки й переваги судових статутів, а, скоріше, збіркою жанрових сценок із суддівського життя.

ЗАХАР'ІН Іван Миколайович (псевдонім: Якунін; 1839–1906)

Російський суддя, письменник, поет, драматург. Його численні вірші, оповідання, п'єси, історичні статті зібрано у виданнях «Люди темні» (1889), «Мрії і пісні» (1896), «Тіні минулого» (1885), «Молода пора» (1891), «Для вистав» (1897), «Життя, служба та пригоди мирового судді» (1900) та ін.

67. КІЕВСКАЯ ГАВАНЬ 1897–1899 ПО МАТЕРІАЛАМЪ И ДОКУМЕНТАМЪ, ИЗВЛЧЕННЫМЪ ИЗ ПРОТОКОЛОВЪ СТРОИТЕЛЬНОЙ КОММИСИИ ПО СООРУЖЕНІЮ ГАВАНИ И ПОЯСНИТЕЛЬНЫХЪ ЗАПИСОКЪ КЪ ПРОЭКТАМЪ / СОСТ. Д. Р.

Кієвъ: Тип. С. В. Кульженко, 1899. — 26 с., 8 л. ил., план. — 35 × 26,5 × 0,9 см.

У коленкоровій палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом і блінтовим тисненням. Незначні потертості та забруднення. Містить 8 ілюстрацій на окремих аркушах, а також «Планъ Кіевской Гавани и пристаней въ Оболонскомъ заливѣ р. Днѣпра, устроенныхъ на средства г. Кіева, въ 1897–1899 годахъ, по проекту Инженера Максимовича».

Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес.

Бібліографічна рідкість. Ілюстроване видання.

Естимейт **2 000 — 2 300**
Стартова ціна — 1 700

Рідкісне видання, присвячене створенню славнозвісної Київської гавані (1897–1899). Масштабне будівництво велося за проектом інженера М. Максимовича в середній частині русла Почайни, що тоді являла собою невелику затоку. Було проведено масштабні гідротехнічні роботи з влаштування нової гавані Київського річкового порту, довжина якої досягла майже двох кілометрів. Гавань було урочисто названо на честь імператора Миколи II.

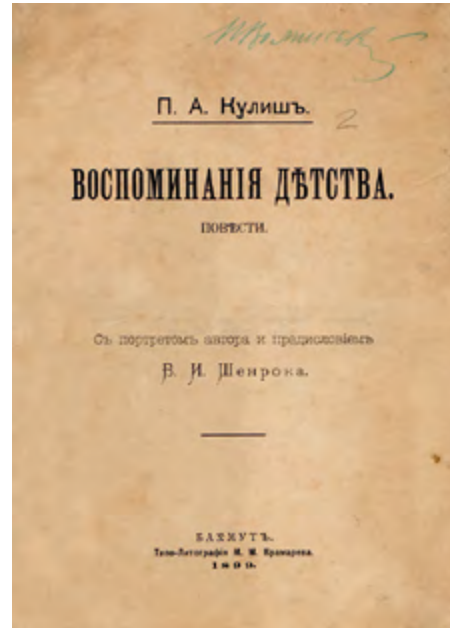
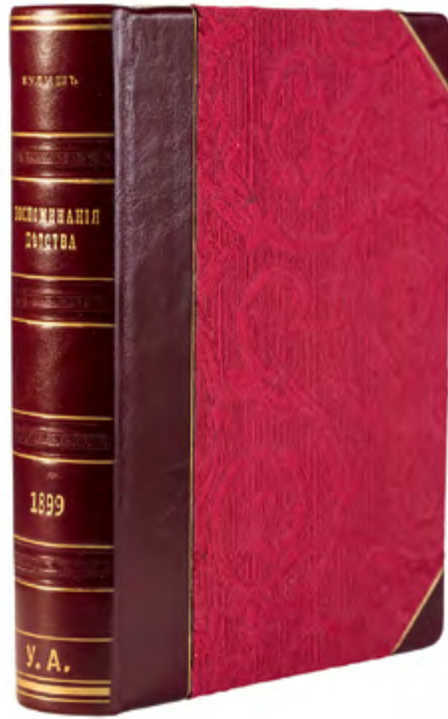
МАКСИМОВИЧ Микола Іванович (1855–1928)

Український вчений-гідролог, інженер шляхів сполучення, архітектор. Автор проекту Києво-Оболонської річкової гавані. Дослідник водного режиму Дніпра та його притоків.

КУЛЬЖЕНКО Стефан Васильович (1837–1906)

Відомий український друкар, книговидавець, один із найуспішніших підприємців свого часу в Україні та Російській імперії. Батько видавця В. Кульженка. Одним із перших опанував випуск книг з кольоровими ілюстраціями. Завдяки передовій технічній базі, друкар випускав альбоми з краєвидами Києва та інших міст, ілюстровані журнали і газети, ділові бланки, блокноти, листівки тощо.

68. **КУЛИШЪ П. А.**
ВОСПОМИНАНІЯ ДѢТСТВА. ПОВѢСТИ / ПРЕДИСЛ. В. И. ШЕНРОКА.

Бахмутъ: Типо-лит. М. М. Крамарева, 1899. — II с., 490 с., [2] с., фронтиспис, портр. — 19,1 × 15 × 2,1 см.

В індивідуальній складеній (тканина, шкіра) палітурі з орнаментально-шрифтовим блінтовим і золотим тисненням на корінці. Незначні потертості та забруднення, сліди реставрації. Позначки в тексті олівцем. На титулі власницький підпис «П. Волинський». На звороті фронтиспису нерозбірливі написи кольоровим олівцем «[Тов. Слуцкому Получити 4 пуда Булагі...]».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **500 — 800**
 Стартова ціна — 350

Спогади дитинства П. Куліша, написані у формі оповідань, заслуговують на пильну увагу, адже в них відображено особисті уявлення автора про себе, родину й оточення, в якому він ріс і виховувався. Письменник знайомить читача з неординарними людьми, які зустрічалися на його життєвому шляху, та намагається відтворити ті враження, що вони справили на юнака. Повісті написані на основі реальних подій, проте у творі «Феклуша» автор змінює фінал, а події оповідання «Яків Якович» насправді відбувалися не з самим героєм, а з його другом. Повість «Уляна Терентівна» також має реальне підґрунтя: в автобіографії та епістолярній спадщині П. Куліша є згадки про цю жінку та її родину, а головне — про вплив Уляни Терентіївни на життя письменника.

КУЛІШ Пантелеймон Олександрович

(псевдоніми: *Панько Казюка, Павло Ратай, Хуторянин, Вешняк Т., Нікола М., Роман П.*; 1819–1897)

Видатний український письменник, фольклорист, етнограф, мовознавець, перекладач, критик, редактор, видавець. Творець «кулішівки» — однієї з перших версій українського фонетичного правопису. Автор першого україномовного історичного роману «Чорна рада», співавтор першого українського перекладу Біблії (разом з І. Пулюєм та І. Нечуєм-Левицьким). І. Франко назвав його «перворядною зіркою» в українському письменстві, «одним із корифеїв нашої літератури». Як співробітник Київської археографічної комісії, багато подорожував Правобережною Україною, вивчав історичні документи та пам'ятки минулих епох, знайомився з фольклором і народним життям. Саме до цього періоду належать його балади, повість «Михайло Чарнишенко...» та епопея «Україна», видані 1843 року в Києві. Разом з ім'ям П. Куліша до української літератури увійшла нова романтична течія в українській літературі.

ШЕНРОК Володимир Іванович (1853–1910)

Письменник, історик літератури, знавець творчості М. Гоголя.

Провенанс: власницький підпис на титулі: «П. Волинський».

Волинський Петро Костянтинович (1893–1982) — український педагог, учений-україніст, доктор філологічних наук, професор. Автор понад 200 наукових праць з історії української літератури та літературознавства.

69. **ЛЕСЯ УКРАЇНКА.**
ДУМИ І МРІЇ: ПОЕЗІЇ.

Львів: Накладом Українсько-руської видавничої спілки, 1899. — [4] с., 123 с. / Бібліотека «Видавничої спілки». — 17,3 × 11,9 × 1,5 см.

Оригінальну обкладинку наклеєно на сучасну палітуру. Потертості та незначні забруднення. Логотип Українсько-руської видавничої спілки.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **1 000 — 1 300**
Стартова ціна — 500

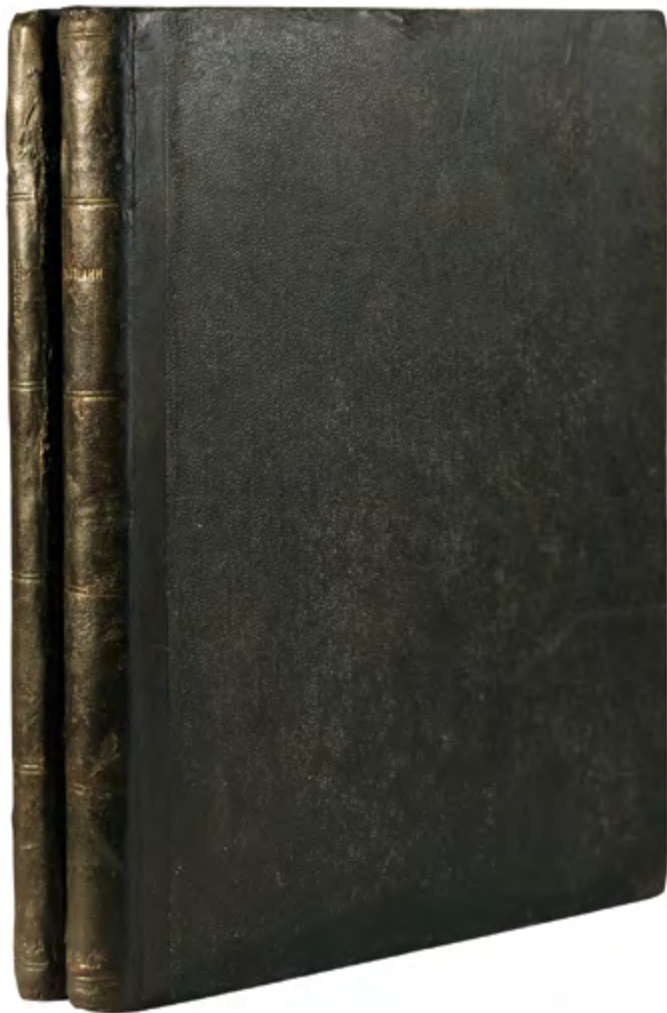
«Думи і мрії» (1899) — друга збірка поетичних творів Лесі Українки. До видання увійшли поеми «Давня казка» (1893), «Роберт Брюс, король шотландський» (1893) та поезії 1890-х рр. Книгу було підготовлено до друку й видано в період лікування поетеси далеко від Львова — в Криму, Німеччині та ін. Проте авторка пильно стежила за всіма етапами народження цього видання.

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

(справжнє ім'я: Лариса Петрівна Косач-Квітка; 1871–1913)

Українська письменниця, перекладач, культурний діяч. Брала активну участь в українському національному русі. Особливої популярності набули її збірки поезій «На крилах пісень» (1893), «Думи і мрії» (1899), драматичні поеми, «Кассандра» (1903–1907), «Бояриня» (1913), феєрія «Лісова пісня» (1911) та ін.

Українсько-руська видавнича спілка (з 1922 р. — Українська видавнича спілка) — громадська видавнича організація, заснована 1898 року у Львові за ініціативи М. Грушевського. Основними її завданнями були популяризація кращих творів світової літератури та поширення передових суспільних і наукових поглядів. Головними редакторами до 1912 р. були В. Гнатюк та І. Франко. До 1917 р. Спілкою було випущено понад 300 видань.

70. [ХРИСТІАНИ Г.]

АВСТРО-ВЕНГРІЯ. ВОЕННО-СТАТИСТИЧЕСКОЕ ОБОЗРѢНІЕ ВОСТОЧНЫХЪ ОБЛАСТЕЙ. ЧАСТЬ I. ГАЛИЦІЙСКАЯ ОБЛАСТЬ. / СОСТ. СТАРШИМЪ ДѢЛОПРОИЗВОДИТЕЛЕМЪ КАНЦЕЛЯРІИ ВОЕННО-УЧЕНАГО КОМИТЕТА ГЛАВНАГО ШТАБА ГЕНЕРАЛЬНАГО ШТАБА ПОЛКОВНИКОМЪ ХРИСТІАНИ.

ПРИЛОЖЕНІЯ КЪ ВОЕННО-СТАТИСТИЧЕСКОМУ ОБОЗРѢНІЮ ГАЛИЦІЙСКОЙ ОБЛАСТИ / СОСТ. СТАРШИМЪ ДѢЛОПРОИЗВОДИТЕЛЕМЪ КАНЦЕЛЯРІИ ВОЕННО-УЧЕНАГО КОМИТЕТА ГЛАВНАГО ШТАБА ГЕНЕРАЛЬНАГО ШТАБА ПОЛКОВНИКОМЪ ХРИСТІАНИ.

С.-Петербургъ: Изд. Военно-ученаго комитета; тип. штаба войскъ гвардіи и Петербургскаго военнаго округа; Экономическая типо-лит. Вас. Остр., 1899. — IV с., 488 с., 200 с.

В індивідуальних складених (коленкор, шкіра) палітурах. Блінтове шрифтові тиснення на корінцях. Пошкодження корінців, потертості оправ. Пожовтіння та фрагментарна реставрація паперу, забруднення. Суперекслібрис «Б. В. С.». На форзаці екслібрис «Бібліотека Виленскаго Военнаго Собранія» та цифрові позначки.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт 1 500 — 2 000
Стартова ціна — 600

«Военно-статистичний огляд східних областей» укладено військовим письменником, генерал-майором Григорієм Христіані та надруковано під грифом «секретно». Видання містить унікальні порівняльні матеріали, докладний аналіз географії, транспортного сполучення, населення, економіки, оборонної здатності Галичини у складі Австро-Угорщини наприкінці XIX ст., а також додатки зі стратегічними оцінками можливого театру війни та матеріальної бази місцевості.

**71. КИЕВЪ И УНИВЕРСИТЕТЪ СВ. ВЛАДИМИРА
ПРИ ИМПЕРАТОРѢ НИКОЛАѢ I. 1825-1855 /
СЪ 16 СВѢТОПЕЧАТЯМИ И 2 ЦИНКОГРАФІЯМИ /
РЕД. ФОРТИНСКІЙ О.**

Київ: Изд. Университета св. Володимира; тип. С. В. Кульженко, 1896. — [4], 100 с., 16 л. ил. — 39,3 × 30, 5 × 2,5 см.

В індивідуальній складеній (коленкор, папір) палітурі. Оригінальну художню видавничу обкладинку наклеєно на верхню кришку. Потертості палітури, пожовтіння паперу, сліди реставрації. На титулі погашений чорнильний штамп: «Бібліотека Імператорського Университету св. Володимира». Аркуш з ілюстрацією «Пам'ятникъ св. Володиміра» зменшеного формату.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Ілюстроване видання.

Естимейт **1 800 — 2 400**
Стартова ціна — 800

Блискуче ілюстроване бібліофільське видання є цінним джерелом знань з історії славетного міста Києва — символу державності для східних слов'ян, свідoctва їхньої історичної ідентичності, що підтверджується численними історико-архітектурними та іншими пам'ятками.

Історія Київського університету бере свій початок від 8 листопада 1833 р., коли імператором Миколою I було підтримано клопотання міністра освіти С. Уварова про заснування Імператорського університету св. Володимира на базі польського Кременецького ліцею. 15 (28) липня 1834 року, в день пам'яті св. рівноапостольного князя Володимира відбулося урочисте відкриття Університету, а в жовтні того ж року на посаді першого ректора було затверджено 30-річного професора ботаніки (в майбутньому — видатного вченого-енциклопедиста) Михайла Максимовича. Спершу в Університеті діяв лише філософський факультет із двома відділеннями — історико-філологічним та фізико-математичним. 1835 року відкрився юридичний факультет, а 1847-го — медичний.

Будівництво нового приміщення Університету розпочалося 31 липня 1837 р. за проектом професора архітектури Санкт-Петербурзької академії мистецтв В. Беретті. Під його безпосереднім керівництвом було зведено будівлю у стилі класицизму, що й до сьогодні є головним корпусом університету.

Всупереч прагненням імперського уряду перетворити Київський університет на форпост російського самодержавства, в його стінах жили й розвивалися прогресивні ідеї. У 1845–1847 рр. тут розгорнуло свою діяльність Кирило-Мефодіївське братство. Засновник і автор програмних творів братства, М. Костомаров, очолював університетську кафедру російської історії. Ідейним натхненником кирило-мефодіївців був геніальний Т. Шевченко, який тоді працював учителем малювання в школі живопису при Університеті та водночас обіймав посаду в Археографічній комісії Університету.

ФОРТИНСЬКИЙ Федір Якович (1846–1902)

Історик-медієвіст, доктор загальної історії (1877), заслужений ординарний професор (1897), декан історико-філологічного факультету (1887–1890), ректор Київського університету св. Володимира (1890–1902).

КУЛЬЖЕНКО Стефан Васильович (1837–1906)

Відомий український друкар, книговидавець, один із найуспішніших підприємців свого часу в Україні та Російській імперії. Батько видавця В. Кульженка. Одним із перших опанував випуск книг з кольоровими ілюстраціями. Завдяки передовій технічній базі, друкар випускав альбоми з краєвидами Києва та інших міст, ілюстровані журнали і газети, ділові бланки, блокноти, листівки тощо.

72. **ИВАЩЕНКО В.
ИСТОРИЧЕСКІЙ ОЧЕРКЪ УМАНИ
И ЦАРИЦЫНА САДА (СОФІЕВКИ).
СЪ ФОТОГРАВЮРАМИ.**

Київ: Тип. С. В. Кульженко, 1895. — 58 с., [4] л.
ил.: ил. — 25 × 16,5 × 1,5 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, тканина) палітурі з блінтовим тисненням. Форзаці, каптал. Незначні потертості та забруднення. Позначки олівцем і кульковою ручкою. Містить 7 фотогравюр і план уманського саду. На титульному аркуші підпис «М Кучеренко». Перед першим розділом напис: «4/VII 1934 г. Умань Згадай „Кузачко“ як ми читали на „нашому містечку“ цю книжку, а потім були в „Кімори“ — Анаколуф... потім вечірка-випуск, а далі Софіївка... мрії про „Бетховена“... все все згадай... Муся».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Ілюстроване видання.

Естимейт **600 — 800**
Стартова ціна — 350

Нарис присвячено Умані та його головній пам'ятці — парку «Софіївка». Аналізуються історичні події на території Уманщини, окрему увагу приділено гайдамацькому руху та його впливу на життя краю. Також книга містить відомості про заснування дендрологічного парку. Матеріали доповнено фотогравюрами.

73. **ЖИТЕЦКИЙ П.
МЫСЛИ О НАРОДНЫХ
МАЛОРУССКИХ ДУМАХ.**

Київ: Изд. редакції журналу «Кієвская Старина»; тип. Г. Т. Корчакъ-Новицкаго, 1893. — [2] л., IV, 249, [1] с. — 26 × 17,8 × 1,5 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мрамуровий» папір) палітурі. Форзаці, каптал. Потертості та забруднення. Позначки олівцем і кульковою ручкою. Суперекслібрис «Ю. Я.».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 250

Монографія П. Житецького «Мысли о народных малорусских думах» вийшла окремою книгою у 1893 році з посвятою О. Котляревському. В ній розглянуто українські народні думи: проаналізовано їхню будову, поетичний стиль (римування, розмір тощо), згадано історію виникнення жанру, подано класифікацію за змістовими характеристиками (повчальні, релігійні, історичні тощо), змальовано образ творця та співця дум, перераховано основних героїв.

ЖИТЕЦЬКИЙ Павло (1837–1911)

Визначний український філолог, мовознавець, лексикограф, педагог і громадський діяч. Активний учасник суспільно-політичного руху другої половини XIX ст. Доктор російської словесності (1908). Дійсний член Історичного товариства імені Нестора-Літописця (з 1879), член-кореспондент Імператорської Санкт-Петербурзької академії наук (з 1898), член Наукового товариства ім. Шевченка (з 1903), член Українського наукового товариства в Києві (1906).

74. **ТЕОДОРОВИЧ Н. И.**
ГОРОДЪ ВЛАДИМИРЪ
ВОЛЫНСКОЙ ГУБЕРНІИ
ВЪ СВЯЗИ СЪ ИСТОРІЕЙ
ВОЛЫНСКОЙ ІЕРАРХІИ:
ИСТОРИЧЕСКІЙ ОЧЕРКЪ.
СЪ 9-Ю ГРАВЮРАМИ /
ВЪ ПАМЯТЬ ДЕВЯТИ-
СОТЛѢТНЯГО ЮБИЛЕЯ
ВОЛЫНСКОЙ ЕПАРХІИ.
992–1892.

Почаевъ: Тип. Почаево-Успенской лавры, 1893. — [1] л., 234, 270, XIV с. — 22,1 × 16 × 1,8 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мрамуровий» папір) палітурі з блінтовим тисненням. Форзаци, каптал. Збережено оригінальну обкладинку. Потертості та забруднення. Позначки олівцем і кульковою ручкою. Печатка нині неіснуючої бібліотеки. Відсутня гравюра «Святой равноапостольный великий князь Владимиръ...».

Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Ілюстроване видання. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **800 — 1 000**
Стартова ціна — 400

Рідкісна книга відомого історика М. Теодоровича являє собою перше дослідження церковної історії міста Володимир-Волинського.

ТЕОДОРОВИЧ Микола Іванович (1856–1920-і)

Письменник, історик, краєзнавець, викладач Волинської духовної семінарії, автор декількох книг з історії Волинської єпархії.

75. **ЛИСОВСКИЙ А.**
ОПЫТЪ ИЗУЧЕНІЯ
МАЛОРУССКИХЪ ДУМЪ.

Полтава: Изд. Полтавскаго губернскаго статистическаго комитета; тип. губернскаго правленія, 1890. — 53 с. — 22,5 × 17 × 0,5 см.

В оригінальній палітурі. Потертості, надриви та незначні забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **700 — 900**
Стартова ціна — 300

Працю О. Лісовського присвячено вивченню малоросійських дум (як самостійної форми народної творчості) та шляхів їх розвитку. Видання містить шість глав, в яких проаналізовано 70 народних дум, зокрема зразки часів Б. Хмельницького, думи «Маруся Богуславка», «Смерть братів при р. Самарі», «Про бурю на Чорному морі», «Корсунська битва» та ін.

ЛИСОВСКИЙ Олексій Миколайович (1861–1894)

Український літературознавець і фольклорист. Найвизначніші праці: «Спроба вивчення малоруських дум» (1890) і «Головні мотиви у поезії Т. Шевченка» (1896). Останню присвячено аналізу поем «Катерина», «Гайдамаки», «Наймичка», «Неофіти» та ін.

76. ЭВАРНИЦКІЙ=ЯВОРНИЦКІЙ Д. И.

ВОЛЬНОСТИ ЗАПОРОЖСКИХЪ КОЗАКОВЪ: ИСТОРИКО-ТОПОГРАФИЧЕСКІЙ ОЧЕРКЪ.

С.-Петербургъ: Тип. И. Н. Скороходова, 1890. — 384 с., [1] л.: 3 карт. — 23 × 16 × 1,7 см.

В оригінальній обкладинці. Потертості та забруднення. Погашені печатки іноземних бібліотек. Містить три карти («Карта Риччи Занони», «Генеральная карта Новороссійской губернии, раздѣленной на уѣзды сочиненная въ 1779 году Иваномъ Исленеевымъ», «Описание плана Города Екатеринослава»).

**Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.
Прижиттєве видання автора.**

Естимейт **2 000 — 2 400**
Стартова ціна — 1 100

Перше видання унікальної праці знаного вченого Д. Яворницького «Вольности запорожскихъ козаковъ», в якій показано роль географічного фактора у формуванні запорозького козацтва. Автор протягом десяти років вивчав місцевості колишніх вольностей запорозьких козаків і представив результати своїх досліджень в історико-топографічному нарисі. У книзі вказано межі запорозьких вольностей, перераховано річки, пороги, острови, броди, ліси тощо. Складним завданням було зібрати назви островів, оскільки багато зі старих на час роботи над книгою зникли, а натомість з'явилися нові.

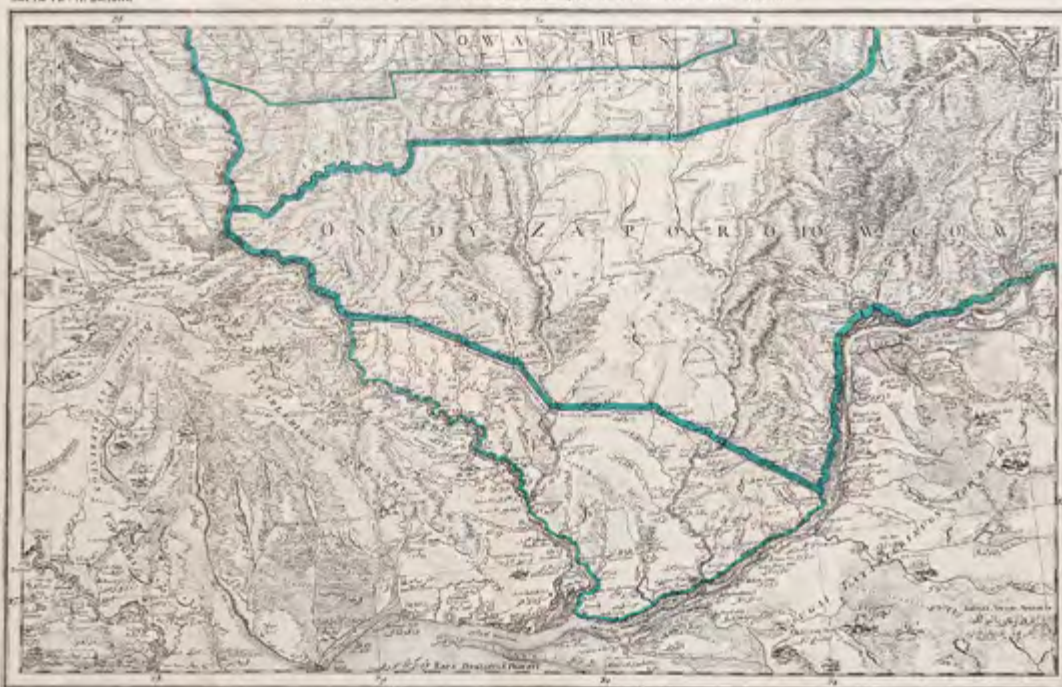
ЯВОРНИЦЬКИЙ (Еварницький) Дмитро Іванович (1855–1940)

Український історик, археолог, етнограф, фольклорист, лексикограф, письменник, один з найзначніших дослідників історії українського козацтва, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка (1914) і Всеукраїнської академії наук (1929).

KARTA GRANIĆ POLSKI, ZACHODNIEJ DO BAŁTY, AŻ DO RZĘKI NIKA-WODA, ZACHODNIAJA SŁOBIŻ KOSAKÓW, HUSARSKICH, I ZAPOROŻYJSKICH, STĘPY TATARSKIE, OZAROWSKICH, Bessarabskich, i NIKOLSKICH, AŻ DO ORDAJU, TAK IŻ W ROKU 1707, AŻ DO JAKOBY HAN-KHANAT PRZYWRAĆCENIA, ZWANIJE SIĘ TY HUSARSKIE, IMAJĄ WICHAŚCIE BÓG, I DZIŚCIE; DZIŚCIE TATARÓW DO POLSKI, AŻ DO WIEŚCIE W MIEJSCIE CZERNA.

KARTA PRVN SLOHNE

Карты, на которых изображены границы Польши, Крымского Ханства, Заславского, Хусарского, Запорожского, Степного Татарского, Озаровского, Бессарабского, и Никольского, а также Орда, так и в 1707, а также до Якова Хан-Ханата, звание же ты, Хусарские, имеют Выходы Божьи, и Днищи; Днищи Татаров до Польши, а до Выхода в Море Черное.

CARTE DES FRONTIÈRES DE POLOGNE, D'UN CÔTÉ, JUSQU'À LA RIVIÈRE DE NIKA-WODA, D'AUTRE CÔTÉ, LE TERRITOIRE DES KOSAKS DE HUSAR ET DE ZAPOROZHE, LES DÉSERTS DES TATARS D'OSAROW, DE Bessarabie, ET DE NIGAL, AVEC LEURS BORDS TELLES QU'ILLES FURENT SÉPARÉS À LA FIN DE 1707, PAR LES ORDRES DE KHAN DE KHAN. ON VOIT DE PLUS, LA RETTE DU BORD DE LA Dnieper, AVEC LE COURS DE Boudniak, DEPUIS LES CATARACTES JUSQU'À SON RABOUCHEMENT DANS LA MER NOIRE.

تقسيم حدود بولندا، من جهة واحدة، إلى نيكادو، من جهة الأخرى، إلى أراضي الكوساكس من هوسار و زابوريج، والصحراء التتار من أوزاروف، من بيسارابيا، و نيكال، مع حدودهم كما كانت في سنة 1707، بأوامر خان خان. كما نرى من ذلك، الحدود التي كان لها خروجها إلى البحر الأسود.

77. [ЗАХАРЧЕНКО М. М.]

КІЕВЪ ТЕПЕРЬ И ПРЕЖДЕ: 988–1888. / СОСТ. ЗАХАРЧЕНКО М. М.

Кієвъ: Паровое лито-тип. заведеніє С. В. Кульженко, 1888. — [1] л. фронт. (грав. тит. л.), [1] л., IV с., 290 с., XVI с., [5] л. карт, [34] л. ил.: ил. — 30,5 × 22 × 2,5 см.

У видавничій художній коленкорівій оправі. Тиснення золотом і чорною фарбою на верхній боковинці, тиснення золотом на корінці та блінтове тиснення на нижній боковинці палітури. Потертості та надриви кутиків оправі, пожовтіння паперу.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Багато ілюстроване видання.

Естімейт **2 000 — 2 400**
Стартова ціна — 1 000

Одна з найзнаменитіших книг, присвячених Києву, яку було віддруковано з нагоди святкування 900-річчя Хрещення Русі. Це перше видання про Київ, у якому докладний текст супроводжується понад 100 ілюстраціями з краєвидами старого міста. У книзі наведено інформацію про географічне положення Києва, святині Києва (Печерська Лавра, Церква Воскресіння); подано відомості про історію виникнення Києва, язичницький Київ, християнський Київ; описано нагірну частину Києва (монастирі, інститути, гімназії, Хрещатик), околиці нагірного Києва (Духовне училище, Житній базар, Куренівка і Пріорка, Щекавиця, Вишгород, Пустель, Феофанія).

Надзвичайно багатий ілюстративний матеріал базується на експонатах з особистої колекції видавця Стефана Кульженка. Деякі пам'ятки з часом було втрачено, їх зображення майже неможливо знайти в інших виданнях, тож скласти уявлення про їх вигляд можна саме завдяки цій книзі.

ЗАХАРЧЕНКО Михайло Мойсейович

Походив з офіцерської родини. Вищу освіту здобув у Київському університеті св. Володимира на історико-філологічному факультеті. Одразу по закінченні Університету (1874) розпочав викладацьку діяльність. Як упорядник книги «Кієвъ теперъ и прежде», Захарченко зібрав солідний і докладний матеріал, що ґрунтується на численних джерелах. Видання являє собою унікальний довідник з історії Києва від давніх часів до XIX ст. Тут розглянуто природні (кліматичні, геополітичні) особливості міста, а також його головні на той час пам'ятки й святині.

КУЛЬЖЕНКО Стефан Васильович (1837–1906)

Відомий український друкар, книговидавець, один із найуспішніших підприємців свого часу в Україні та Російській імперії. Батько видавця В. Кульженка. Одним із перших опанував випуск книг з кольоровими ілюстраціями. Завдяки передовій технічній базі, друкар випускав альбоми з краєвидами Києва та інших міст, ілюстровані журнали і газети, ділові бланки, блокноти, листівки тощо.

Бібліографія: Соловьев Н. В. Редкие книги. Каталог № 105. № 156.

78. [ПЕТРОВ Н. И., МАЛЫШЕВСКИЙ И. И.]
ВОЛЫНЬ: ИСТОРИЧЕСКІЯ СУДЬБЫ ЮГО-ЗАПАДНАГО КРАЯ.

С.-Петербургъ: Изд. при Министерствѣ внутреннихъ дѣлъ П. Н. Батюшковымъ; тип. Тов-ва «Общественная Польза», 1888. — XVI с., 288 с., [3] л. ил., 128 с.: ил. — 23,1 × 16,5 × 2 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мрамуровий» папір) палітурі. Позначки та печатки «Динабургскаго реального училища». Суперекслібрис «Д. Р. У.». Незначні потертості та забруднення. **Містить 2 хромолітографії та 69 ілюстрацій.**

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора. Ілюстроване видання.

Естимейт **700 — 800**
Стартова ціна — 300

Книгу «**Волинь: Историческія судьбы юго-западнаго края**» було видано з нагоди святкування 900-ліття Хрещення Русі. Тут подано унікальні матеріали з історії краю від часів правління св. рівноапостольного князя Володимира до кінця XIX ст. Події аналізуються через призму християнства, увагу зосереджено на тих факторах, що сприяли або перешкоджали становленню та розвитку православ'я на Волині. Видання містить рідкісні ілюстрації із зображенням волинських краєвидів, храмів, ікон, а також портрети історичних осіб.

ПЕТРОВ Микола Іванович (1840–1921)

Автор дослідження «Волинь: Историческія судьбы юго-западнаго края», український історик, етнограф, літературознавець, мистецтвознавець, археолог, краєзнавець, громадський діяч, зберігач фондів музею Київської духовної академії.

БАТЮШКОВ Помпей Миколайович (1811–1892)

Дійсний таємний радник, російський історик і етнограф, молодший брат поета К. Батюшкова.

79. БАГАЛ'Й Д.
ОЧЕРКИ ИЗЪ ИСТОРИИ КОЛОНИЗАЦІИ СТЕПНОЙ ОКРАИНЫ
МОСКОВСКАГО ГОСУДАРСТВА.

Москва: Изд. Императорскаго общества исторіи и древностей російскихъ при Московскомъ университетѣ; въ университетской тип. (М. Катковъ), 1887. — II л., XVI, 614 с.: карта. — 25 × 17,2 × 3 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі. Форзаци, каптал. Потертості та забруднення. Позначки олівцем і кульковою ручкою. У додатку — карта «Южная степная окраина Русскаго государства во 2-й четверти XVIII столѣтія».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

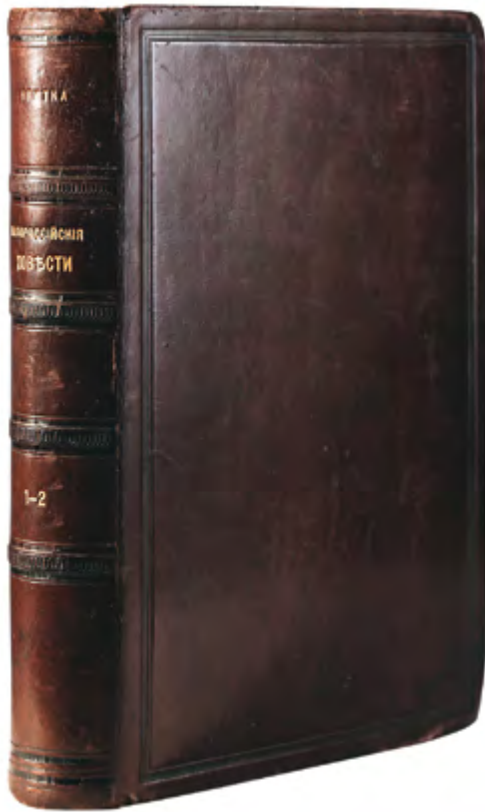
Естимейт **1 500 — 2 000**
Стартова ціна — 800

Унікальне історичне дослідження «Очерки изъ истории колонизации степной окраины Московскаго государства» висвітлює період активного заселення Слобожанщини та південно-східної України. Д. Багалій успішно здійснив одну з перших спроб концептуалізації історії Слобожанщини й запропонував загальну схему її історичного розвитку. Монографія, що ґрунтується на матеріалі докторської дисертації автора, стала першим спеціальним виданням актів, що стосувалися історії Слобожанщини.

БАГАЛІЙ Дмитро Іванович (1857–1932)

Український історик, філософ і громадський діяч. Лауреат Уваровської премії. Ректор Імператорського Харківського університету (1905–1910), один із фундаторів і академік Української академії наук.

Харківське історико-філологічне товариство було засновано при Імператорському Харківському університеті в 1876 р. До нього входили викладачі університету та інших навчальних закладів, місцева інтелігенція, що цікавилася краєзнавством.

80. **КВИТКА Г. Ф.**
МАЛОРОССІЙСКІЯ ПОВѢСТИ, РАЗСКАЗАННЫЯ ГРЫЦЬКОМЪ ОСНОВЪЯНЕНКОМЪ.
Т. I — Т. II / ПОДЪ РЕД. А. А. ПОТЕБНИ.

Харьковъ: Изд. Харьковскаго уѣзднаго земства; тип. Каплана и Бирюкова, 1887. — [2] л., IV, 256 с., [2] л., 338 с. — 25,4 × 16,6 × 4,5 см.

У шкіряній палітурі з блінтовим тисненням. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаці, каптал, ляссе. Потертості та забруднення. Сліди реставрації. Наліпка на форзаці: «Переплетная Каплана и Бирюкова въ Харьковѣ, Рыбная ул., № 30».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **1 000 — 1 200**
 Стартова ціна — 500

Зібрання творів відомого українського прозаїка та драматурга було видано коштом Харківського повітового земства на користь Основ'янського земського училища ім. Г. Квітки-Основ'яненка. До першого тому видання увійшли оповідання й повісті: «Салдацький патрет», «Маруся», «Мертвецький великдень», «Добре роби — добре й буде», «Конотопська відьма». У другому томі вміщено твори: «От тобі і скарб», «Козир-дівка», «Сердешна Оксана», «Пархімове снідання», «Напуцання — як зав'язано», «Перекотиполь», «Підбрехач», «Божі діти», «Щира любов» і «Листи до любезних земляків».

КВИТКА-ОСНОВ'ЯНЕНКО Григорій Федорович (справжнє прізвище: Квітка; 1778–1843)

Український прозаїк, драматург, журналіст, літературний критик і культурно-громадський діяч. Засновник жанру соціально-побутової комедії у класичній українській літературі.

ПОТЕБНЯ Олександр Опанасович (1835–1891)

Видатний український мовознавець, філософ, фольклорист, етнограф, літературознавець, педагог, громадський діяч. Доктор філології, професор, член-кореспондент Санкт-Петербурзької академії наук, член багатьох наукових товариств (зокрема зарубіжних), лауреат Уваровської премії.

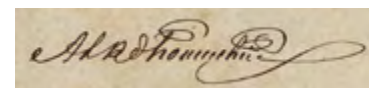

81. [ЛАЗАРЕВСКИЙ А.]
СУЛИМОВСКИЙ АРХИВЪ:
ФАМИЛЬНЫЯ БУМАГИ
СУЛИМЪ,
СКОРУПЪ И ВОЙЦЕХОВИЧЕЙ.
XVII–XVIII В. СЪ ПЯТЬЮ
ПОРТРЕТАМИ.

Київ: Тип. К. Н. Милевскаго,
1884. — [2], XXII, 316 с., 5 л. ил. —
25,5 × 17,3 × 2,3 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Збережено оригінальну обкладинку. Шрифтове тиснення на корінці. Потертості корінця та оправ. Фоксинг. Суперекслібрис «А. Я. К.», на форзаці екслібрис «Бібліотека А. Я. Конисскаго № 223 № [453] шкаф». На обкладинці та титульному аркуші автограф О. Кониського та цифрові чорнильні позначки «№ [583]».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Наявність цього видання в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

Естимейт **1 200 — 1 600**
Стартова ціна — 800

Сулинівський архів є багатим і надзвичайно цінним джерелом для дослідження соціально-економічної, політичної та культурної історії Гетьманщини. На основі унікальної джерельної бази (актових і особистих паперів) реконструюється історія України XVII–XVIII ст. у контексті соціальної діяльності трьох козацьких родин.

У книзі опубліковано документи з декількох фамільних архівів. Першим у цій серії побачив світ архів козацько-старшинської родини Сулинів, знайдений і оприлюднений О. М. Лазаревським. Видання було здійснено коштом тодішнього власника архіву О. Войцеховича.

Важливою складовою передмови О. Лазаревського є історія фондоутворювачів — Сулинів, Скорупів і Войцеховичів, що мали між собою родинні зв'язки. Син переяславського полковника Семена Сулими (небожа гетьмана Павла Полуботка), таємний радник Яким, був одружений з Марією, дочкою бунчукового товариша Павла Скорупи, онукою засновника роду, стародубського купця, члена магістрату, бурмистра Дем'яна Скорупи. Іншу дочку П. Скорупи, Параску, видали заміж за Івана Войцеховича, радника Чернігівського намісницького правління, який пізніше став пензенським віце-губернатором. Також у передмові наведено генеалогію названих родин. Відомості про життя декількох поколінь спадкоємців гетьмана Івана Сулими, страченого поляками за зруйнування фортеці Кодак у 1635 р., дають чітку уяву про зростання козацько-старшинського землеволодіння, перетворення козацької старшини на дворянство, політичні позиції різних старшинських угруповань у складний період історії України (середина — друга половина XVII ст.).

Серед сулинівських документів найціннішими є гетьманські універсали та королівські привілеї 1659–1663 рр. (у виданні їх названо грамотами) на володіння селами й містечками (28 документів). Також архів містить 79 листів офіційного й приватного характеру, майже всі з яких датовано XVIII ст.

ЛАЗАРЕВСЬКИЙ Олександр Матвійович (1834–1902)

Видатний український історик, джерелознавець і видавець. Організатор національної архівної справи. Перший дослідник адміністративно-судового устрою Гетьманщини. Редактор декількох випусків журналу «Кіевская старина».

Провенанс: суперекслібрис «А. Я. К.», екслібрис «Бібліотека А. Я. Конисскаго на форзаці № 223 № [453] шкаф», автограф О. Кониського на обкладинці й титульному аркуші.

Кониський Олександр Якович (псевдоніми: О. Верниволя, Ф. Горовенко, В. Буркун, Перебендя, О. Хуторянин, 1836–1900) — український перекладач, письменник, видавець, лексикограф, педагог, громадський діяч, адвокат, журналіст, засновник шевченкознавства.

Кожен, хто бував у господі О. Кониського, згадував його унікальну книгозбірню. Завсідник цього «клубу» Михайло Грушевський відзначав: «Великим атракціоном була його бібліотека, зложена головню з українських видань... у нього було майже все, чого не можна було знайти ніде більше — але на шафах, де вона містилась, причіплені були папірці з написами, що книжки можна читати скільки хоч на місці, але до дому вони не позичалися нікому». Свою унікальну бібліотеку Олександр Кониський зберігав для нащадків.

82. [КОНВОЛЮТ.]

КУЛІШ П. А. ХУТОРНА ПОЕЗІЯ.

КУЛІШ П. А. КРАШАНКА РУСИНАМ И ПОЛЯКАМ НА ВЕЛИКДЕНЬ 1882 РОКУ. ВИД. ТИПОМ ДРУГИМ З ДОД. ПОСЛІСЛОВ'Я.

Львів: З друк. Товариства імени Шевченка під зарядом К. Беднарського; накладом автора, 1882. — 138 с., [1] арк.: реестрик; 40 с. — 19 × 14, 2 × 1,5 см (конволют).

В індивідуальній складеній (шкіра, коленкор) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзац, каптал, ляссе. Збережено видавничі обкладинки. Фоксинг. Потертості палітури, надриви кутиків оправи, позначки олівцем у тексті.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **1 000 — 1 300**
Стартова ціна — 400

У книзі «Хуторна поезія» демонструється змінений погляд П. Куліша на історичне минуле України. Особливістю збірки є велика кількість епіграфів із поезії Т. Шевченка. Окремі твори («Рідне слово», «Молитва», «Епілог») презентують роздуми П. Куліша над роллю мистецтва й митця у житті народу. У вірші «Рідне слово» поет стверджує, що лише рідна мова може бути запорукою повноцінного розвитку української нації.

Крім історичного оповідання про 1847 р. та окремих поезій, у збірці «Хуторна поезія» вміщено «Зазивний лист до Української Інтеллігенції» із закликом стати до культурно-національної праці у захищеній від московської цензури Галичині.

Після виходу «Хуторної поезії» (через двадцять років після першої збірки П. Куліша «Досвітки») автор одразу ж опинився в центрі уваги польської інтелектуально-шляхетської еліти Львова. На його честь було влаштовано «обід літераторський», поляки погодилися фінансово підтримати створення у місті «Української друкарні» та видання газети «Хутор»... Проте домовленості письменника з поляками швидко розладалися.

Знаменною подією стало видання у Львові публіцистичної брошури П. Куліша «Крашанка русинам і полякам на Великдень 1882 року». Нарис присвячено «мученикам чоловіколюбства» Тарасу Шевченкові й Адамові Міцкевичу. У ньому Куліш закликає поляків та українців до братерства й поступливості, але водночас вказує на обопільні історичні помилки та несправедливості. Проте галицькі українці поставилися до його звернення досить холодно.

КУЛІШ Пантелеймон Олександрович

(псевдоніми: Панько Казюка, Павло Ратай, Хуторянин, Вешняк Т., Нікола М., Роман П.; 1819–1897)

Видатний український письменник, фольклорист, етнограф, мовознавець, перекладач, критик, редактор, видавець. Творець «кулішівки» — однієї з перших версій українського фонетичного правопису. Автор першого україномовного історичного роману «Чорна рада», співавтор першого українського перекладу Біблії (разом з І. Пулюєм та І. Нечуєм-Левицьким). І. Франко назвав його «перворядною зіркою» в українському письменстві, «одним із корифеїв нашої літератури». Під впливом М. Максимовича (якому допомагав у дослідницькій роботі), Куліш захопився українською історією та етнографією. Як співробітник Київської археографічної комісії, багато подорожував Правобережною Україною, вивчав історичні документи та пам'ятки минулих епох, знайомився з фольклором і народним життям. Саме до цього періоду належать його балади, повість «Михайло Чарнишенко...» та епопея «Україна», видані 1843 року в Києві. Разом з ім'ям П. Куліша до української літератури увійшла нова романтична течія в українській літературі. Т. Шевченко у листі до П. Куліша писав: «Спасибі тобі, Богу милий друже мій великий, за твої дуже добрі подарунки і, особливе, спасибі тобі за „Чорну раду“».

**83. ИГОРЬ КНЯЗЬ СЪВЕРСКІЙ.
СЛОВО О ПЪЛКУ ИГОРЕВЪ: ПОЭМА ВЪ ДВѢНАДЦАТИ ПѢСНЯХЪ /
ПЕР. СЪ ДР.-РУС. Н. ГЕРБЕЛЬ. ИЗД. 6.**

Санктпетербургъ: тип. Стасюлевича, 1881. — 144 с., [1] л. — 25,7 × 24,4 × 1,4 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі з блінтовим тисненням. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаці, каптал, ляссе. Потертості та забруднення. Суперекслібрис «К. В. Б.». Печатка «Книжные магазины И. А. Розова въ Киевѣ и Одессѣ». Підпис: «[І Бондар 1934]». На форзаці штамп палітурної майстерні: «Переплетчикъ Э. Стржалковскій Киевъ».

**Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.**

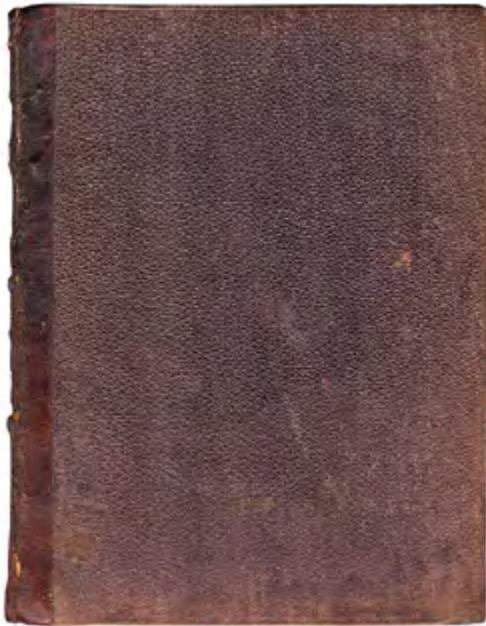
Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 150

У передмові М. Гербель подає загальну характеристику поеми як пам'ятки давньоруської поезії, наводить короткі відомості про історію її відкриття та перші видання, викладає історію походу Ігоря за даними літописів. Значну частину авторської передмови займає аналіз перекладів поеми, починаючи з Катерининської копії кінця XVIII ст. Переклад самого Гербеля дістав високу оцінку сучасників і відіграв значну роль у популяризації «Слова о полку Ігоревім». Видання містить рецензію І. Срезневського на переклад М. Гербеля.

«Слово о полку Ігоревім» — героїчна поема кінця XII ст., одна з найвідоміших пам'яток давньоруської літератури. В основі сюжету — сказання про невдалий похід руських князів під проводом новгород-сіверського князя Ігоря Святославича на половців у 1185 році.

ГЕРБЕЛЬ Микола Васильович (1827–1883)

Російський поет-перекладач, літературознавець, видавець-редактор, бібліограф.

84. **ЗБІРНИКЪ ТВОРИВЪ Я. Г. КУХАРЕНКА
(НАКАЗНОГО ОТАМАНА ЗЕМЛИ ВІЙСЬКА ЧОРНОМОРСЬКОГО) /
СКОМП. Ф. М. ПИСКУНОВЫМ.**

Київ: Изд. Ф. А. Іогансона; въ университетской тип. (І. І. Завадзкаго), 1880. — 126 с., [2] арк. — 16,2 × 12,4 × 1,2 см.

В оригінальній палітурі з блінтовим тисненням. Корінець пошкоджено. Потертості та незначні забруднення. На титульному аркуші та с. 73 нерозбірливі підписи.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **600 — 800**
Стартова ціна — 300

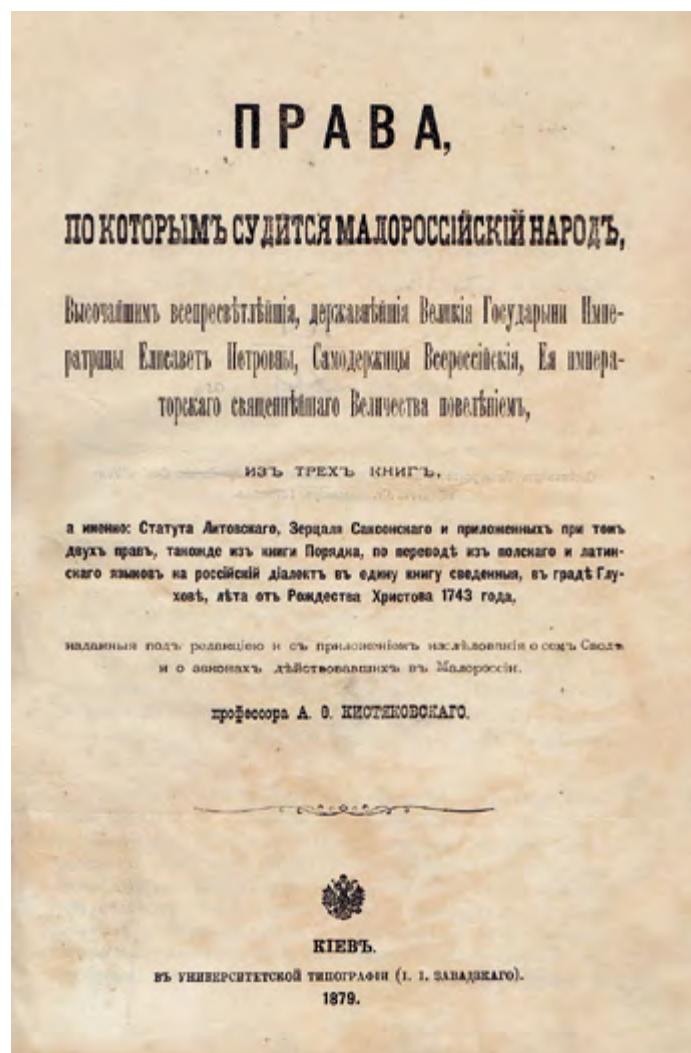
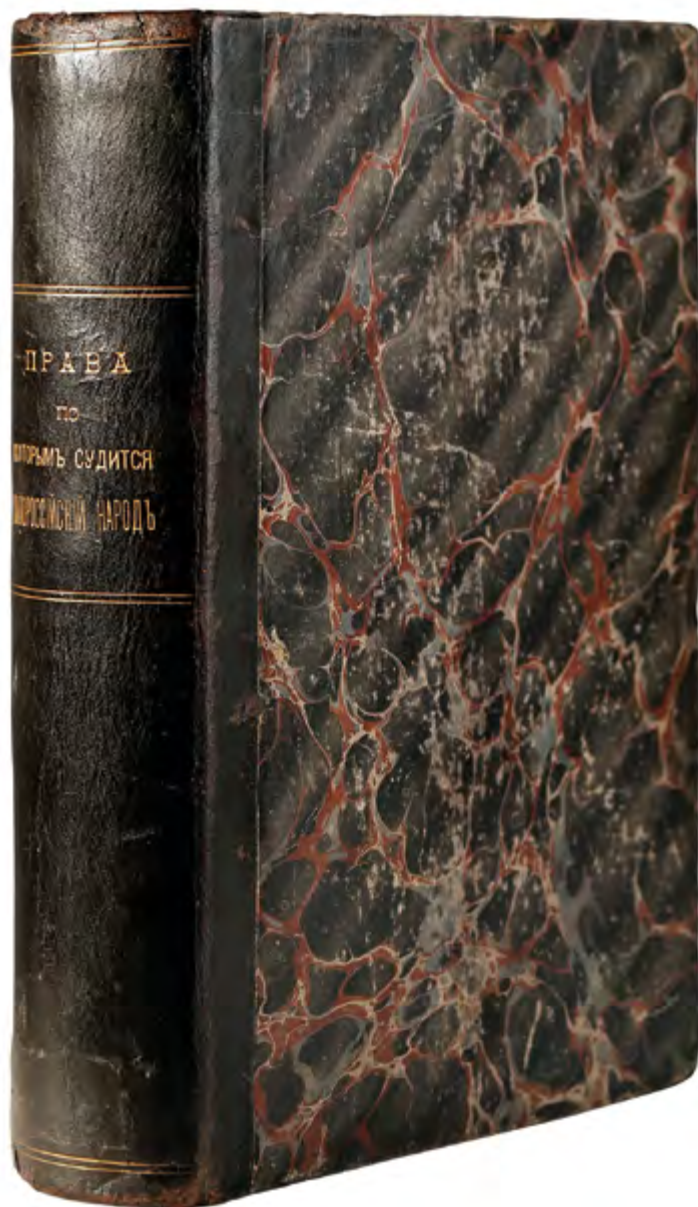
Посмертне видання творів Я. Кухаренка, яке редактор Ф. Піскунов присвятив старшому синові автора, Степану Яковичу Кухаренку. Тексти подано на кубанському діалекті. До збірки увійшли: драма «Чорноморський побит на Кубани миж 1794–1796 рр.», оповідання «Пластуни», «Вороний кінь», «Чабани й вівці в Чорноморії» та «Чабанський словник», де змальовано етнографічно правдиві картини з життя українських козаків періоду освоєння Кубані. На початку книги розміщено статтю П. Бариленка «Полон і смерть Я. Г. Кухаренка».

КУХАРЕНКО Яків Герасимович (псевдонім: *Кухар Яцько, Мішковський Яків*; 1800–1862)

Класик української кубанської літератури, драматург, поет, прозаїк та етнограф. Генерал-майор російської армії, наказний отаман Азовського козацького війська (1851–1852), наказний отаман Чорноморського козацького війська (1852–1856), кавалер орденів Святого Георгія, Святого Володимира, Святої Анни, Святого Станіслава.

ЗАВАДСЬКИЙ Йосип Йосипович (1818–1886)

Російський видавець, друкар і журналіст польського походження. Засновник Польського товариства в Києві, керівник друкарні Київського університету св. Володимира (з 1850), київський міський голова (1860–1863).

85. ПРАВА ПО КОТОРЫМЪ СУДИТСЯ МАЛОРОССІЙСКІЙ НАРОДЪ, ВЫСОЧАЙШИМЪ ВСЕПРЕСВѢТЛѢЙШИЯ, ДЕРЖАВНѢЙШИЯ ВЕЛИКІЯ ГОСУДАРЫНИ ИМПЕРАТРИЦЫ ЕЛИСАВЕТЪ ПЕТРОВНЫ, САМОДЕРЖИЦЫ ВСЕРОССІЙСКІЯ, ЕЯ ИМПЕРАТОРСКАГО СВЯЩЕННѢЙШАГО ВЕЛИЧЕСТВА ПОВЕЛѢНІЕМЪ, ИЗЪ ТРЕХЪ КНИГЪ, А ИМЕННО: СТАТУТА ЛИТОВСКАГО, ЗЕРЦАЛЯ САКСОНСКАГО И ПРИЛОЖЕННЫХЪ ПРИ ТОМЪ ДВУХЪ ПРАВЪ, ТАКОЖДЕ ИЗЪ КНИГИ ПОРЯДКА, ПО ПЕРЕВОДЪ ИЗЪ ПОЛСКАГО И ЛАТИНСКАГО ЯЗЫКОВЪ НА РОССІЙСКІЙ ДІАЛЕКТЪ ВЪ ЕДИНУ КНИГУ СВЕДЕННЫЯ, ВЪ ГРАДѢ ГЛУХОВѢ, ЛѢТА ОТЪ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВА 1743 ГОДА / ПОДЪ РЕД. И СЪ ПРИЛ. ИЗСЛѢДОВАНІЯ О СЕМЪ СВОДѢ И О ЗАКОНАХЪ ДѢЙСТВОВАВШИХЪ ВЪ МАЛОРОССІИ ПРОФ. А. О. КИСТЯКОВСКАГО.

Кіевъ: Въ университетской типографіи (І. І. Завадзкаго), 1879. — [2] л., 114 с., [1] л., 844 с., 74 с., 28 с. — 24 × 16, 2 × 5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Шрифтове тиснення золотом на корінці. Потертості корінця та оправ. Пожовтіння паперу. На звороті титульного аркуша чорнильна числова позначка.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Бібліографічна рідкість. Наявність цього видання в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

Естимейт **6 000 — 7 000**
Стартова ціна — 2 000

«Права по которымъ судится малороссійскій народъ» — унікальна збірка норм феодално-кріпосницького права, що діяли на Лівобережній Україні, одна з найцінніших пам'яток української правової культури XVIII ст. Видання містить норми адміністративного, цивільного, торгового, кримінального та процесуального прав. Хоча кодекс і не набув офіційної чинності, результат п'ятнадцятирічної праці українських юристів мав позитивний вплив на подальший розвиток вітчизняного правознавства. «Права» є значно досконалішими за тогочасні фахові книги, відзначаються докладністю й чіткістю формулювань (як норм закону, так і абстрактних правових дефініцій), досконалістю юридичної термінології. За цим зводом вивчали українське право декілька поколінь українських правників, використовуючи його в якості авторитетного підручника.

Збірку було укладено з метою кодифікації правових норм різного походження, що діяли на Лівобережній Україні після її приєднання до Росії та нерідко суперечили одна одній. Упорядкування законодавства мало наблизити його до російських правових норм. Царським указом від 28 серпня (9 вересня) 1728 р. було створено спеціальну кодифікаційну комісію (що спочатку працювала в Москві, потім у Глухові), яку очолювали генеральний суддя Іван Бороздна (до 1740 р.), а згодом генеральний обозний Яків Лизогуб.

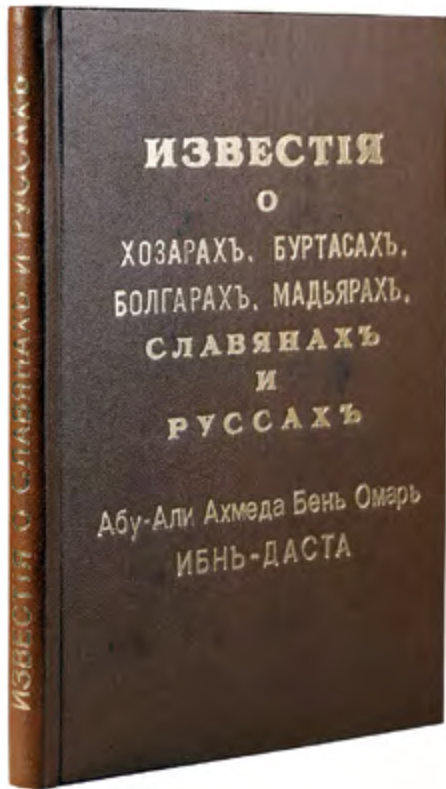
Комісія, яка працювала над «Правами», спершу налічувала 12, а згодом 18 членів, її склад неодноразово змінювався. До неї входили українські правознавці — представники української шляхти, верхівки козацької старшини, вищого духовництва. Серед них Василь Стефанович, генеральний осавул Петро Валькевич, Яків Величківський та інші.

Після кропіткої 15-річної праці, 8 липня 1743 р. на пленумі, скликаному Генеральною військовою канцелярією, члени кодифікаційної комісії підписали проект кодексу під назвою «Права, за якими судиться малороссійскій народ», які склалися з 30 глав. Положення кодексу ґрунтуються на Литовських статутах, Хелмінському праві, Саксонському зерцалі, а також українському звичаєвому праві та судовій практиці, російському законодавстві. Також кодифікатори додали низку нових норм.

Проект збірки у 1744 р. було подано до Сенату, звідки 12 років потому його повернули комісії для перегляду. Остаточно роботу так і не було завершено, оскільки після скасування залишків автономії у другій половині XVIII ст., на українських землях було розповсюджено загальноросійське законодавство. Проект не отримав офіційного затвердження в Сенаті. Головною причиною було те, що вони відображали відмінності українського законодавства та суперечили політиці російського уряду.

КІСТЯКІВСЬКИЙ (Кістяковський) Олександр Федорович (1833–1885)

Український вчений-криміналіст, історик права, археограф, громадський діяч, професор кафедри кримінального права і судочинства Київського університету св. Володимира, автор численних праць з кримінального права та судоустрою України та Росії. Член «Старої громади» (вже у часи нелегального її існування) та Історичного товариства ім. Нестора-Літописця. Виділяв кошти на видання українських книжок.

86. АБУ-АЛИ АХМЕДЪ БЕНЪ ОМАРЪ ИБНЪ-ДАСТЪ.
ИЗВѢСТІЯ О ХОЗАРАХЪ, БУРТАСАХЪ, БОЛГАРАХЪ, МАДЬЯРАХЪ, СЛАВЯНАХЪ И РУС-
САХЪ АБУ-АЛИ АХМЕДА БЕНЪ ОМАРЪ ИБНЪ-ДАСТА, НЕИЗВѢСТНАГО ДОСЕЛѢ
АРАБСКАГО ПИСАТЕЛЯ НАЧАЛА X ВѢКА, ПО РУКОПИСИ БРИТАНСКАГО МУЗЕЯ /
ПЕР. Д. А. ХВОЛЬСОНА.

С.-Петербургъ: тип. Императорской академии наук, 1869. — [XV] с., 199 с. — 23,4 × 16,1 × 1,4 см.

У складеній палітурі, шрифтове тиснення золотом. Форзац, каптал. Збережено видавничу обкладинку. Потер-
тості та забруднення. Печатки «Бібліотека Гурія Єпископа Таврич.». Позначки чорнилом і олівцем «818».

*Книга має наукову, історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.*

Естимейт **600 — 800**
Стартова ціна — 350

Одне з найбільш ранніх свідчень про побут і звичаї слов'ян, русів, хозарів та ін., що датується другою половиною IX ст. Найдавніша пам'ятка арабської географічної літератури, що дійшла до наших днів. Автор — Ібн-Русте (перекладач використав неточну транскрипцію Ібн-Даста). Російський переклад подано одразу за арабським уривком. Текст рукопису супроводжується історичним коментарем і поясненнями.

ИБН-РУСТЕ (застар.: Ібн-Даста; Абу-Алі Ахмед Ібн-Омар)

Арабський історик і географ, вчений-енциклопедист другої першої половини X ст. За походженням перс, уродженець Ісфагана. Автор енциклопедії «Дорогі цінності» (або «Книга дорогоцінних намист»).

87. **АРИСТОВ Н.**
ПРОМЫШЛЕННОСТЬ ДРЕВНЕЙ РУСИ.

Санктпетербургъ: Въ тип. Королева и комп., 1866. — [2], VI, 321, [2] с. — 23,4 × 15,5 × 2,3 см.

В складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі, стилізований під оправу XIX ст. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзац, каптал. Потертості та забруднення. Позначки олівцем. **На титульному аркуші дарчий напис:** «Николаю Алексеевичу Фирсову от автора. 1868 г. Апрель 14».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **1 500 — 1 800**
Стартова ціна — 800

Визначна пам'ятка історичної думки, перша узагальнююча праця, в якій аналізуються різні галузі народного господарства, промисловий стан та економічний побут Київської Русі. Майже століття саме це дослідження було базовим, а його висновки бралися до уваги всіма вченими, адже в ньому порушено ряд проблем, які є актуальними та дискусійними й досі. Книга містить значну кількість автентичних джерельних матеріалів.

АРИСТОВ Микола Якович (1832–1882)

Російський історик і публіцист, який одним із перших звернувся до вивчення економічної історії Київської Русі (магістерська дисертація, 1866), народних рухів (докторська дисертація, 1871).

Провенанс: дарчий напис на титульному аркуші: «Николаю Алексеевичу Фирсову от автора. 1868 г. Апрель 14».

Фірсов Микола Олексійович (1831–1896) — професор російської історії, педагог, історик, етнограф, заслужений професор Казанського університету, яскравий представник демократичного напрямку російської історіографії, автор низки робіт, присвячених колонізації Поволжя та Приуралля.

88. [ШАРАНЕВИЧ І.]

ІСТОРІЯ ГАЛИЦЬКО-ВОЛОДИМИРСЬКОЇ РУСИ ВІД НАЙДАВНІЙШИХ ЧАСІВ ДО РОКУ 1453 / НА ПОДСТАВІ ЖЕРЕЛ НАПИСАНІ ІСІДОР ШАРАНЕВИЧ.

Львів: Накл. автора; в печатні Інститута Стравопігійського, 1863. — VI, 462 с. — 22 × 15 × 2,5 см.

В індивідуальній складеній (коленкор, «мармуровий» папір) палітурі. Шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаци. Незначні потертості та забруднення. Позначки олівцем і кульковою ручкою. На титульному аркуші печатка «Із книг І. О. Білінкевич» та підпис «Юліан Величковський».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **1 200 — 1 500**
Стартова ціна — 850

Одна з найзначніших узагальнюючих праць з історії Галицько-Волинської Русі, яка підсумовує науковий доробок відомого історика та культурно-політичного діяча XIX століття — Ісидора Шараневича. В авторській передмові зазначено, що в монографії аналіз історії до 1290 року ґрунтується на руських літописах і праці Д. Зубрицького «Історія давнього Галицько-Руського князівства», після 1290 р. — на власних дослідженнях. Історичні події висвітлюються від найдавніших часів (V ст. до н. е.), оскільки саме до того періоду належать перші відомі звістки грецького історика Геродота про слов'янські народи.

ШАРАНЕВИЧ Ізидор (Ісидор) (1829–1901)

Український галицький історик, громадський діяч, педагог, професор Львівського університету (з 1873), дійсний член Краківської академії наук, почесний директор Київського університету св. Володимира, довголітній сеньйор Стравопігійського інституту у Львові. Почесний член товариства «Просвіта» (з 1871). Один із фундаторів Національного музею у Львові.

Провенанс: підпис «Юліан Величковський» на титульному аркуші; печатка «Із книг І. О. Білінкевич» на титульному аркуші.

Величковський Юліан (1845–1889) — релігійний діяч, який першим у Львові проголосив проповідь українською мовою (Успенська церква, 14 жовтня 1836 р.). Товариш Маркіяна Шашкевича.

Білінкевич Іван Омелянович (1905–1996) — український краєзнавець, просвітний та громадський діяч, дослідник життя й творчості Івана Франка. Тесть Миколи Вінграновського.

89. [ГАТЦУК М.]

ЇЖИНОК РІДНОГО ° ПОЛІ / ВИСТАЧИНІЙ ПРАЦЕЇ М. Г.....

Москва: Ї друк. Каткова 'і т-їа, 1857. — [2], IV, 372 с. — 20,5 × 13, 5 × 2 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, коленкор) палітурі. Шрифтове тиснення золотом на корінці. Незначні потертості палітури та пожовтіння паперу. Корінець фрагментарно підклеєно скотчем. Суперекслібрис «И. П.». Екслібрис на нахзаці «Из книг В. Л.» (автор екслібрису — В. Т.). На форзаці напис чорнилами «№ 2594». На звороті форзацу наклеєно портрет гетьмана Петра Дорошенка.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

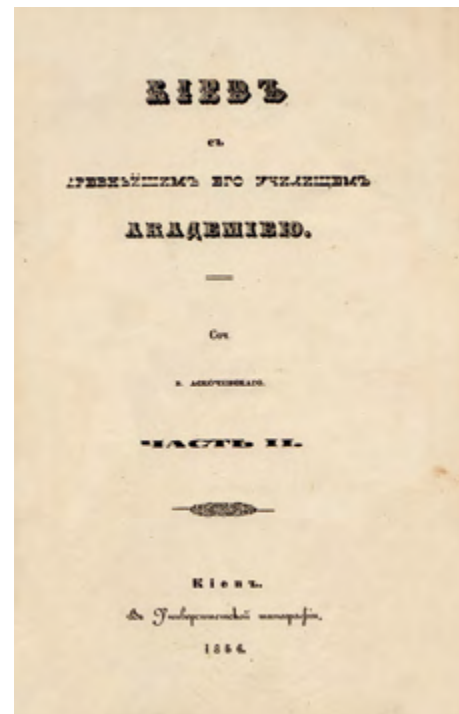
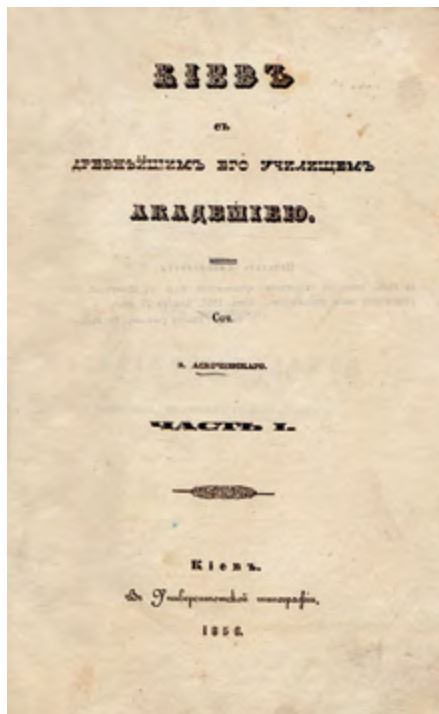
Естимейт **1 700 — 2 000**
Стартова ціна — 1 400

Видання становить етнографічну цінність та є пам'яткою правописної культури. У книзі опубліковано тексти українських пісень і дум, приказки та прислів'я. Автором здійснено спробу упорядкування українського правопису на базі «гражданської азбуки». Для відображення фонетичних нюансів української мови М. Гатцук використовував діакритичні знаки. Через обтяженість останніми правопис М. Гатцука не набув поширення. Проте саме М. Гатцуку сучасна українська орфографія завдячує відновленням теперішнього апострофа.

Відкривають видання передмова упорядника (під псевдонімом М. Куций) та нарис про походження «козакоруського люду та його мови», наприкінці подано українсько-російський словник використаних у праці слів.

ГАТЦУК Микола Олексійович (псевдоніми: М. Глек, М. Куций та ін.)

Український фольклорист, мовознавець, письменник другої половини XIX століття. Упорядник збірки фольклорних матеріалів «Їжинок рідного поля» (1857), автор одного з перших українських букварів («Українська абетка», 1861).

90. АСКОЧЕНСКИЙ В.
КІЕВЪ СЪ ДРЕВНѢЙШИМЪ ЕГО УЧИЛИЩЕМЪ АКАДЕМІЕЮ. Ч. I–II.

Кієвъ: Въ университетской тип., 1856. — Ч. I: [3] л., 370 с.; ч. II: 566 с., [2] с. — 25 × 17 × 4,5 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, папір) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення на корінці. Потертості палітури, пожовтіння паперу. На с. 554 погашені чорнильні штампи бібліотек. На форзаці напис чорнилами: «Архимандрита Филарета».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора. Наявність цього видання в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

Естимейт 2 000 — 2 400
Стартова ціна — 1 700

Перший систематичний виклад історії Київської духовної академії. Її випускник В. Аскоченський, ґрунтуючись на актах, що збереглися в архівах, відновлює історію закладу з часів князя Володимира, характеризує специфіку навчання, розглядаючи питання організації учбового процесу в контексті історії освіти й морального виховання народу. Видання містить понад 200 біографій знаменитих вихованців Академії: Л. Барановича, А. Веделя, І. Гізеля, Г. Сковороди, А. Гоголь-Яновського, Є. Плетенецького, І. Самойловича та ін.

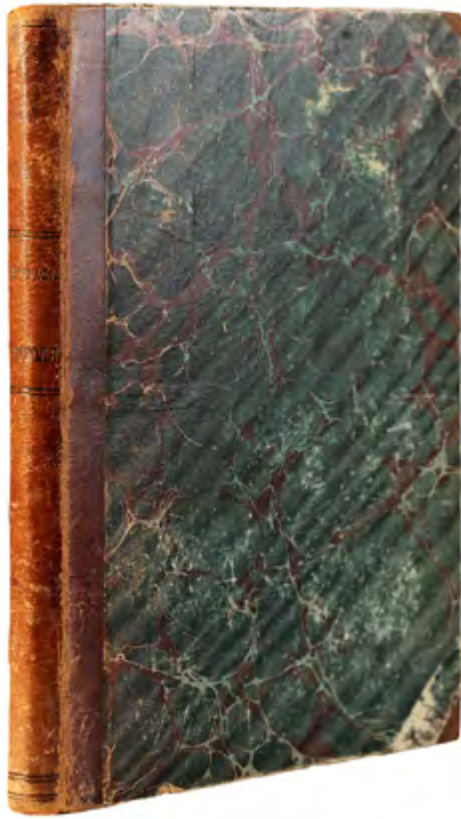
Історія Київської духовної академії розпочинається із заснування у 1615 р. Києво-Могилянської академії на базі Київської братської школи. У 1632 р., шляхом об'єднання Київської братської та Лаврської шкіл, було створено Києво-Могилянську колегію як правонаступницю стародавньої Київської академії, заснованої Ярославом Мудрим. Під назвою «Києво-Могилянська академія» навчальний заклад існував у 1659–1817 рр.

Незважаючи на прагнення випускників перетворити заклад на сучасний університет, указом Синоду від 14 серпня 1817 року Академію було закрито. Натомість у 1819 році було створено Київську духовну академію.

АСКОЧЕНСЬКИЙ Віктор Іпатійович (1813–1879)

Прозаїк, журналіст, історик. Закінчив Київську духовну академію (1839), здобув ступінь магістра богослов'я і словесних наук (1840). Викладав у Київській духовній академії польську та німецьку мови, з 1841 р. читав курс патрології. Був особисто знайомий із Т. Шевченком.

Бібліографія: Богомоллов С. И. Российский книжный знак (1700–1918). № 12289.

91. [КУЛШ П.]

ОПЫТЪ БІОГРАФІИ Н. В. ГОГОЛЯ, СО ВКЛЮЧЕНІЕМЪ ДО Сорока ЕГО ПИСЕМЪ / СОЧ. НИКОЛАЯ М*

Санктпетербургъ: Въ тип. Эдуарда Праца, 1854. — [2] л., 208 с. — 23 × 15,3 × 1,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Шрифтове тиснення на корінці. Потертості корінця та оправы. Фоксинг. На форзаці, авантитулі й титулі дореволюційні чорнильні штампи та інвентарні позначки бібліотеки Сергієво-Посадської гімназії.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Наявність цього видання в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

Естімейт **1 000 — 1 400**
Стартова ціна — 600

Перша біографія класика світової літератури М. Гоголя та перша публікація його листів.

ГОГОЛЬ Микола Васильович (1809–1852)

Прозаїк, драматург, поет, критик і публіцист українського походження. Один із найвизначніших представників української літературної школи, засновник соціально-критичного напрямку реалізму в літературі.

КУЛШ Пантелеймон Олександрович

(псевдоніми: Панько Казюка, Павло Ратай, Хуторянин, Вешняк Т., Нікола М., Роман П.; 1819–1897)

Видатний український письменник, фольклорист, етнограф, мовознавець, перекладач, критик, редактор, видавець. Творець «кулішівки» — однієї з перших версій українського фонетичного правопису. Автор першого україномовного історичного роману «Чорна рада», співавтор першого українського перекладу Біблії (разом з І. Пулюєм та І. Нечуєм-Левицьким). І. Франко назвав його «перворядною зіркою» в українському письменстві, «одним із корифеїв нашої літератури». Як співробітник Київської археографічної комісії, багато подорожував Правобережною Україною, вивчав історичні документи та пам'ятки минулих епох, знайомився з фольклором і народним життям. Саме до цього періоду належать його балади, повість «Михайло Чарнишенко...» та епопея «Україна», видані 1843 року в Києві. Разом з ім'ям П. Куліша до української літератури увійшла нова романтична течія в українській літературі.

Бібліографія: Смирнов-Сокольский Н. П. Моя библиотека. № 1278.

92. [ФУНДУКЛЕЙ И.]

ОБОЗРѢНІЕ КІЕВА ВЪ ОТНОШЕНІИ КЪ ДРЕВНОСТЯМЪ.

Кіевъ: Изд. И. Фундуклея; въ тип. І. Вальнера, 1847. — VIII, XVI, 112 с. — 32,5 × 25,8 × 1,1 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мрамуровий» папір) палітурі. Збережено видавничу обкладинку. Потерто-сті палітури, пожовтіння паперу. На форзаці напис чорнилом: «Господину Старосте, Старо Киевской Десятин-ной Рождества [Богородицы]». На видавничій обкладинці напис чорнилом: «Превосходительства, Сенатора Ивана Ивановича Фундуклея». Комплект ілюстрацій відновлено.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естимейт **3 500 — 4 500**
Стартова ціна — 2 000

Фундаментальне дослідження з історії Києва, перша книга І. Фундуклея, яку він видав власним коштом. Видання містить нарис історії Києва М. Максимовича, описи місцевостей, печер, архітектурних пам'яток і предметів побуту. Цінність праці полягає насамперед у тому, що в ній зафіксовано опис і зображення численних київських пам'яток станом на середину XIX ст. Багато ілюстроване видання з 62 літографіями креслень, планів, предметів стародавнього мистецтва й архітектурних пам'яток.

ФУНДУКЛЕЙ Іван Іванович (1799–1880)

Політичний і громадський діяч Російської імперії, історик, краєзнавець, меценат, київський цивільний губернатор (1839–1852). Почесний громадянин Києва. Його власним коштом було видано багато матеріалів про Київ і Київщину, зокрема «Обозрение Киева и Киевской губернии по отношению к древностям», «Статистическое описание Киевской губернии», «Обозрение могил, валов и городищ Киевской губернии» тощо.

Бібліографія: Обольянинов Н. А. Каталог русских иллюстрированных изданий: 1725–1860 гг. № 2832;

Минцлов С. Р. Обзор записок, дневников, воспоминаний, писем и путешествий, относящихся к истории России и напечатанных на русском языке. № 329;

Соловьев Н. В. Редкие книги. Каталог № 105. № 511.

93. **Д. ФОНЪ-ЛИЗАНДЕРЪ.
ЗАПОРОЖЦЫ: ПОЭМА ВЪ ДВУХЪ ЧАСТЯХЪ. Ч. I-II.**

Москва: Въ тип. Николая Степанова, 1840. — 47, [1] с. — 22,7 × 15,2 × 0,4 см.

Оригінальну обкладинку наклеєно на «мармурову» папітуру. Форзаци. Потертості та забруднення. Сліди реставрації.

**Книга має історико-культурну цінність
і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.
Прижиттєве видання автора.**

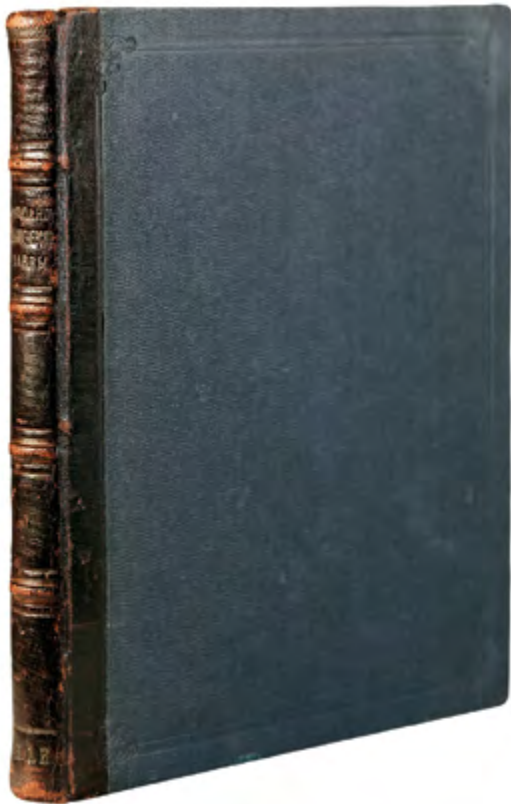
Естимейт **1 500 — 2 000**
Стартова ціна — 800

Поему «Запорожці» було опубліковано Д. фон Лізандером у часи його навчання на юридичному факультеті Московського університету. Ця книга стала першою публікацією поета, після якої він відмовився від служби заради літератури. Кульмінацією поеми став драматичний діалог між героєм і героїнею, навіяний сценою вирішальної розмови І. Мазепи та Марії перед відкритим виступом гетьмана. Поетична мова Д. фон Лізандера є напрочуд пластичною, хоча його улюбленою літературною формою був сонет, не надто придатний до віршування російською мовою.

ЛІЗАНДЕР Дмитро Карлович, фон (1824–1894)

Російський поет, популярний у 1840-х роках. Його вірші, що друкувалися в «Бібліотеці для читання», в 1845 р. склали окреме видання. Згодом було випущено поетичні збірки «Промені й тіні, 45 сонетів» (1859) та «Перед заходом сонця» (1892).

Типографія Миколи Степанова діяла в Москві у першій половині XIX ст. У деяких виданнях фігурує як «Друкарня Миколи Степанова при Імператорському театрі».

94. [МИТРОПОЛИТЪ ЄВГЕНІЙ (БОЛХОВИТИНОВЪ).]

ОПИСАНИЕ КИЕВОПЕЧЕРСКОЙ ЛАВРЫ: СЪ ПРИСОВОКУПЛЕНИЕМЪ РАЗНЫХЪ ГРАММАТЪ И ВЫПИСОКЪ, ОБЪЯСНЯЮЩИХЪ ОНОЕ, ТАКЖЕ ПЛАНОВЪ ЛАВРЫ И ОБЪИХЪ ПЕЩЕРЪ.

Кієвъ: Тип. Кієвопечерской лавры, 1826. — [1] л., [1] л. ил., 132 с., [1] л., 192 с., [3] л., [5] л. ил. — 23,5 × 19,2 × 2,2 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, коленкор) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзац, каптал, ляссе. Незначні потертості палітури та пожовтіння паперу. Суперекслібрис «Н. І. И.». На нахзаці наліпка «Магазин „Букинист” г. Киев».

Перше видання. Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Наявність цього видання в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

Естимейт **7 000 — 9 000**
Стартова ціна — 4 500

Унікальне видання, що містить детальний опис Києво-Печерської лаври — одного з найвизначніших духовно-культурних центрів Європи, занесеного до переліку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. У книзі висвітлено історію заснування лаври та її храмів, розглянуто монастирський статут, згадано негоди, через які довелося пройти монастирю, описано розташування, стан монастирського комплексу, проаналізовано новітні переваги та права лаври і т. д. Видання містить гравюри із зображенням і планами монастирської території.

МИТРОПОЛИТ ЄВГЕНІЙ (в миру: Болховитінов Євфимій Олексійович; 1767–1837)

Митрополит Київський і Галицький, історик, археограф, бібліограф, письменник, перекладач. Академік Санкт-Петербурзької академії наук. Автор бібліографічних словників церковних і світських письменників, праць з церковної історії (зокрема описів монастирів, церков та монастирських бібліотек, а також Софійського собору та Києво-Печерської лаври), богословських студій, перекладів творів французьких письменників (Л. Кокле, Ф. Фенелона та ін.), численних публікацій документів і матеріалів. Власним коштом здійснював у Києві археологічні дослідження фундаментів Десятинної церкви та Золотих воріт.

Бібліографія: Обольянинов Н. А. Каталог русских иллюстрированных изданий: 1725–1860 гг. № 833.

95. **ИСТОРИЯ ЛЬВА ДИАКОНА КАЛОЙСКАГО И ДРУГИЯ СОЧИНЕНИЯ ВИЗАНТИЙСКИХЪ ПИСАТЕЛЕЙ, ИЗДАННЫЯ ВЪ ПЕРВЫЙ РАЗЪ СЪ РУКОПИСЕЙ КОРОЛ. ПАРИЖСКОЙ БИБЛИОТЕКИ И ОБЪЯСНЕННЫЯ ПРИМѢЧАНІЯМИ КАРЛОМЪ БЕНЕДИКТОМЪ ГАЗЕ, ПРОФЕССОРОМЪ НОВѢЙШИХЪ ВОСТОЧНЫХЪ ЯЗЫКОВЪ ВЪ ОСОБЕННОМЪ КОРОЛ. УЧИЛИЩѢ, АГЕНТОМЪ ПО ЧАСТИ ГРЕЧЕСКИХЪ И ЛАТИНСКИХЪ РУКОПИСЕЙ ВЪ ВЫШЕОЗНАЧЕННОЙ БИБЛИОТЕКѢ, ЧЛЕНОМЪ БЕРЛИНСКОЙ АКАДЕМІИ НАУКЪ И ПРОЧ., ОРДЕНА СВ. ВЛАДИМИРА 4. СТ. КАВАЛЕРОМЪ / ПЕРЕВЕДЕННЫЯ СЪ ГРЕЧЕСКАГО НА РОССІЙСКИЙ ЯЗЫКЪ Д. ПОПОВЫМЪ**

Санктпетербургъ: Печ. при Императорской академіи наукъ, 1820. — XVI, 200 с. — 25,5 × 20 × 2 см.

В індивідуальній складеній палітурі. Потертості оправи. Фоксинг. На форзаці, титульному аркуші та у тексті чорнильні штампи «Русская Публичная Библиотека въ Бѣлградѣ», цифрові позначки на авантитулі.

Перший переклад твору російською мовою. Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Наявність цього видання в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

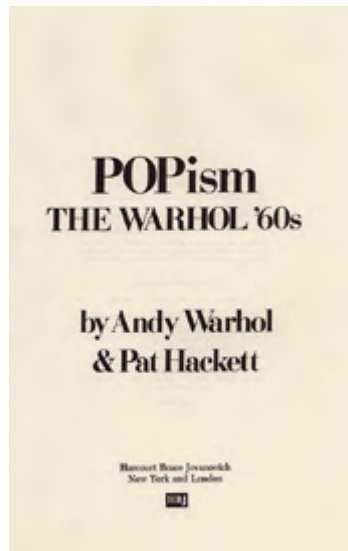
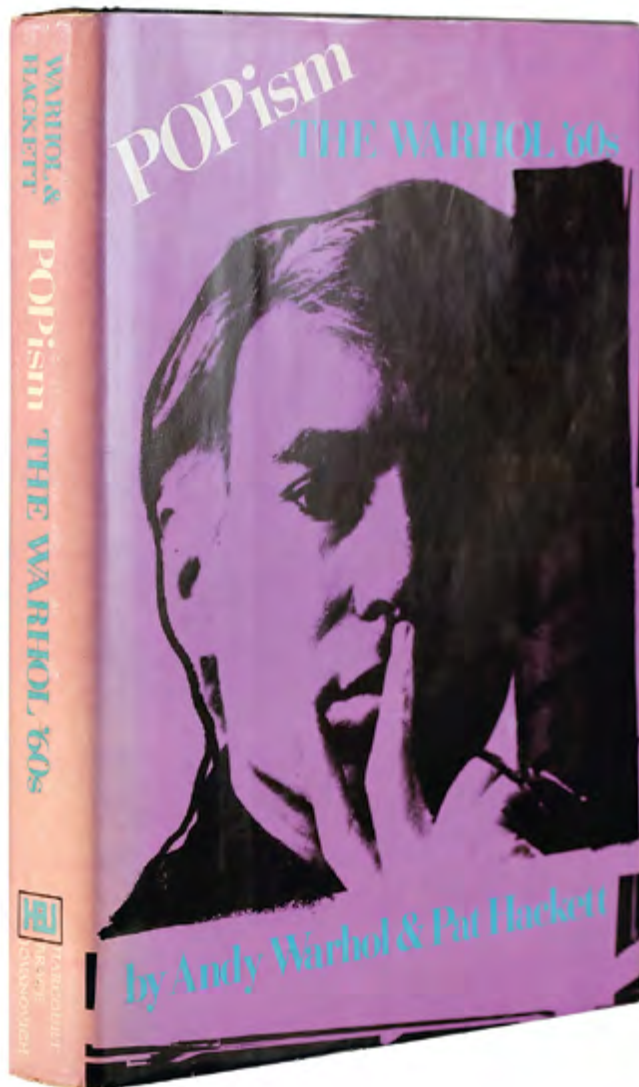
Естимейт **2 500 — 3 000**
Стартова ціна — 2 000

Унікальний твір Лева Диякона є цінним джерелом для вивчення ранньої історії Київської Русі, Візантії та Болгарії. Тут докладно описано походи київського князя Святослава Ігоровича в Болгарію, його війни з Візантією на Балканах, військово мистецтво русів та їх звичаї, а також подано цінну інформацію про «дружину» культуру Київської Русі X ст. Визначною рисою творів Лева Диякона є неупереджений і точний виклад подій, безпосереднім свідком яких він був.

ЛЕВ ДИЯКОН (бл. 950 — бл. 1000)

Візантійський історик-хроніст X ст. Учасник походу імператора Василя II Болгаробійця проти болгар у 986 р.

Бібліографія: Сводный каталог русской книги 1801–1825. № 3223.

96. **POPISM:
THE WARHOL '60S BY ANDY WARHOL
& PAT HACKETT.**

New York: Harcourt Bruce Jovanovich, 1980. — [5] sh., 310 p., [8] sh. photo. — 24 × 15,8 × 3 cm.

В оригінальній палітурі з суперобкладинкою. Видання англійською мовою.

Книга має історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора. Ілюстроване видання.

Естимейт **400 — 600**
Стартова ціна — 250

Перше видання бестселеру Енді Воргола та Пет Геккет. Культурна буря охопила 1960-і: поп-арт, сексуальна революція, психоделія, Боб Ділан, андеграундне кіно... І в центрі всього цього — Енді Воргол. «ПОПізм» — це реконструкція 1960-х від самого їх початку, коли художник ще навіть не створив свої відомі полотна з банками супу «Campbell's» і портретом Мерілін. Це ретроспективний погляд на живопис, кіноіндустрію, моду, музику, селебрітіс та їх стосунки. Все це визначало атмосферу «Фабрики» — тогочасного центру Нью-Йорка, місця, де можна було знайти всіх — Лу Ріда, Ніко, Еді Седжвік, Джерарда Малангу, Пола Морріссі та багатьох інших. Неоднорідний, смішний і відвертий «ПОПізм» — своєрідний підсумок десятиліття, що змінило світ.

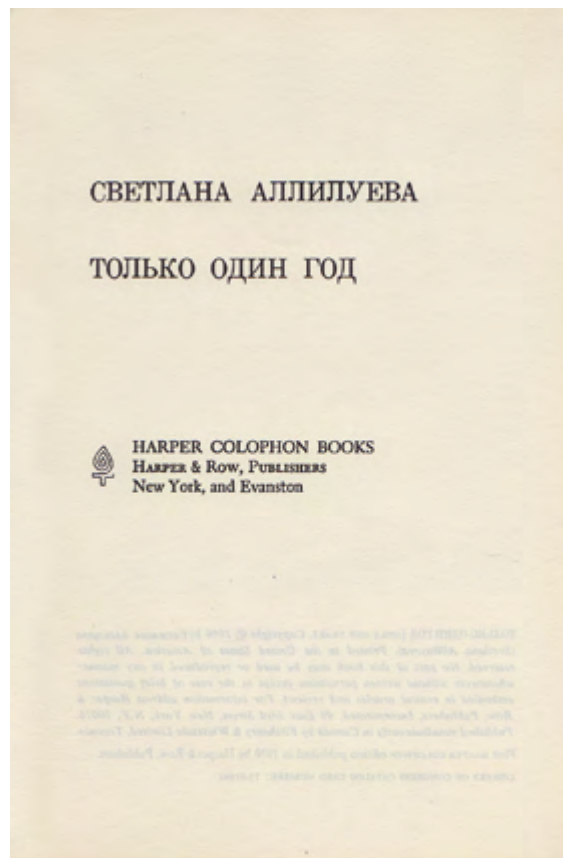
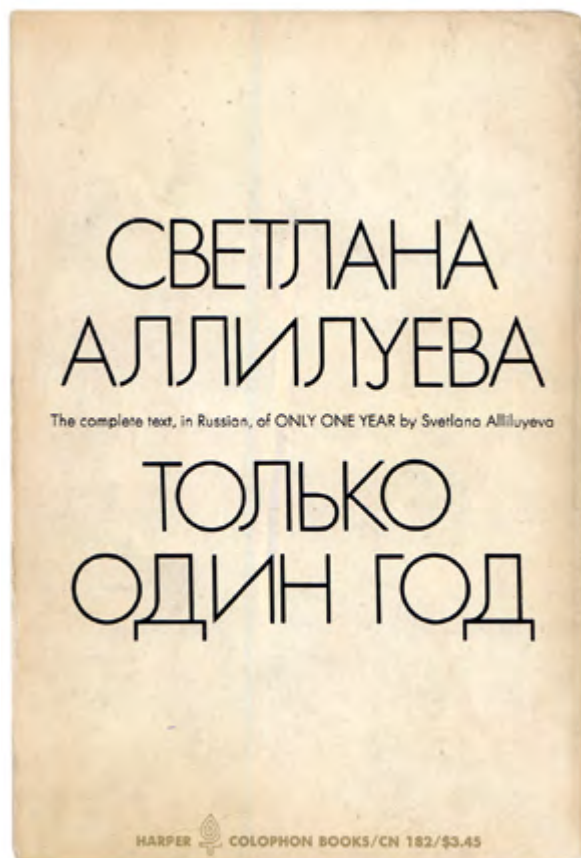
ВОРГОЛ Енді

(справжнє ім'я: Андрій Варгола; 1928–1987)

Видатний американський художник українського походження, продюсер, дизайнер, письменник, колекціонер, видавець журналів, кінорежисер. Одна з ключових фігур в історії поп-арту. На початку 1950-х рр. працював художником-ілюстратором у періодичних виданнях, зокрема, «Vogue» та «Harper's Bazaar», оформлював вітрини й плакати. Перша велика виставка робіт художника відбулася 1952 року. У 1956 р. отримав почесний приз «Клубу художніх редакторів». З 1960-х рр. співпрацював як художник і фотограф з зірками естради та кіно — Мерілін Монро, Елізабет Тейлор, Джимом Моррісоном, Елвісом Преслі та ін. Менеджер і продюсер першої альтернативної рок-групи «The Velvet Underground». З 1963 р. його майстерня «Фабрика» в Мангеттені стає одним з головних центрів богемного життя Нью-Йорку. У 1969 р. розпочав видавництво власного журналу «Інтерв'ю». 2010 року оборот від продажу робіт художника перевищив \$ 300 млн., що становило 17 % усього об'єму ринку сучасного мистецтва. Твори Е. Воргола зберігаються у численних зібраннях по всьому світу.

ГЕККЕТ Пет

Американська письменниця, кіносценарист, журналіст і продюсер. Одна з найближчих подруг і асистентка Енді Воргола, співавтор книг «Філософія Енді Воргола» (1975) та «ПОПізм» (1980), автор сценарію знаменитого фільму «Andy Warhol's Bad» (1977).

97. **АЛЛИЛУЕВА С.
ТОЛЬКО ОДИН ГОД.**

New York: Harper & Row, 1969. — [4] л., 382 с., [1] л. — 20,1 × 13,3 × 2,1 см.

В оригінальній обкладинці. Корінець пошкоджено. Незначні потертості та забруднення.

Перше видання. Книга має історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Емігрантське видання.

Естимейт **250 — 400**
Стартова ціна — 150

Книга С. Аллілуєвої «**Тільки один рік**», написана в еміграції, репрезентує жанр історичної мемуаристики. Її було видано в 1970 р. у США російською та англійською мовами. У мемуарах подано аналіз політичних перипетій та пояснення, причин, з яких авторка прийняла рішення втекти з Росії. Також книга містить цікаві спогади про Й. Сталіна та радянську еліту тих часів.

АЛЛІЛУЄВА Світлана Йосипівна

(уроджена Сталіна, в еміграції Лана Пітерс; 1926–2011)

Філолог-перекладач, кандидат філологічних наук, письменник-мемуарист. Залишила низку мемуарних праць про свого батька Й. Сталіна. У 1966 році емігрувала до США.

PLAYBOY

ENTERTAINMENT FOR **MEN**

50c

FIRST TIME
in any magazine

FULL COLOR

the famous

MARILYN

MONROE

NUDE

1st
I
S
S
U
E

98. **PLAYBOY:**
ENTERTAINMENT FOR MEN [MAGAZINE], VOLUME I, NUMBER I (FIRST ISSUE).

Chicago, 1953. — 44 p.: ill. — 28 × 22 × 0,3 cm.

Збережено оригінальну видавничу обкладинку. Незначні потертості паперу.

Перший випуск легендарного еротичного журналу «Playboy», що згодом перетворився на один із найвідоміших у світі брендів (Playboy Enterprises, Inc.). Обкладинку прикрашає фотографія Мерілін Монро — культової фігури не лише американського кінематографу, а й світової культури загалом. Рідкість. Становить колекційний інтерес.

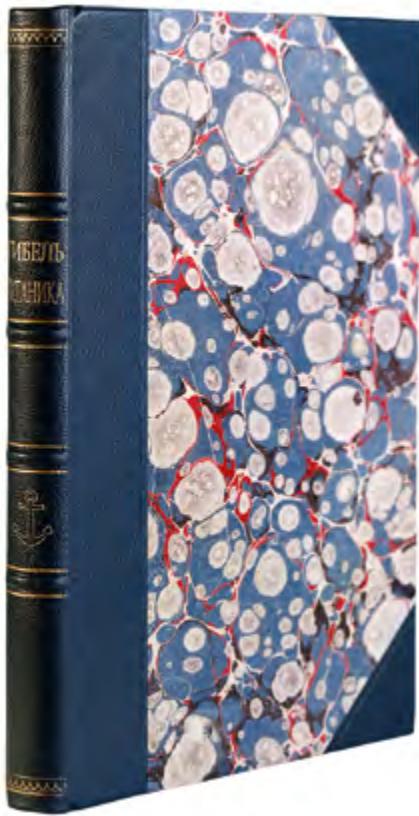
Естимейт **7 000 — 10 000**
 Стартова ціна — 3 000

1 грудня 1953 року до газетних кіосків Чикаго надійшов перший випуск чоловічого журналу «Playboy». Його засновник, Г'ю Гефнер, спочатку сумнівався, що коли-небудь випустить наступний номер, і взагалі не вірив в успіх журналу для чоловіків, адже не знав, як відреагує суспільство на демонстрацію жіночих принад усьому світові.

Перший номер журналу «Playboy» укладався Гефнером на його власній кухні, оскільки тоді про окреме приміщення для редакції годі було й мріяти. Ідея розміщення на розвороті зображення оголеної красуні прийшла з армійського минулого Г'ю: він згадав, як пришпилював біля свого ліжка фотокартки дівчат-кінозірок. Звернувшись до приятеля Джона Баумгартена (власника компанії з випуску календарів із зображеннями дівчат), Гефнер отримав від нього фотознімок молодої актриси Норми Джин Мортенсон (Мерілін Монро). Саме це фото прикрасило обкладинку першого номеру «Playboy», який приніс Гефнерові дохід і можливість продовжувати випуск журналу.

Видання здобуло славу не лише завдяки привабливим фотографіям. В ньому публікувалися короткі оповідання відомих письменників (таких як Чак Паланік, Артур Кларк, Ян Флемінг, Володимир Набоков, Сол Беллоу, Пелем Гренвіль Вудгауз, Харукі Муракамі, Маргарет Етвуд та ін.), інтерв'ю з непересічними публічними особистостями. Тому незабаром журнал став популярним і серед жінок.

У 1955 р. Гефнер вирішив розміщувати в журналі зображення не тільки кінозірок, але й просто красивих дівчат. Так, на обкладинці з'являється фото співробітниці видання, що в редакції відповідала за передплату (під вигаданим ім'ям Джанет Пілгрім). Таким чином у підсвідомості читачів поступово закріпилася думка, що красиві жінки не є недосяжними, — достатньо просто озирнутися навколо...

99. ЛОВЯГИНЪ Р.

ГИБЕЛЬ ТИТАНИКА. РАЗСЛѢДОВАНІЯ, ПРОИЗВЕДЕННЫЯ ВЪ АНГЛІИ И АМЕРИКѢ.

С.-Петербургъ: Типо-лит. «Якорь», 1913. — [2], 48, IV, 49–160 с., 1 л. фронтиспис (ил.), 3 л. карт., черт., ил. — 25,6 × 17,5 × 2 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзац, каптал, ляссе. Збережено видавничу обкладинку. Незначні потертості та пожовтіння паперу.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Ілюстроване видання. Перше дослідження аварії «Титаніка» російською мовою.

Естимейт **1 000 — 1 500**
Стартова ціна — 500

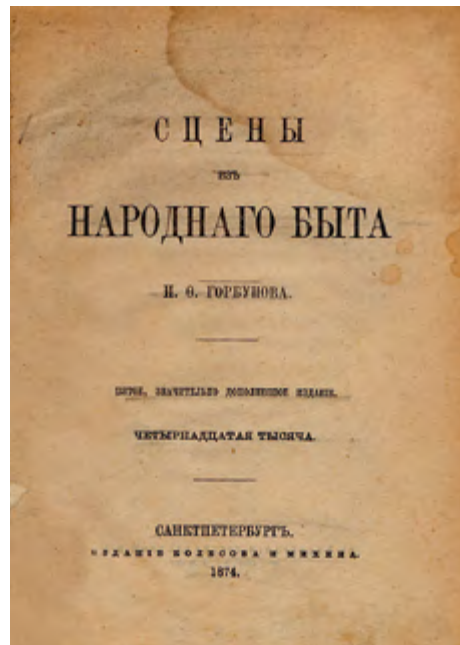
Загибель «Титаніка» — одна з наймасштабніших морських катастроф ХХ століття. Корабель вийшов у свій перший рейс з 2 224 людьми на борту. Відплиття було святковим і пафосним, ця подія знаменувала торжество технічного прогресу.

В ніч з 14 на 15 квітня 1912 року розкішний пасажирський лайнер затонув, забравши життя понад півтори тисячі осіб різних верств населення. На сьогодні достеменно невідомо, чому технічно досконалий на той час корабель затонув після зіткнення з величезним айсбергом, який було видно здалеку. Незважаючи на те, що відтоді минуло вже понад 100 років, досі з'являються нові версії аварії.

Видання містить детальний опис корабля, звіт про перехід через Атлантичний океан, опис пошкоджень корабля внаслідок зіткнення, звіт про заходи, вжиті для порятунку людей, тощо.

ЛОВЯГІН Роман Михайлович (1873 — близько 1945)

Офіцер Російського імператорського флоту, кораблебудівник, письменник, дійсний статський радник.

100. [КОНВОЛЮТ].

ГОРБУНОВЪ И. Ф.

СЦЕНЫ ИЗЪ НАРОДНОГО БЫТА. ПЯТОЕ, ЗНАЧИТЕЛЬНО ДОПОЛНЕННОЕ ИЗД.: ЧЕТЫРНАДЦАТАЯ ТЫСЯЧА.

Санктпетербургъ: Изд. Колесова и Михина; въ тип. Гогенфельденъ и Ко, 1874. — [2] л., 322 с. — 19,3 × 14 × 3 см.

ВЕЙНБЕРГ П.

СЦЕНЫ ИЗЪ ЕВРЕЙСКОГО БЫТА. ПЯТОЕ, ЗНАЧИТЕЛЬНО ДОПОЛНЕННОЕ ИЗД.

Санктпетербургъ: Тип. К. Н. Плотникова, 1874. — [3] л., 174 с.: ил.

В індивідуальній складеній (шкіра, «мармуровий» папір) палітурі з золотим тисненням на корінці. Суперекслібрис «Е. А.». Потертості та забруднення. Позначки олівцем і кульковою ручкою. Нерозбірливий підпис.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання авторів. Ілюстроване видання.

Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 250

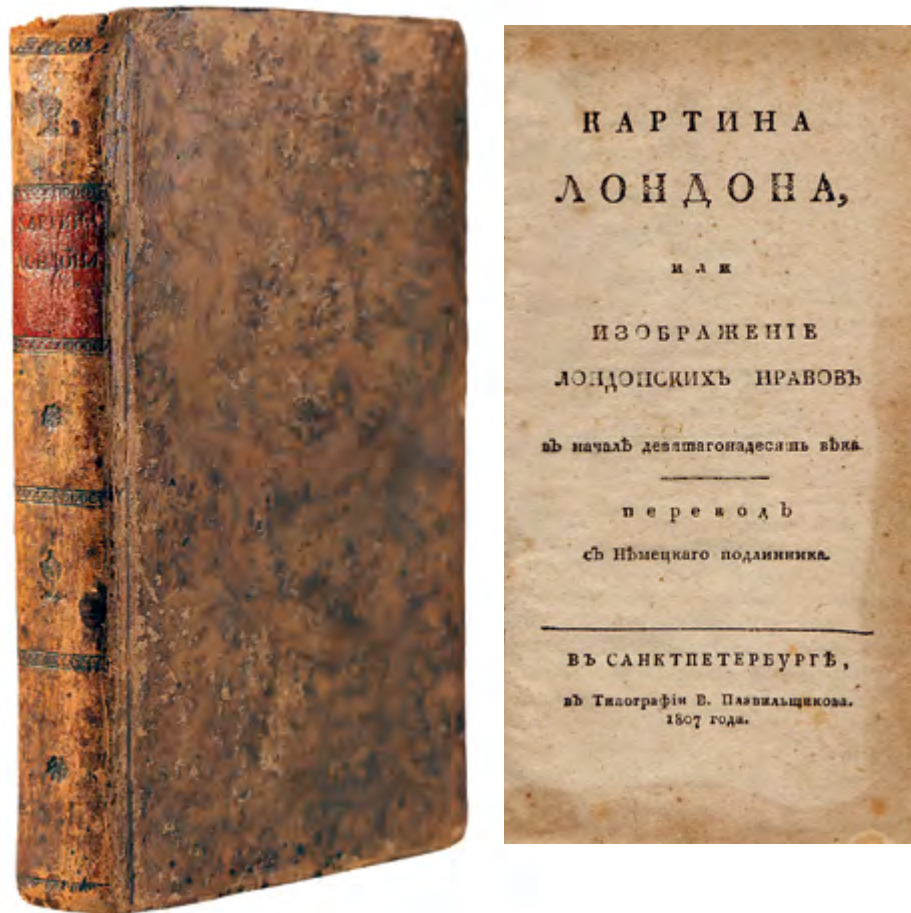
Конволют містить дві популярні збірки кінця XIX ст. (п'яті, значно доповнені видання). Наприкінці 1850-х рр. І. Горбунов розпочав виступи на естраді як виконавець власних оповідань, які згодом було об'єднано в збірку під загальною назвою «Сцени з народного побуту» (1861). У 1970 р. окремим виданням вийшла збірка П. Вейнберга «Сцени з єврейського побуту», яка мала неабиякий успіх і до початку XX ст. витримала вісім перевидань. Своїми карикатурами на євреїв П. Вейнберг сприяв зміцненню юдофобства в Росії. До збірки зокрема увійшли сцени (зокрема, «Экзамен в еврейском училище», «Хочу ехать в Одессу», «Разносчик», «В мировом суде», «Свидетели», «Белый лебедь», «У кассы театра», «Я думаю!», «Почетное гражданство») та анекдоти (зокрема, «Вексель», «Бублик», «Плавай!», «Мыши»).

ГОРБУНОВ Іван Федорович (1831–1895)

Російський прозаїк, мемуарист, актор. Майстер виконання усних оповідань.

ВЕЙНБЕРГ Павло Ісаєвич (1846–1904)

Російський письменник-гуморист єврейського походження.

101. **КАРТИНА ЛОНДОНА, или ИЗОБРАЖЕНИЕ ЛОНДОНСКИХЪ ПРАВОВЪ ВЪ НАЧАЛѢ ДЕВЯТАГО НАДЕСЯТЬ ВѢКА / ПЕР. СЪ НѢМ. ПОДЛ. [Н. КРАСНОПОЛЬСКОГО].**

Санктпетербургъ: Въ тип. В. Плавильщикова, 1807. — [1] л., IV, 250 с. — 17,3 × 10,2 × 2,4 см.

У шкіряній палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням на корінці. Незначні потертості та забруднення. Містить бібліотечну картку «Изъ Библиотеки для чтенія А. Смирдина».

Книга має історико-культурну цінність, становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естимейт **1 100 — 1 400**
Стартова ціна — 750

Унікальне перекладне видання німецького твору «Картина Лондона, або зображення лондонських звичаїв на початку дев'ятнадцятого століття», написаного в епістолярному жанрі. Містить 18 листів, складених від імені чужоземця, який відвідав Англію у першій половині XIX ст. У книзі змальовано Лондон і лондонців — з їх звичаями й забобонами, чеснотами й вадами. Автор аналізує повсякденне життя мешканців англійської столиці, зокрема міркує про виховання дитини, пропонуючи опис типового дня лондонської матері. У передмові зазначено: якщо книга прийде до душі читачам, то автор складе також описи інших європейських столиць. Зразки літератури «подорожей» середини XIX ст. є цінними джерелами для вивчення тогочасної історії різних держав (зокрема Англії).

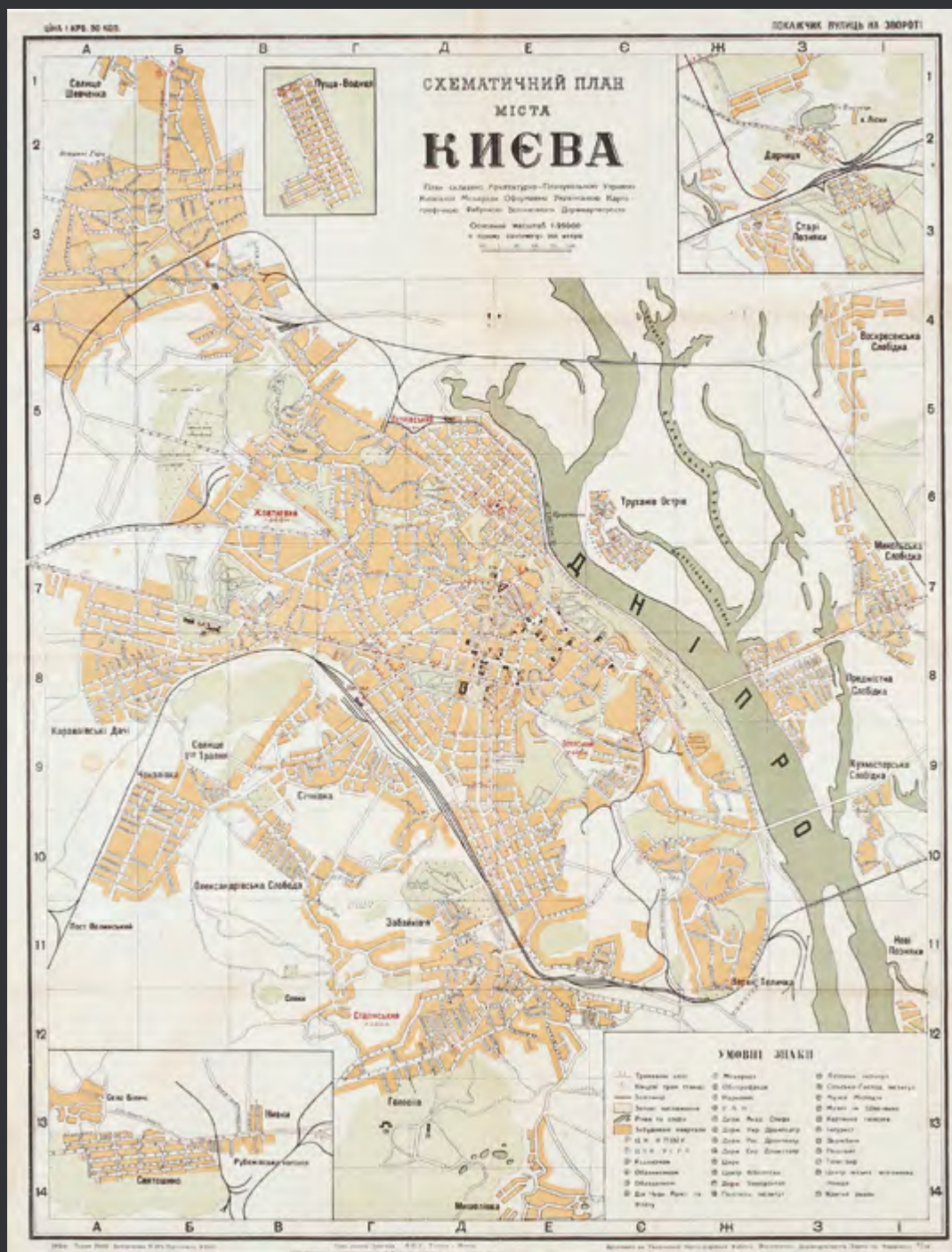
СМИРДИН Олександр Пилипович (1795–1857)

Російський книгар, видавець і бібліограф, один з найкрупніших видавців першої половини XIX ст. Першим став оплачувати літературну працю, гідно її оцінюючі та розглядаючи літературні твори як капітал. Заснував періодичні видання «Библиотека для чтения» та «Сын отечества», розпочавши тим самим існування в Росії «товстих» журналів. Його діяльність відіграла значну роль в історії російської просвіти.

ПЛАВИЛЬЩИКОВ Василь Олексійович (1768–1823)

Російський видавець, книгар і бібліотекар. Книжкове підприємство В. Плавильщикова (магазин, бібліотека та друкарня) після його смерті за заповітом перейшло до О. Смирдіна.

Бібліографія: Сопиков В. С. Опыт российской библиографии. № 5104.

102. **СХЕМАТИЧНИЙ ПЛАН МІСТА КИЄВА /
СКЛАЛА БРИГАДА АПУ: ТІЛЛЕР І МІТІНА.**

Харків: Оформл. і друк. на Українській картографічній фабриці Всесоюзного держкартотреста, 1935.

Оформлення провадила кресл. А. Вайнштейн. Коректував інж. Б. Г. Александров. Замовлення № 294, Укрголовліт № 1968.

Розмір: 70,2 × 52,1 см. Масштаб 1:25000 (в одному см 250 м). Тираж: 25 000.

Техніка: багатоколірний друк на папері. Мова: українська. Сліди згинів.

Карта має наукову та історико-культурну цінність.

Естимейт **800 — 1 000**
Стартова ціна — 400

Детальна багатоколірна карта Києва є важливим краєзнавчим джерелом для вивчення історії міста першої третини ХХ ст. Один із перших друкованих планів міста Києва після повернення йому статусу столиці у 1934 р.

103. ПЛАНЪ ВОЛЫНСКОЙ ГУБЕРНІИ ГОРОДУ ЖИТОМИРУ.

[СПб: Тип. Отделения Собственной Е. И. В. канцелярии, 1859.]

Розмір аркуша: 21 × 26 см; розмір відбитка: 20 × 25 см.

Техніка: друк на папері. Мова: російська, дореформена орфографія. Незначне пожовтіння паперу.

Естимейт 300 — 400

Стартова ціна — 200

Перша літописна згадка про Житомир з'являється в 1240 р., у зв'язку з походом війська хана Батия на захід після розгрому Києва. Під час монголо-татарської навали Житомир було розорено та зруйновано, до XVII ст. місто постраждало від татар ще декілька разів.

В результаті третього розподілу Польщі, у 1793 р. Житомир було анексовано Російською імперією і в 1804 р. затверджено губернським містом Волинської губернії. У 1827 р. імператор Микола I підписав перший генеральний план Житомира, який визначив історичне обличчя центру міста та сприяв плановому будівництву.

На початку XIX ст. Житомир став одним із центрів суспільного руху на Волині. У місті почали діяти просвітні та культурні заклади: чоловіча гімназія, чотирикласове повітове училище, згодом пансіон шляхетних дівчат, бібліотека, театр тощо.

104. **CARTE DE LA RUSSIE OCCIDENTALE ET DU ROY. ME DE POLOGNE.**
 = [КАРТА ЗАХІДНОЇ РОСІЇ ТА КОРОЛІВСТВА ПОЛЬСЬКОГО.]

Paris: Brue Adrien-Hubert, Geographe du Roi, Chez l'Auteur, ruedes Macons-Sorbonne, №.9, et chez les principaux M.^{ds} de Cartes Geographiques, 1827.

Розмір: 51,6×37 см.

Техніка: багатоколірний друк на папері. Мова: французька. Сліди згинів, пожовтіння паперу.

Карта має наукову та історико-культурну цінність.

Естимейт **300 — 400**
 Стартова ціна — 200

Карта Західної Росії та Королівства Польського входила до «Універсального атласу фізичної географії, політики, старовини і сучасності» («Atlas Universel De Géographie Physique, Politique, Ancienne Et Moderne»). На ній відображено українські землі, що входили до складу Австро-Угорської та Російської імперій, станом на першу третину XIX ст. Карта є цінним джерелом знань в контексті східноєвропейської історії.

БРЮЕ Адрієн Губер (1782–1832)

Французький географ і картограф. Багато мандрував світом, супроводжував французького дослідника Н. Бодена в його подорожі до Австралії (1803). Боден, який описував Брюе, як «молодика приємної вдачі, пристрасно захопленого географією», назвав на його честь риф недалеко від австралійського узбережжя. Після повернення до Франції, Брюе згодом став королівським географом і видавцем карт найкращої якості. У 1816 р. було вперше опубліковано його «Le Grand Atlas Universel» («Великий універсальний атлас»), який витримав декілька перевидань.

105. [N. DE FER.]

PROFIL DE LA FORTERESSE DE MONGAST DANS LE COMTÉ DE PERECZAS, EN LA HAUTE HONGRIE. DESSINÉE SUR LES LIEUX PAR N. INGENIEUR DE L'EMPEREUR, ET MIS AU JOUR PAR N. DE FER. = [Н. ДЕ ФЕР. ПЛАН МУКАЧІВСЬКОЇ ФОРТЕЦІ.]

[Paris]: N. De Fer, avec privil. Du Roy, [1691–1705].

Розмір аркуша: 26 × 33 см; розмір відбитка: 22 × 25,5 см.

Техніка: офорт. Мова: французька. Сліди згинів, незначне пожовтіння паперу.

Естимейт **400 — 600**
Стартова ціна — 350

Нікола ДЕ ФЕР (1646–1720)

Відомий французький географ і картограф кінця XVII ст., придворний географ короля, який випустив понад 600 окремих карт. Найвідомішими його працями у галузі картографування України є плани Мукачівської та Кам'янець-подільської фортець, мапа Причорномор'я.

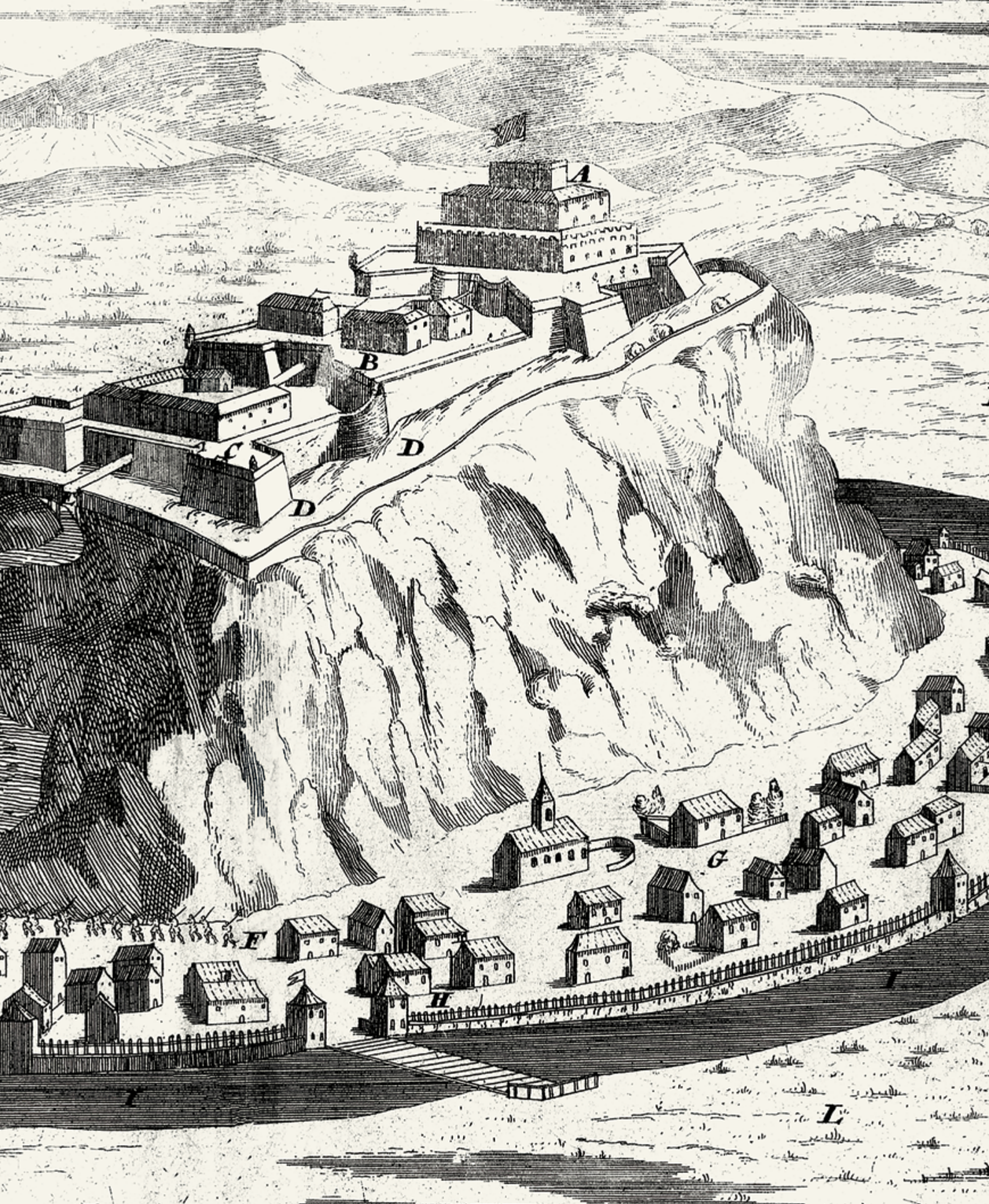
Замок Паланок (Мукачівський замок) — унікальний зразок середньовічної фортифікаційної архітектури, одна з найцінніших історичних і військово-архітектурних пам'яток Закарпаття XIV–XVII століть. Замок побудовано на горі вулканічного походження заввишки 68 м, він займає площу 13 930 кв. м. Дата заснування замку невідома, але він згадується в документах, датованих XI ст.

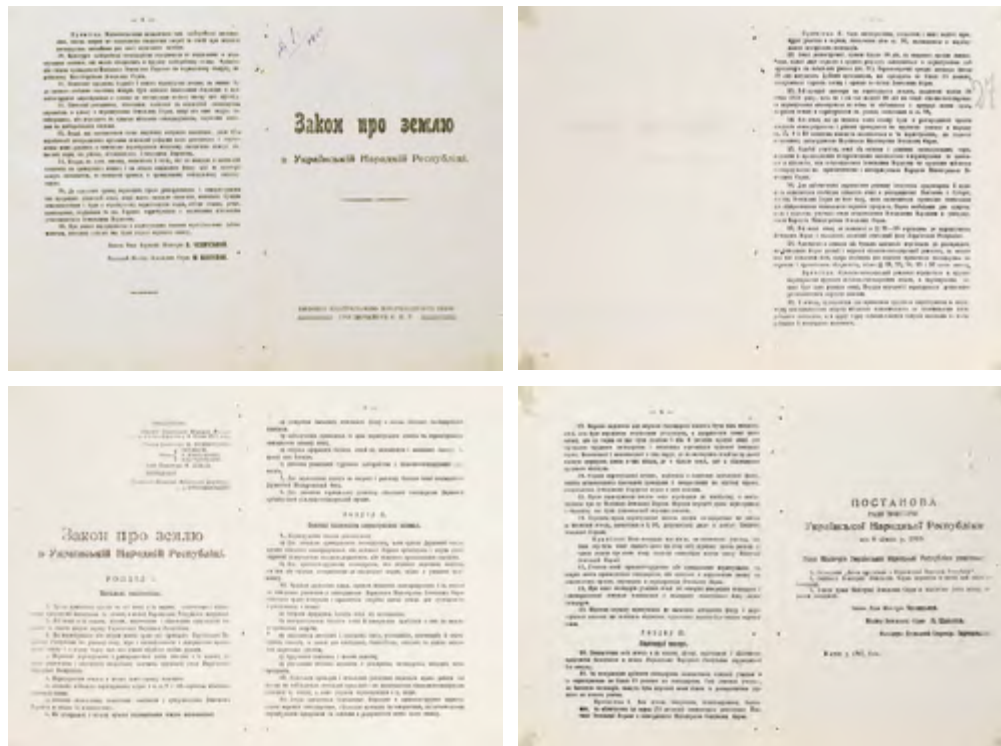
Першим відомим господарем замку був Федір Корятович із роду литовських князів Гедимінасів, у 1418 р. володарем замку став регент Угорського королівства Янош Гуняді. Протягом наступних ста років Паланок був майоратним замком угорської корони. У 1526 р. Османська імперія окупувала частину південних регіонів Угорщини. Відтоді почалася боротьба за сфери впливу між австрійською династією Габсбургів та князями Трансильванії. У середині XVI ст. Мукачівський замок було захоплено австрійськими військами, але невдовзі він знов став угорським. У 1570 р. король Максиміліан II віддав його, разом з Мукачівською домінією, родині Гашпара Магочі, а в 1595 р. домінія перейшла у власність Трансильванії.

Новим господарем замку став воєвода Жигмонд Ракоці. Родина Ракоці перетворила замок на столицю свого князівства та володіла ним до 1711 р. Дердь I Ракоці значно розбудував фортецю, навколо підніжжя гори з'явився рів, який з внутрішньої частини було обнесено дубовим частоколом з палій-колів. Так замок отримав свою назву «Паланок».

У 1728 р. Мукачівську домінію було подаровано австрійському графу Лотару Францу Шенборну. З 1732 р. замок використовувався в якості тюрми, а у 1782 р. перетворився на політичну в'язницю Австрійської імперії. Протягом 1805–1806 рр. у фортеці зберігали від наполеонівської навали угорську святу корону.

Нині в Мукачівському замку розміщено історичний музей.

106. ЗАКОН ПРО ЗЕМЛЮ В УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ РЕСПУБЛІЦІ.

Київ: Вид. центрального інформаційного бюро при Директорії УНР, 1919.

2 аркуші. Папір, друк. Розміри: 23,7 × 31,3; 24 × 32,1 см.

Пожовтіння паперу. Позначка кульковою ручкою «ДІ 1919».

Естімейт 1 600 — 2 000

Стартова ціна — 700

Після падіння гетьманського уряду законодавчу і виконавчу владу уособлювала в собі Директорія (14 листопада 1918 — 10 листопада 1920) — найвищий орган державної влади відродженої Української Народної Республіки.

Склад Директорії: голова — В. Винниченко; члени — С. Петлюра, А. Макаренко, П. Андрієвський; член-секретар — Ф. Швець; керуючий справами — І. Красковський.

Закон про землю Директорії УНР від 8 січня 1919 р. модифікував нормативні акти Української Центральної Ради. Він підтвердив скасування приватної власності на «всі землі з їх водами, надземними й підземними природними багатствами та лісами» та перехід їх у загальнонародну власність, а також відтворив деякі інші положення законодавства Української Центральної Ради.

Через два місяці після ухвали Закону про землю Директорія УНР змінила умови передачі землі в тимчасове користування бідним селянам, вимагаючи від них, зокрема, третину врожаю ярового хліба, повної сплати вартості оранки, попередньої сплати всіх податків, урахування кожного снопа тощо. Положення земельного законодавства не могли повноцінно діяти через складну тогочасну ситуацію в Україні.

ВИННИЧЕНКО Володимир Кирилович (1880–1951)

Український політичний та державний діяч, прозаїк, драматург, художник.

ПЕТЛЮРА Симон Васильович (1879–1926)

Український державний, військовий та політичний діяч, публіцист, літературний і театральний критик. Організатор українських збройних сил. Член Генерального секретаріату Української Центральної Ради на посаді Генерального секретаря з військових справ (1917). Головний отаман військ УНР (з 1918). Голова Директорії УНР (1919–1920).

МАКАРЕНКО Андрій Гаврилович (1886–1963)

Український політичний діяч. З 1917 р. організатор українських залізничників і голова їхньої спілки. У період Української Держави — директор департаменту в міністерстві залізниць. Співорганізатор повстання проти гетьмана. Член Директорії УНР.

ШВЕЦЬ Федір Петрович (1882–1940)

Український геолог, громадський і політичний діяч. Член ЦК Селянської спілки та УПСР. Член Директорії УНР. З 1920 р. перебував в еміграції. Професор Українського вільного університету та Українського високого педагогічного інституту ім. М. Драгоманова в Празі.

350 ВІД ДІРЕКТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ до всіх Правительств Світу.

Директорія Української Народної Республіки доводить до відома всіх воюючих і нейтральних держав таке:

В міські жупи 1918 року ебер-команда Германського війська, яка було запрошено для захисту порядку на Україні, разом з помісниками та бортартами Самодержавного Російського ладу зробили переворот в м. Київі в Українській Демократичній Парламент-Центральну Раду було введено війська, членів уряду Республіки арештовано. Це сталося за кілька днів до відкриття Українських Установчих Зборів, обраних на підставі всеобщого голосування, причому не тільки не було допущено до функціонування Народного виборчого органу, але багатьох членів його було арештовано.

Таким чином, змінив уряд, який мав сконституватися по волі всього народу України через його найвищий орган конституційний, який мав дати тверді законні форми політично-соціального устрою Республіки, волею німецьких генералів і купців земельних власників право розпорядження великим краєм, право видавати закони для саркантиційного народу та провадити його економічне і культурне життя було надано одній людині генералові Скоропадському, який, назвавшись гетьманом, зібрав собі всі ознаки і права самодержавного, ні перед ким невідповідального монарха. Підтримуваний Германською ебер-командою, Скоропадський на її фізичну силу, генерал Скоропадський з своїм урядом став нищити всі соціальні та демократичні досягнення революційної епохи. Проваливши безпідставну військово-політичну політику, Правительство генерала Скоропадського терором, насильством та неміщосердним катуванням поступово, по твердо намічену шляху, вертали дозволений з національно-політичної жоволі Російської імперії Український народ знову до старих соціально-політичних і державних форм.

Наслідком перевороту і політики німецьких генералів та їх ставників генерала Скоропадського на Україні явилася економічний занепад краю, бездержавний і втечаний зріст спекуляції, стиснення більшості фабрик і заводів, армії безробітних, руїна залізниць, ваканалія, експлуатація робітничого класу, міста та села, права людини і громадянина була віддана на глум і погату розкошів революційної боротьби і жорстокого шовіністичного режиму. Способи та методи панування цих правителів вернули Україну до епохи імажизму.

Людей, незадоволені політикою та особою генерала Скоропадського, так звані "карни загони" з руських офіцерів заковували по цілому в ґрунті і тримали так до смерті, виривали з тіла паски шпирі, робили з них батог і тили батогами порожні тіх жертя, з яких батогів ті виривали.

З самого початку по перевороті і скасування Народної Республіки Український народ реагував на це повстан-

ням, але не підтриманий організованими хереваними групами та партіями, що з ризика могли викласти таке реагування під той час невідомим, був германською командою та руськими офіцерами проведений до нещасливого.

Після того правительство помічників на генерала Скоропадського стало ще з більшим злишком та односторонньо реставрувати російській ширині на місці Української Республіки. Український Національний Союз, представляючи з себе союз Українських партій як соціалістичних, так і демократичних, в такому професійному кооперативному та громадському організації, обслуговуючи в собі всі складові українського Громадянства, виклав усі заходи, щоб вилучити на германську ебер-команду та на генерала Скоропадського і не дати цим політиці довести Україну до економічної та політичної загибелі. Але ці заходи не дали ніяких позитивних наслідків. Невдачі, в той час, коли опора всеобщої реакції імперіалістично-монархічного германського павла і на її місці стали демократичні Германі, коли по волі усієї світої закінчилась ця наперед демократії всі тремі, в той час на Україні нікому невідомий генерал Пауло Скоропадський, поставлений німецькими генералами, кров'ю та жуттями народу ще рішуче ввійшов до будовання самодержавня. Далі 14 листопада остаточно довів про тайні тенденції цього нещасливого монарха. Мавши на нелі тільки свої найближчі сподоби монархічного цілю, генерал Скоропадський насильством своєю волею рішуче питання, що торкається до долі всього народу, всієї держави Української, шпиком ігноруючи волю Української демократії, яка рішуче установа свого революційного парламенту висловилася за цілісність держави незалежності України. Генерал Скоропадський актом 14 листопада самовільно вирішив це величезне ваги питання в сенсі скасування державної самостійності України і прилучення знову до Росії; для переїздення в життя цієї останньої політика суттєво-реакційної ворожнечі Українській нації та її демократичним змаганням цементів.

Маючи на увазі мирний і спокійний розвиток свого краю, вважаючи різні перешкоди шкідливими для розвитку організму Української демократії до останнього моменту намагався жорстким конституційним шляхом боротьби за право народу, але останній акт генерала Скоропадського доповнив чашу терпіння і принищує повністю край цим державним і народним злочинством сталенням пруських монархістів. Українська демократія обрала тимчасове правительство—Щиротворі Української Народної Республіки, який дозволить вести рішучу боротьбу з утворюємим злочинним генералом П. Скоропадським.

Отже виконуючи волю організованого свідомої частини нашого народу, ми, Директорія Української Народної Республіки, маємо за честь, сповістити держави всього світу про наступне:

1) За злочинства, учинені над Українським народом за допомогою германських генералів, за інстинктивні, за десятки тисяч поранених, пограбованих та пощипаних генералом Павлом Скоропадським громадян України, генерал Скоропадський обслуговується директорією Української Народної Республіки по-за законом.

2) Правительство Генерала Скоропадського ніким способом не є представником Української Держави, і Українська демократія, а з нею і весь народ анімація з цього моменту всі акти, виключені цивільно-господарські з державними, абсолютно не дійсними, а попередні мають бути скасовані правительством Української Народної Республіки. Генерал Скоропадський, так грубо і самодержавно ладаючи волю Української демократії що до державності України, послідує на державу Антанти, котрі ніби піддержують його цілі наміри. Ми не маємо допустити, щоб в державі, які давно злилися злочинно-монархічний лад у себе, які і не хотім говорити в справі миру з монархом Вільгельмом германським, які стоять за самовизначення народів, щоб ці держави піддержували генерала Скоропадського в його монархічних злочинствах проти Українського Народу.

Ми не припускаємо, щоб демократія держав Антанти во ім'я інтересів генерала Скоропадського його паншівала, або во ім'я яких був інтерес вступила на шлях грубого втручання у внутрішні та міжнародні права Українського народу. Ми заявляємо:

Український народ не потерпить більше тапання своїх прав і зі зброєю в руках буде боротися з насильниками і злочинцями до останньої краплі крові. Не для еявля, а во ім'я ратування свого життя—ствя Український народ на цей шав. Український народ республіканський війська оточили столицю України Київ. Губернатори та повітові виста, один за другим передають від влади Директорії Республіки. Силиста з зброєю в руках поблизу республіканську волю. Генерал Скоропадський та його уряд, знають це, знають пекучу несправдість, якого горять до Скоропадського весь народ, і всея так виснажують проти народу отряди руських офіцерів на убийство і кривавість. Генерал Скоропадський ціною життя тисяч людей, ціною дезорганізації цілого краю хоче задержати наступ народу в тій надії, що війська держав Антанти послідує йому на підмогу та втрутуть його втручання над нещасною Україною. Оповідуючи про це всі держави світу Директорія Української Народної Республіки має глибоку надію і впевненість, що самодержавні і демократичні правительства народів світу цілком зрозуміють прагнення Українського народу і викляють пророзуму готовність допомогти йому звільнити державу від убогої Української Народної Республіки.

Голова Директорії **В. Винниченко**

голова Українського національного союзу, бувший міністр-президент правительства Української Народної Республіки

С. Петера—головний отаман Українських республіканських військ, бувший військовий міністр першого правительства Української Народної Республіки.

Ф. Швець—професор і Проректор державного Университету в Києві, товариш голови Українського Національного Союзу.

Т. Андрієвич—присяжний адвокат в м. Києві.

20 листопада 1918 р. Ставка Головної Команди Українських республіканських військ.

107. ВІД ДІРЕКТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ ДО ВСІХ ПРАВИТЕЛЬСТВ СВІТУ.

[Б/м], листопад 1918.

Папір, друк. Розмір: 35,5 × 43,5 см.

Пожовтіння паперу, надриви по краях.

Звернення Директорії УНР до всіх воюючих і нейтральних держав про встановлення своєї влади в Україні від 20 листопада 1918 року є важливим державним актом, що засвідчує окремі події складного й динамічного процесу українського національно-визвольного руху після падіння Російської та Австро-Угорської імперій, до складу яких входили українські землі, та відображає національні й державотворчі аспекти Української революції.

Директорія УНР — найвищий орган державної влади відродженої Української Народної Республіки, який діяв з 14 листопада 1918 р. по 10 листопада 1920 р. Директорія прийшла на зміну поваленому Гетьманату.

ВИННИЧЕНКО Володимир Кирилович (1880–1951)

Український політичний та державний діяч, прозаїк, драматург, художник.

ПЕТЛЮРА Симон Васильович (1879–1926)

Український державний, військовий та політичний діяч, публіцист, літературний і театральний критик. Організатор українських збройних сил. Член Генерального секретаріату Української Центральної Ради на посаді Генерального секретаря з військових справ (1917). Головний отаман військ УНР (з 1918). Голова Директорії УНР (1919–1920).

ШВЕЦЬ Федір Петрович (1882–1940)

Український геолог, громадський і політичний діяч. Член ЦК Селянської спілки та УПСР. Член Директорії УНР. З 1920 р. перебував в еміграції. Професор Українського вільного університету та Українського високого педагогічного інституту ім. М. Драгоманова в Празі.

Естимейт **2 000 — 2 500**
Стартова ціна — 1 200

108. НАКАЗ ВІЙСЬКУ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ. Ч. 6. 29 ГРУДНЯ 1918 РОКУ.

Папір, друк. Розмір: 34,4 × 16,1 см.

Пожовтіння паперу. Позначка олівцем «Д 3156».

Естимейт **500 — 700**
Стартова ціна — 250

Підписали:

Головний Отаман Петлюра.

Начальник Генерального Штабу Отаман Осецький.

Начальник Канцелярії Військового Народнього Міністерства Галкин.

Документ складено в часи становлення Директорії — найвищого органу державної влади відродженої Української Народної Республіки.

У наказі зі зверненням до старшин і козаків звучать заклики пильно стежити за агітаторами та провокаторами, що хочуть здійснити заколот в рядах Українських Народних Військ; підготувати революційне військо для знищення ворогів українського народу; карати польовим судом усілякі спроби непослуху тощо.

ПЕТЛЮРА Симон Васильович (1879–1926)

Український державний, військовий та політичний діяч, публіцист, літературний і театральний критик. Організатор українських збройних сил. Член Генерального секретаріату Української Центральної Ради на посаді Генерального секретаря з військових справ (1917). Головний отаман військ УНР (з 1918). Голова Директорії УНР (1919–1920).

ОСЕЦЬКИЙ Олександр Вікторович (1873–1936)

Український військовий діяч, генерал Армії УНР. Наказний отаман УНР та за сумісництвом начальник Генерального штабу військ Директорії (від листопада 1918).

ГАЛКИН Олексій Семенович (1866–1941)

Генерал-полковник Армії УНР.

НАКАЗ

Війську Української Народної Республіки

ч. 6

29 грудня 1918 року

Старшина і козаки!

Ви, як один стали до боротьби з катями рідного краю, в боротьбі цій були смілими і хоробрими, як леви і силою духу та одностайністю перемогли ворогів, Ви мусіли боротись, бо покликав Вас до цієї боротьби Український нарід і мусіли перемогти, бо боролись за права і вольности Нашої України.

Зі всіх усюд несеться щира подяка Вам — борцям за волю і землю і гучне „Слава“ гукає Вам ціла Україна.

Здавалось би ворог сконав і спокій запанував у нашому краю. Здавалось би, що з цієї хвили кожен з нас може спокійно повернути до рідної хати і взятись за свою буденну роботу, щоб упорядкувати своє власне господарство.

ТА НІ!

Один ворог сконав, але зі всіх усюд насуваються на нас хижацькі зграї; хотять вони одняти у нас політичні та соціальні права, котрі **Ви славі і дужі**, здобули в тяжкій боротьбі і за котрі багато з **товарищів Ваших** положили головами. Щоби загарбати наші багаті та плодючі землі, політи потім і кровію Вашою, не жаліють вони ні грошей ні інших засобів.

Ті, що ще вчора були прибічниками Гетьмана, сьогодні прикриваючись гаслом московського більшовизму, поробились більшовиками, підкуплюють темні сили і посилають агітаторів та провокаторів у Ваші ряди, щоби ввести розлад та смуту поміж Вас, загартованих в боротьбі, **славі лицарі, і таким способом нас побороти.**

ВОЯКИ. Між Вами не повинно бути місця тій злочинній агітації.

Пам'ятайте, що і більшовики і Гетьман обіцяли Вам дати землю і волю, а тим часом здирали з Вас останню сорочку, розстрілювали, кували і гноїли в тюрмах Вас, та батьків і братів Ваших.

Пам'ятайте, що тільки представники, вибрані Вами та батьками і братами Вашими під Вашим дужим захистом, дадуть Вам землю і волю, що за них Ви так славно боролись.

В інтересах зміцнення здобутих Нами прав і вольностей наказую:

1) Всім — Старшині і Козакам, пильно стежити за агітаторами і провокаторами, котрих підсилають темні та ворожі елементи, що хотять внести заколот в ряди Українських Народних Війск, затримувати їх і передавати військовій владі для накладення заслуженої кари.

2) Щоби підготувати революційне військо до рішучого знищення ворогів Українського Народу, у всіх військових частинах провадити заняття: бойове, муштрове і фізичне — 3 години, до обіду, і наукове — 3 години після обіду.

3) Старшині подбати, щоби заняття відбувались точно, і всіх сил та хисту додати, що-би вони козаків інтересували, а наука, як найясніше освітлювала сучасний політичний мент.

4) Всякі спроби непослуху уважати за бунт і карати польовим судом.

Нам говорять вороги наші, немає у нас дисципліни. Що ми не зрілі.

Неправда! І дисципліна у нас єсть і свій розум, і я вірю, що старшина і козаки спільними силами стануть до праці і збудуємо таку армію, яка забезпечить Україні повну незалежність, а нарадові її — землю і волю.

Підписали: Головний Отаман **Петлюра**

Начальник Генерального Штабу Отаман **Осецький**

Начальник Канцелярії

Військового Народного Міністерства **Галкин.**

109. **ГРУПОВА ПОРТРЕТНА ФОТОГРАФІЯ.**

[ФОТОГРАФ: ФАБИСОВИЧ Б. Д.]

А. ДОВЖЕНКО, Ф. ЭРМЛЕР, С. ЭЙЗЕНШТЕЙН, Э. ТИССЕ.

[Б/м, 1939 р.]

Розмір: 20 × 26,5 см.

Естимейт **400 — 600**
Стартова ціна — 200

На чорно-білому груповому фотопортреті знято видатних діячів кіномистецтва ХХ ст. (зліва направо): оператора Е. Тіссе та режисерів С. Ейзенштейна, Ф. Ермлера, О. Довженка. На фото чітко вирізняються ордени Леніна у С. Ейзенштейна та О. Довженка. Олександра Довженка було нагороджено в 1935 році з нагоди 15-річчя радянського кіно, а Сергій Ейзенштейн здобув високу нагороду 1939 року за стрічку «Олександр Невський». Це дає підстави припустити, що груповий фотопортрет було зроблено саме у 1939 році.

ДОВЖЕНКО Олександр Петрович (псевдонім: *Сашко*; 1894–1956)

Видатний український кінорежисер, класик світового кінематографу, письменник, художник. Воював проти більшовиків у лавах армії УНР (1918–1919). Член партії боротьбистів (1920), секретар Київського губернського відділу народної освіти, комісар Театру ім. Тараса Шевченка, завідувач відділу мистецтв у Києві, секретаря консульського відділу Торгового представництва УРСР у Німеччині (1922). Художник-ілюстратор у редакції газети «Вісті ВУЦВК», карикатурист та ілюстратор книг. Співзасновник Вільної академії пролетарської літератури.

ЕЙЗЕНШТЕЙН Сергій Михайлович (1898–1948)

Радянський режисер, сценарист, теоретик кіно та педагог. Здобув срібну медаль на Міжнародній виставці сучасних декоративних і промислових мистецтв у Парижі за повнометражний фільм «Стачка» (1925). Заслужений діяч мистецтв РРФСР (1935). Завідувач кафедри режисури Державного інституту кінематографії, професор Всеросійського державного інституту кінематографії, автор фундаментальних робіт з теорії кіно. За фільм «Олександр Невський» здобув орден Леніна, Сталінську премію та вчений ступінь доктора мистецтвознавства (без захисту дисертації).

ЕРМЛЕР Фрідріх Маркович

(справжнє ім'я: *Бреслав Володимир Маркович*; 1898–1967)

Радянський режисер, сценарист, народний артист СРСР (1948). Нагороджений орденом Леніна у 1935 р.

ТИССЕ Едуард Казимірович (1897–1961)

Радянський кінооператор, режисер. Заслужений діяч мистецтв РРФСР (1935). Заслужений діяч мистецтв Латвійської РСР (1947). Викладач Всесоюзного державного інституту кінематографії.

А. ДОВЖЕНКО, Ф. ЭРМЛЕР, С. ЭЙЗЕНШТЕЙН, Э. ТИССЕ

**110. СТРЕЛЬНИКОВ В.
АБСТРАКЦІЯ ІЗ ЦИКЛУ «ЛІНІЇ». 2008.**

Туш, пензель, [калам / перо], лайнер. Рисунок.

Розмір: 58,5 × 48 см.

Внизу аркуша в центрі авторський підпис латиницею і дата.

Естимейт **1 200 — 1 500**
Стартова ціна — 400

СТРЕЛЬНИКОВ Володимир Леонідович (нар. 1939)

Український художник-нонконформіст, представник «другого одеського авангарду», послідовник живописного мінімалізму. Один із засновників творчого об'єднання «Мамай». Активний учасник «квартирних» виставок в Одесі (з 1966). Вимушено емігрував до Німеччини через тиск КДБ (1979). З 1980 р. експонент зарубіжних виставок. Твори зберігаються в Музеї сучасного мистецтва Одеси, Національному художньому музеї України, Художньому музеї ім. Дж. Вурхіс Зіммерлі (Нью-Джерсі), у приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

111. ПІНІГІН В.
[EX LIBRIS] J. VAN WATERSCHOOT. [1996 p.]

Офорт, суха голка, 9/10.

Розмір аркуша: 17 × 12,1 см; розмір відбитка: 10,2 × 8,2 см.

У нижній частині аркуша авторський підпис графітним олівцем та рельєфний штамп (блінтове тиснення) з монограмою автора. На звороті напис графітним олівцем: «*Pinigin Vladimir 1941 St. Peterburg Russia exlibris etching / drypoint [col] Holland Lviv / Ukraine*».

Естимейт **300 — 400**
 Стартова ціна — 150

ПІНІГІН Володимир Кирилович (1941–2015)

Відомий український графік, ілюстратор, представник андеграунду. Закінчив Український поліграфічний інститут ім. І. Федорова (1965). З 1963 р. взяв участь у 120 виставках. Провів 12 персональних виставок в Україні, Росії, Бельгії, Голландії, Німеччині, США, Польщі. Працював у галузях книжкової та станкової графіки, плакату, сценографії, дизайну, живопису. Застосовував різноманітні графічні техніки — офорт, суху голку, монотипію тощо. Ілюстрував твори С. Лема, Ж. Верна, Г. Уеллса, Р. Бредбері, К. Чапека, Е. Хемінгуей, Я. Гашека та ін. Член НСХУ (1974). Твори зберігаються у музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

ВОТЕРШУТ Джон ван (1920–2000)

Бельгійський професор, політичний радник, економіст, письменник, журналіст. Відомий також як космолог, який понад 40 років вивчав феномен НЛО.

112. **ПРИМАЧЕНКО М.
ВЕПЕР ГУЛЯЄ.** 1992 р.

Папір, гуаш.

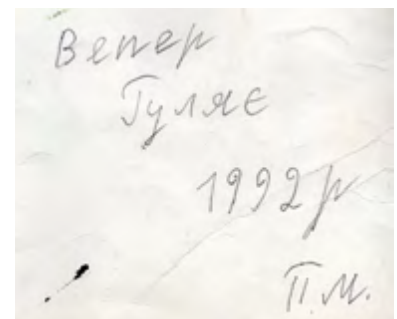
Розмір: 29 × 42,5 см.

У правому нижньому куті монограма автора. На звороті авторський підпис графітним олівцем.

Естимейт **3 000 — 3 500**
Стартова ціна — 1 000

ПРИМАЧЕНКО (Приймаченко) Марія Оксентіївна (1908–1997)

Народилася у с. Болотня на Київщині. Яскравий представник «народного примітиву» або «наївного мистецтва». Працювала у галузях живопису, вишивки, кераміки. У 1936 р. художницю запросили до експериментальних майстерень Державного українського музею в Києві (нині Національний художній музей України). Здобула диплом I ступеню за участь у виставці народного мистецтва (1936). Твори експонувалися на виставках в Україні та за кордоном. Лауреат Республіканської премії ім. Т. Г. Шевченка (1966). Народний художник України (1988). Рішенням ЮНЕСКО 2009 рік було визнано роком Марії Примаченко.

113. **ТОКАРЕВ А.**
ІЗ ЦИКЛУ ІЛЮСТРАЦІЙ ДО ПОЕМИ І. КОТЛЯРЕВСЬКОГО «ЕНЕЇДА». 1986 р.

Кольорова ліногравюра, 11/90.

Розмір аркуша: 70 × 62 см; розмір відбитка: 41 × 39 см.

У нижній частині аркуша назва, авторський підпис і дата графітним олівцем.

Естимейт **300 — 400**
 Стартова ціна — 150

З 1798 р. бурлескно-травестійна поема І. Котляревського «Енеїда» витримала безліч перевидань. Ілюстрували цей твір видатні українські художники ХХ ст.: М. Левицький (1936), М. Дерегус (1937), І. Їжакевич і Ф. Коновалюк (1948), А. Базилевич (1968) та ін.

Ілюстрації до поеми «Енеїда» Анатолія Токарева відзначаються експресивною колористичністю, яка створює псевдо-драматичний контекст для комедійного, а подекуди й гротескного змісту твору.

ТОКАРЕВ Анатолій Андрійович (нар. 1946)

Український живописець, графік. Народився у Києві. Закінчив Київський державний художній інститут (1970), творчі майстерні Академії мистецтв СРСР. Педагоги з фаху — Т. Яблонська, М. Дерегус. Член НСХУ (1977). Твори зберігаються в Національному художньому музеї України, Луганському обласному художньому музеї та інших музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

114. **ІОВЛЄВ А.**

ГРА З М'ЯЧЕМ. [1980-і рр.]

Офорт, [суха голка], 8/10.

Розмір аркуша: 21,5 × 16,5 см; розмір відбитка: 16 × 9,5 см.

У нижній частині аркуша авторський підпис графітним олівцем.

Естимейт **200 — 300**
Стартова ціна — 100

ІОВЛЄВ Анатолій Михайлович (1917–2000)

Український графік, заслужений художник УРСР, заслужений діяч Польщі, член Спілки художників СРСР. Учень художників П. Румянцева та С. Спаського. Ілюстрував та оформлював книги для видавництв «Дніпро», «Молодь», «Радянський письменник». Твори зберігаються в Національному художньому музеї України, Луганському обласному художньому музеї, численних музейних, галерейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

115. **БАЗИЛЕВИЧ А.**

ІЗ ЦИКЛУ ІЛЮСТРАЦІЙ ДО ПОЕМИ І. КОТЛЯРЕВСЬКОГО «ЕНЕЇДА». 1967 р.

Папір, туш, акварель.

Розмір аркуша: 52 × 43 см; розмір відбитка: 36 × 30 см.

Праворуч внизу монограма автора і дата. У нижній частині аркуша написи графітним олівцем «VI. 248.».

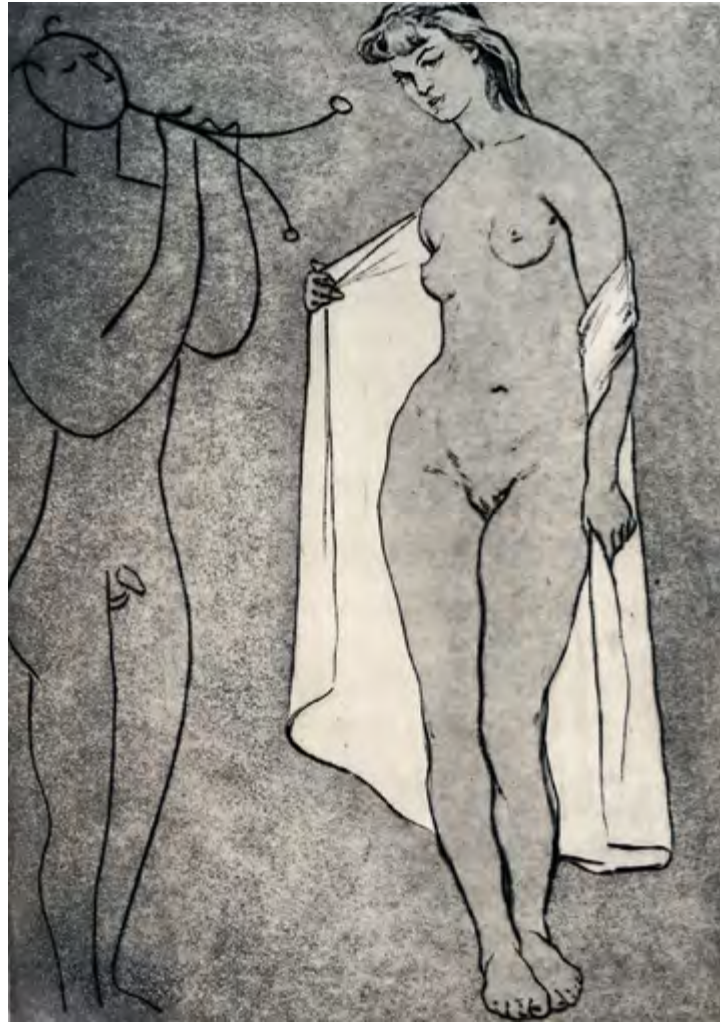
Естимейт **500 — 600**
Стартова ціна — 200

З усіх художників, які ілюстрували «Енеїду», найпотужніші образи створив Анатолій Базилевич, і саме ця версія зрештою стала найпопулярнішою. Художнику чудово вдалися не лише сатиричні образи, але й батальні сцени та драматичні діалоги. Понад 130 контурних малюнків, підсвічених лише декількома кольорами, яскраво змальовують багату палітру українського життя. Відомо також щонайменше 15 картинок еротичного змісту.

Визначними рисами ілюстрацій Базилевича є віртуозне володіння мистецтвом рисунка, надзвичайна майстерність відображення психологічного стану персонажів, гостре, суто українське почуття гумору, а також виразна й лаконічна графічна мова. Троянці (уособлення українських козаків) не визнають перемоги над собою ані земних сил, ані небесних — ніщо не може зламати їхній патріотичний дух та зупинити прагнення до відновлення своєї державності. А. Базилевич працював над створенням ілюстрацій до «Енеїди» протягом дев'яти років. Книга вийшла в 1968 р. у видавництві «Дніпро».

БАЗИЛЕВИЧ Анатолій Дмитрович (1926–2005)

Видатний український художник. Працював у галузях книжкової та станкової графіки, монументального живопису. Співпрацював із київськими видавництвами «Молодь», «Веселка», «Дніпро», «Мистецтво», «Радянський письменник», «Радянська школа», харківським видавництвом «Прапор». Автор ілюстрацій до творів Т. Шевченка, І. Нечуя-Левицького, М. Гоголя, І. Котляревського, українських народних казок тощо. За ілюстрації до поеми «Енеїда» І. Котляревського здобув звання Заслуженого діяча мистецтв УРСР. Народний художник України (1993).

116. **ВІХТИНСЬКИЙ В.**
СУПЕРЕЧКА ПРО МИСТЕЦТВО. 1965 р.

Літографія, 5/10. Розмір: 49,5 × 35,5 см.

Праворуч внизу авторський підпис і дата графітним олівцем, ліворуч — назва.

Естимейт **600 — 800**
 Стартова ціна — 300

ВІХТИНСЬКИЙ Віктор Іванович (1918–2003)

Народився у Харкові. Закінчив Харківський художній інститут (1950). Педагоги з фаху — М. Федоров, М. Козик, В. Міроненко. Член НСХУ (1951). Працював у галузях станкової графіки, станкового та монументального живопису. З 1950 р. активний учасник республіканських, всесоюзних і зарубіжних художніх виставок. Провів персональні виставки в Харкові, Одесі, Полтаві, Краснограді та Києві. Твори зберігаються в Державній Третьяковській галереї (Москва), Державному Російському музеї (Санкт-Петербург), Національному художньому музеї України, Харківському художньому музеї та інших музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

117. **ГОРСЬКА А.**
ЕСКІЗ КОСТЮМА ШЕЙХА ДО БАЛЕТУ «КОРСАР» (КОПІЯ ТВОРУ А. ПЕТРИЦЬКОГО).
 [1962–1963 рр.]

Папір, мішана техніка. Розмір: 42 × 30 см.

Авторство засвідчено сином художниці О. Зарецьким (напис на звороті графітним олівцем).

Естимейт **3 000 — 3 500**
 Стартова ціна — 1 000

На початку 1960-х рр. Алла Горська неодноразово зверталася до творчості Анатолія Петрицького. Це було пов'язано з діяльністю Клубу творчої молоді «Сучасник», де часто проводилися вечори, присвячені видатним діячам українського національно-культурного відродження 1920-х рр. — Л. Курбасу, М. Кулішу, А. Петрицькому. Також при клубі діяла експериментальна студія, де Горська була головним сценографом. Вона захоплено взялася до роботи у театральній царині. Безперечно, на сценографічний почерк художниці вплинули твори А. Петрицького, які їй особливо вразили. Саме в ті роки А. Горська створила ряд копій театральних ескізів видатного майстра.

ГОРСЬКА Алла Олександрівна (1929–1970)

Народилася в Ялті. Закінчила КХСШ ім. Т. Г. Шевченка (1948), Київський державний художній інститут (1954). Педагог з фаху — С. Григор'єв. Член СХУ (1959–1964; 1965–1968). Співзасновниця київського Клубу творчої молоді «Сучасник». Активно пропагувала національно-патріотичні погляди: створювала ескізи костюмів і декорацій до заборонених українських спектаклів, портрети вітчизняних митців тощо. У співавторстві з О. Заливахою, Л. Семикиною, Г. Севрук та Г. Зубченко виконала для Київського державного університету ім. Т. Шевченка вітраж «Шевченко. Мати» (1964), який було знищено адміністрацією як ідеологічно ворожий. У 1960-х рр. художницю двічі виключали зі складу членів СХУ. Трагічно загинула за таємничих обставин. Твори зберігаються у Національному художньому музеї України, Музеї шістдесятництва в Києві, Музеї сучасного мистецтва України, Національному музеї Тараса Шевченка, Національному музеї у Львові ім. А. Шептицького, Музеї Берлінського муру, Художньому музеї ім. Дж. Вурхіс Зіммерлі (Нью-Джерсі) та інших музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

118. **КУЗЬМЕНКО В.**

ДВОЄ. [1960-і рр.]

Ліногравюра. Розмір відбитка: 27 × 13 см.

У правому нижньому куті відбитка авторська монограма.

Естимейт **400 — 500**
Стартова ціна — 250

КУЗЬМЕНКО Віктор Васильович (нар. 1939)

Народився в с. Сисоївка Приморського краю (Росія). Закінчив Український поліграфічний інститут ім. І. Федорова (1967). Педагог з фаху — Л. Левицький. Член НСХУ (1970). Працює в галузі графіки. Автор оформлення численних книжок і періодичних видань. Головний художник журналів «Вітчизна» (1967–1990) та «Всесвіт» (1995–2010). Провів персональні виставки в Канаді, Румунії, Україні.

119. **ГАРКАВЕНКО Г.**
ВЕЧІРНІЙ ДНІПРО. 1959 р.

Кольорова ліногравюра.

Розмір аркуша: 33 × 53 см; розмір відбитка: 24,2 × 43,6 см.

Праворуч внизу авторський підпис графітним олівцем. Ліворуч внизу монограма автора і дата.

Естимейт **600 — 700**
 Стартова ціна — 450

ГАРКАВЕНКО Галина Іллівна (1933–2008)

Українська художниця-графік, майстер акварелі. Перші кроки в мистецтві зробила під керівництвом діда — художника Олексія Гаркавенка. Закінчила Київський державний художній інститут (1959). Дипломна робота Г. Гаркавенко (серія ліногравюр «Київ») здобула чимало схвальних відгуків. Член НСХУ (1964). Експонент численних республіканських, всесоюзних і зарубіжних виставок. За участь у Республіканській виставці пейзажу була нагороджена медаллю «Меморіал А. І. Куїнджі» (1973). Провела серію персональних виставок у містах Сибіру та Далекого Сходу (1986). Твори зберігаються в музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

120. **СИНЬКЕВИЧ Л.**
КИЇВ. МАРИЇНСЬКИЙ ПАЛАЦ. 1952 р.

Офорт.

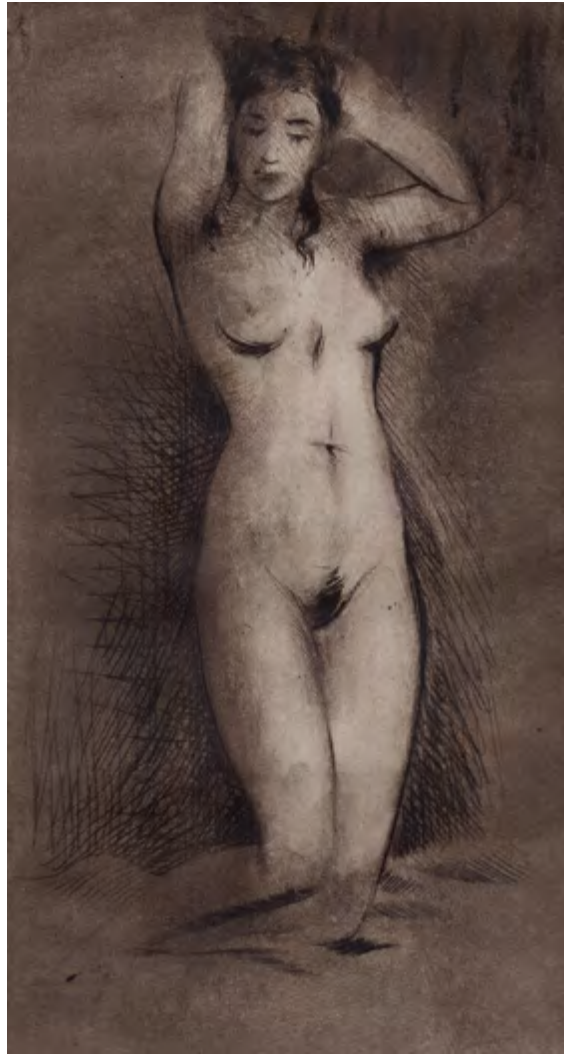
Розмір аркуша: 43 × 53 см; розмір відбитка: 34,3 × 45,4 см.

У правому нижньому куті відбитка підпис і дата: «Л. Синькевич 16.11.52». Праворуч внизу авторський підпис і дата графітним олівцем. Ліворуч внизу напис: «*Киев. Мариинский дворец*».

Естимейт **500 — 700**
 Стартова ціна — 300

СИНЬКЕВИЧ Лев Васильович (1911–1999)

Український архітектор, художник, графік, майстер офорту й акварелі. Один із перших членів Спілки архітекторів УРСР (1940). Учасник бойових дій Другої світової війни. Учасник численних колективних виставок, проводив персональні виставки. Активний захисник архітектурних пам'яток Києва, постійний член правління Українського товариства охорони пам'яток історії та культури. Офорти та ліногравюри Л. Синькевича зберігаються у багатьох музейних, архівних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

121. **ДЕРЕГУС М.
ОГОЛЕНА.** [1940–1950-і рр.]

Офорт.

Розмір аркуша: 42 × 27 см; розмір відбитка: 28 × 15,5 см.

Праворуч внизу авторський підпис графітним олівцем.

Естимейт **900 — 1 100**
Стартова ціна — 400

ДЕРЕГУС Михайло Гордійович (1904–1997)

Видатний український графік, живописець, педагог. Член-кореспондент Академії мистецтв СРСР (1958). Народний художник СРСР (1963). Лауреат Державної премії УРСР ім. Т. Шевченка (1969). Академік Академії мистецтв України (1996). Народився у с. Веселе (нині Харківська область). Закінчив Харківський художній інститут (1930). З 1932 р. — активний учасник виставок на батьківщині та за кордоном. Провів персональні виставки у Харкові (1932), Москві (1940) та Празі (1959). Викладав у Харківському художньому інституті, з 1962 р. — керівник графічної майстерні Академії мистецтв СРСР у Києві. Працював переважно у галузях станкової та книжкової графіки, автор ілюстрацій до творів М. Вовчка, М. Гоголя, І. Котляревського, Л. Толстого, Л. Українки, Т. Шевченка та ін. Твори зберігаються у Національному художньому музеї України та інших музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

122. **МАКОВСЬКИЙ К.
РУСАЛКИ.**

Геліографюра т-ва Р. Голике и А. Вильборгъ, С-Петербургъ.

[Початок XX ст.] Розмір відбитка: 42 × 56 см.

Естимейт **600 — 800**
Стартова ціна — 300

Стародавні язичницькі обряди, легенди та вірування були популярними в мистецтві XIX ст., зокрема вабили художників образи русалок. На полотні Костянтина Маковського «Русалки» (1879) зображено прекрасних оголених відьом у химерному танці. Твір спричинив такі бурхливі суперечки серед критиків, що імператор Олександр II висловив бажання особисто побачити картину, яка зрештою йому сподобалась.

Видавниче товариство «Р. Голике і А. Вільборг» (1903–1918) — найкраще поліграфічне підприємство дореволюційної Росії, яке було засновано у Санкт-Петербурзі Романом Голике й Артуром Вільборгом. Використовуючи найсучасніші технології та найкраще обладнання, видавці здобули честь носити звання Поставщиків двору Його Імператорської Високості. Для царської родини товариство друкувало не лише книги та альбоми, але й розкішно оформленні запрошення, меню, святкові програми тощо. Книги, видані товариством «Р. Голике і А. Вільборг», нині вважаються рідкісними, мають беззаперечну історичну цінність і становлять колекційний інтерес.

ANTIKVARIUM

АНТИКВАРНІ КНИГИ ТА ГРАФІКА

antikvarium.kiev.ua

Багетна майстерня на Васильківській

*Ексклюзивне оформлення
живопису, графіки та фото*

м. Київ, вул. Васильківська, 27, корп. 1

www.baget.kiev.ua

facebook.com/baget.kiev.ua/

+38 097 633 07 30

Пн-Пт 9:00–19:00, Сб 10:00–17:00

